

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 1
பாயிரம் (1-352) & உற்பத்திக்
காண்டம் (353-725)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 1 (pAyiram, verses 1 -352)
&
canto 1 (verses 353-725)
In tamil script, unicode/utf-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Shaivam.org for providing us with the electronic version of this work and giving us permission to release the same as part of Project Madurai etext collections.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K.

Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2006 .

Project Madurai is an open,
voluntary, worldwide initiative
devoted to preparation

of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம்

பாயிரம்

1. விநாயகர் காப்பு 1-5

2. கடவுள்

6- 30

வாழ்த்து

3. அவையடக்கம் 31-59
4. ஆற்றுப்படலம் 51-89
5. 90 - 146
திருநாட்டுப்படலம்
6. திருநகரப் 147- 270
படலம்
7. பாயிரப்படலம் 271 -352

உற்பத்திக்

காண்டம்

1. 353 - 374
திருக்கைகலாசப்
படலம்
2. பார்ப்பதிப் 375 - 410
படலம்
3. மேருப்படலம் 411 - 491
4. காமதகனப்

படலம்	492 - 601
5. மோன நீங்கு படலம்	602 - 636
6. தவங்காண் படலம்	637 - 669
7. மணம் பேசு படலம்	670 - 689
8. வரைபுனை படலம்	690 - 725

1.பாயிரம்

உ

செந்திலாண்டவன் துணை /
திருச்சிற்றம்பலம்

1. விநாயகர் காப்பு (1-5)

1 திகட சக்கரச் செம்முக
மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம்
போற்றுவாம். 1

2 உச்சியின் மகுட மின்ன
வொளிர்ந்தர நூதலி னோடை
வச்சிர மருப்பி னொற்றை
மணிகொள் கிம்புரி வயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க
வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ர கணபதிக்
கன்பு செய்வாம். 2

சுப்பிரமணியர் காப்பு

3 மூவிரு முகங்கள் போற்றி
முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற
விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள்
மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி
திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி. 3

நூற் பயன்

4 இந்திர ராகிப் பார்மே லின்பமுற்
றினிது மேவிச்
சிந்தையி னினைந்த முற்றிச்
சிவகதி யதனிற் சேர்வர்
அந்தமி லவுணர் தங்க
ளடல்கெட முனிந்த செவ்வேற்

கந்தவேள் புராணந் தன்னைக்
காதலித் தோது வோரே.

4

வாழ்த்து

5 வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை யறங்க ளோங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக வுலக மெல்லாம்.

5

ஆகத் திருவிருத்தம் - 5

2. கடவுள் வாழ்த்து (6- 30)

சிவபெருமான்

6 திருவந்த தொல்லைப்

புவனத்தொடு தேவர் போற்றிப்
பெருவந் தனைசெய் தறிதற்கரும்
பெற்றி யெய்தி

அருவந் தனையு முருவத்தையு
மன்றி நின்றான்

ஒருவன் றனது பதந்தன்னை
யுளத்துள் வைப்பாம்.

1

7 ஊனாகி யூனு ஞாயிராயுயிர்

தோறு மாகி

வானகி யான பொருளாய்மதி

யாகி வெய்யோன்

தானாகி யாண்பெண் ணுருவாகிச்
சராச ரங்கள்

ஆனான் சிவன்மற் றவனீள்கழற்
கன்பு செய்வாம்.

2

வேறு

- 8 பிறப்பது மிறப்பதும் பெயருஞ்
செய்கையும்
மறப்பது நினைப்பதும் வடிவம்
யாவையுந்
துறப்பது மிமையும் பிறவுஞ்
சூழ்கலாச்
சிறப்புடை யரனடி சென்னி
சேர்த்துவம். 3
- 9 பூமலர் மிசைவரு புனித
னாதியோர்
தாமுணர் வரியதோர் தலைமை
யெய்தியே
மாமறை முதற்கொரு வடிவ
மாகியோன்
காமரு செய்யபூங் கழல்கள்

போற்றுவாம்.

4

10 பங்கயன் முகுந்தனாம் பரமென்
றுன்னியே
தங்களி லிருவருஞ் சமர்செய்
துற்றுழி
அங்கவர் வெருவர வங்கி
யாயெழு
புங்கவன் மலரடி போற்றி
செய்குவாம்.

5

11 காண்பவன் முதலிய திறமுங்
காட்டுவான்
மாண்புடை யோனுமாய்
வலிகொள் வான்றொடர்
பூண்பதின் றாய்நயம்
புணர்க்கும் புங்கவன்
சேண்பொலி திருநடச் செயலை
யேத்துவாம்.

6

சிவசத்தி

12 செறிதரு முயிர் தொறுந் திகழ்ந்து
மன்னிய
மறுவறு மரனிட மரபின்
மேவியே
அறுவகை நெறிகளும் பிறவு
மாக்கிய
இறைவிதன் மலரடி யிறைஞ்சி
யேத்துவாம்.

7

விநாயகக் கடவுள்

13 மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி
மாசற
எண்ணிய பொருளெலா

மௌரீதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று
மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து
போற்றுவாம்.

8

வைரவக் கடவுள்

14 பரமனை மதித்திடாப் பங்க
யாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்த
வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு
தண்டமுன்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி
செய்குவாம்.

9

15 வெஞ்சினப் பரியழன் மீது

போர்த்திடும்
அஞ்சனப் புகையென வால
மாமெனச்
செஞ்சுடர்ப் படிவமேற்
செறித்த மாமணிக்
கஞ்சுகக் கடவுள்பொற் கழல்க
ளேத்துவாம்.

10

வீரபத்திரக்கடவுள்

16 அடைந்தவி யுண்டிடு மமரர்
யாவரும்
முடிந்திட வெருவியே
முனிவர் வேதியர்
உடைந்திட மாமக மொடியத்
தக்கனைத்
தடிந்திடு சேவகன் சரணம்

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

17 இருப்பரங் குறைத்திடு மெஃக
வேலுடைப்
பொருப்பரங் குணர்வுறப்
புதல்வி தன்மிசை
விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக்
காட்டிய
திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப்
போற்றுவாம்.

12

18 சூரலை வாயிடைத்
தொலைத்து மார்புகீன்
ஊரலை வாயிடு மெஃக
மேந்தியே
வேரலை வாய்தரு வெளாளி

வெற்பொரீஇச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப்
போற்றுவாம்.

13

19 காவினன் குடிலுறு காமர்
பொன்னகர்
மேவினன் கடிவர விளியச்
சூர்முதல்
பூவினன் குடிலையம்
பொருட்கு மாலுற
ஆவினன் குடிவரு மமலற்
போற்றுவாம்.

14

20 நீரகத் தேதனை நினையு
மன்பினோர்
பேரகத் தலமரும் பிறவி
நீத்திடுந்
தாரகத் துருவமாந் தலைமை
யெய்திய

ஏரகத் தறுமுக னடிக
ளேத்துவாம்.

15

21 ஒன்றுதொ றாடலை யொருவி
யாவிமெய்

துன்றுதொ றாடலைத்
தொடங்கி ஐவகை

மன்றுதொ றாடிய வள்ளல்
காமுறக்

குன்றுதொ றாடிய குமரர்
போற்றுவாம்.

16

22 எழமுதி ரைப்புனத் திறைவி
முன்புதன்

கிழமுதி ரிளநலங் கிடைப்
முன்னவன்

மழமுதிர் களிறென வருதல்
வேண்டிய

பழமுதிர் சோலையம் பகவற்

போற்றுவாம்.

17

23 ஈறுசேர் பொழுதினு மிறுதி
யின்றியே
மாறிலா திருந்திடும்
வளங்கொள் காஞ்சியிற்
கூறுசீர் புனைதரு குமர
கோட்டம்வாழ்
ஆறுமா முகப்பிரா னடிகள்
போற்றுவாம்.

18

திருநந்திதேவர்

24 ஐயிரு புராணநூ லமலற்
கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந்
தெரிந்து மாயையான்
மெய்யறு சூள்புகல் வியாத

னீட்டிய

கையடு நந்திதன் கழல்கள்

போற்றுவாம்.

19

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

25 பண்டைவல் வினையினாற்

பாயு டுத்துழல்

குண்டரை வென்றுமுன் கூடல்

வைகியே

வெண்டிரு நீற்றொளி

விளங்கச் செய்திடு

தண்டமிழ் விரகன்மெய்த்

தாள்கள் போற்றுவாம்.

20

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

26 பொய்யுரை நூல்சில புகலுந்
தீயமண்
கையர்கள் பிணித்துமுன் கடல
கத்திடு
வெய்யகற் றோணியாய்
மிதப்ப மேற்படு
துய்யசொல் லரசர்தா டொழுது
போற்றுவாம்.

21

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

27 வறந்திடு ஂய்கைமுன் னிரம்ப
மற்றவண்
உறைந்திடு முதலைவந்
துதிப்ப வன்னதால்
இறந்திடு மகன்வளர்ந் தெய்தப்
பாடலொன்

றறைந்திடு சுந்தர னடிகள்
போற்றுவாம்.

22

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

28 கந்தமொ டுயிர்படுங் கணபங்
கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க
முகராய்
முந்தொரு முகையை
மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ்
செய்குவாம்.

23

திருத்தொண்டர்கள்

29 அண்டரு நான்முகத் தயனும்

யாவருங்
கண்டிட வரியதோர் காட்சிக்
கண்ணவாய்
எண்டகு சிவனடி யெய்தி
வாழ்திருத்
தொண்டர்தம் பதமலர் தொழ்து
போற்றுவாம்.

24

சரசுவதி

30 தாவறு முலகெலாந் தந்த
நான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச்
செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு
நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து

ஆகத் திருவிருத்தம் - 30

3. அவையடக்கம் (31-59)

31 இறைநில மெழுதுமு னிளைய
பாலகன்
முறைவரை வேனென முயல்வ
தொக்குமால்
அறுமுக முடையவோ ரமலன்
மாக்கதை
சிறியதோ ரறிவினென் செப்ப
நின்றதே.

1

வேறு

32 ஆன சொற்றமிழ் வல்ல
வறிஞர்முன்

யானு மிக்கதை கூறுதற்
கெண்ணுதல்
வான கத்தெழும் வான்கதி
ரோன்புடை
மீனி மைப்ப விரும்பிய
போலுமால்.

2

33 முன்சொல் கின்ற முனிவட
நூறெரீஇத்
தென்சொ லாற்சிறி யேனுரை
செய்தலான்
மென்சொ லேனும்
வெளர்ற்றுரை யேனும்வீண்
புன்சொ லேனு மிகழார்
புலமையோர்.

3

34 சிந்து மென்பு சிரம்பிறை
தாங்கினோன்
மைந்த னாதலின் மற்றவன்

றானுமென்
சந்த மிலுரை யுந்தரிப்
பானெனாக்
கந்த னுக்குரைத் தெனிக்
கதையினை.

4

35 வெற்றெ னத்தொடுத் தீர்த்து
வெள஁ற்றுரை
முற்று மாக மொழிந்தவென்
பாடலிற்
குற்ற நாடினர் கூறுப
தொல்லைநூல்
கற்று ணர்ந்த கலைஞரல்
லோர்களே.

5

36 குற்ற மேதெரி வார்குறு மாமுனி
சொற்ற பாவினு மோர்குறை
சொல்வரால்
கற்றி லாவென் கவிவழு

வாயினும்
முன்று நாடிவல் லோருய்த்
துரைக்கவே.

6

வேறு

37 குறைபல மாமதி கொளினு
மன்னதால்
உறுபய னோக்கியே யுலகம்
போற்றல்போற்
சிறியவென் வெளர்ந்துரை
சிறப்பின் றாயினும்
அறுமுகன் கதையிதென்
றறிஞர் கொள்வரே.

7

38 நாதனா ரருள்பெறு நந்தி
தந்திடக்
கேரதிலா துணர்சனற் குமரன்

கூறிட

வாதரா யணமுனி வகுப்ப

வோர்ந்துணர்

சூதனோ தியதுமு வாறு

தொல்கதை.

8

39 சொல்லிய புராணமாந்

தொகையு ளீசனை

அல்லவர் காதைக ளனையர்

செய்கையுள்

நல்லன விரித்திடு நவைகண்

மாற்றிடும்

இல்லது முகமனா லெடுத்துக்

கூறுமே.

9

40 பிறையணி சடைமுடிப்

பிரான்றன் காதைகள்

இறையுமோர் மறுவில யாவு

மேன்மையே

மறைபல சான்றுள வாய்மை
யேயவை
அறிஞர்க ணாடியே யவறறைக்
காண்கவே.

10

41 புவியின ரேனையர் புராணந்
தேரினுஞ்
சிவகதை யுணர்கில ரென்னிற்
நீருமோ
அவர்மய லரசனை யடைந்தி
டாரெனில்
எவரெவ ராக்கமு மினிது
போலுமால்.

11

42 மங்கையோர் பங்குடை வான
நாயகற்
கிங்குள பலபுரா ணத்துள்
எகவேற்
புங்கவன் சீர்புகழ் புராண

மொன்றுள
தங்கதி லொருசில வடைவிற்
கூறுகேன்.

12

43 புதுமயி லூர்பரன் புராணத்
துற்றிடாக்
கதையிலை யன்னது கணித
மின்றரோ
அதுமுழு தறையவெற்
கமைதற் பாலதோ
துதியுறு புலமைசேர் சூதற்
கல்லதே.

13

44 காந்தமா கியபெருங் கடலும்
கந்தவேள்
போந்திடு நிமித்தமும் புனிதன்
கண்ணிடை
ஏந்தல்வந் தவுணர்கள் யாரு

மல்வழி

மாய்ந்திட வடர்த்தது மற்றுங் 14
கூறுகேன்.

வேறு

45 ஏதி லாக்கற்ப மெண்ணில

சென்றன

ஆத லாலிக் கதையு

மனந்தமாம்

பேத மாகுமப் பேதத்தி

னுள்விரித்

தோது காந்தத்தி

னுண்மையைக் கூறுகேன். 15

46 முன்பு சூதன் மொழிவட

நாற்கதை

பின்பி யான்றமிழ்ப் பெற்றியிற்

செப்புகேன்

என்ப யன்னெனி லின்றமிழ்த்

தேசிகர்

நன்பு லத்தவை காட்டு

நயப்பினால்*.(பாடபேதம்*-

நயப்பரோ)

16

47 தோற்ற மீறின்றித் தோறயி

சூர்ப்பகைக்

கேற்ற காதைக் கெவன்பெய

ரென்றிடின

ஆற்று மைம்புலத் தாறுசென்

மேலையோர்

போற்று கந்த புராணம்

தென்பதே.

17

48 பகுதி கொண்டிடு பாக்களி

னத்திலுண்

மிகுதி கொண்ட விருத்தத்

தொகைகளால்

தொகுதி கொண்டிடு சூர்கிளை

சாய்த்தவன்

தகுதி கொண்ட தனிக்கதை

சாற்றுகேன்.

19

49 செந்த மிழ்க்கு வரம்பெனச்

செப்பிய

முந்து காஞ்சியின் முற்றுணர்

மேலவர்

கந்த னெந்தை கதையினை

நூன்முறை

தந்தி டென்னத் தமிழ

னியம்புகேன்.

19

50 வெம்பு சூர்முதல் வீட்டிய

வேற்படை

நம்பி காதையை நற்றமிழ்ப்

பாடலால்

உம்பர் போற்ற வுமையுடன்
மேவிய
கம்பர் காஞ்சியிற் கட்டுரைத்
தேனியான்.

20

ஆகத் திருவிருத்தம் - 50

- - -

4. ஆற்றுப்படலம் (51-89)

51 செக்கரஞ் சடைமுடிச் சிவனுக்
கன்பராய்த்
தக்கவ ரறிஞர்க டவத்தர்
செல்வராய்த்
தொக்கவர் யாரும்வாழ்
தொண்டை நாட்டினின்
மிக்கதோ ரணியிய லதுவி
ளம்புகேன்.

1

52 சுந்தர மாயவன் றுயிலு

மாழிபோல்

இந்திர னூர்முகி லியாவு

மேகியே

அந்தமில் கடற்புன லருந்தி

யார்த்தெழீஇ

வந்தன வுவரியின் வண்ண

மென்னவே.

2

53 பார்த்தென துலகடும் பரிதி

யென்னொடும்

போர்த்தொழில் புரிகெனப்

பொங்கு சீற்றத்தால்

வேர்த்தெனப் பனித்துவெள

ளெயிறு விள்ளநக்

கார்த்தென வெதடித் தசனி

கான்றவே.

3

54 சுந்தர வயிரவத் தோன்றன்

மீமிசைக்

கந்தடு களிற்றுரி கவைஇய
காட்சிபோல்

முந்துறு சூன்முகில் முழுது
முற்றுற

நந்தியம் பெருவரை மீது
நண்ணிய.

4

வேறு

55 வாரை கான்றநித் திலமென
வாலிகண் மயங்கச்
சீரை கான்றிடு தந்திரி
நரம்பெனச் செறிந்த
தாரை கான்றவோ ரிருதுவி
னெல்லையுந் தண்பால்
வீரை கான்றிடு தன்மைய

தாமென மேகம்.

5

56 பூட்டு கார்முகந் தன்னொடுந்
தோன்றிய புயல்வாய்
ஊட்டு தண்புன னந்தியங்
கிரிமிசை யுகுத்தல்
வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார்
மஞ்சனம் விமலற்
காட்டு கின்றதோர்
தனிச்செயல் போன்றுள
தன்றே.

6

57 கல்வென் பேரிசைப்
புனன்மழை பொழிதலாற்
கானத்
தொல்லும் பேரழல் யாவையு
மிமைப்பினி லொளித்த
வெல்லுந் தீஞ்சல மருவுமிக்
காருக்கு வியன்பார்

செல்லுங் காலையி
லங்கண்வீற் றிருப்பரோ
தீயோர்.

7

58 தேக்கு தெண்டிரைப் புணரிநீர்
வெம்மையைச் சிந்தி
ஆக்கி வாலொளி யுலகில்விட்
டெகலால் அடைந்தோர்
நீக்க ரும்வினை மாற்றிநன்
னெறியிடைச் செலுத்திப்
போக்கின் மேயின் தேசிகர்ப்
பொருவின புயல்கள்.

8

59 கழிந்த பற்றுடை வசிட்டன
திருக்கையாக் கவிஞர்
மொழிந்த நந்தியம் பெருவரை
மொய்த்தசூல் முகில்கள்
பொழிந்த சீதநீர் பொற்புறு

சாடியிற் பொங்கி
வழிந்த பாலெனத் திசைதொறு 9
மிழிந்தன மன்னோ.

60 சீல மேதகு பகரதன்
வேண்டலுஞ் சிவன்றன்
கோல வார்சடைக் கங்கையம்
புனலினைக் குன்றின்
மேலை நாள்விட வந்தென
நந்திவீழ் விரிநீர்
பாலி யாறெனும் பெயர்கொடு
நடந்தது படிமேல். 10

61 வாலி தாகிய குணத்தினன்
வசிட்டனென் றுரைக்குஞ்
சீல மாமுனி படைத்ததோர்
தேனுவின் நீம்பால்
சால நீடியே தோல்லைநாட்
படர்ந்திடு தன்மைப்

பாலி மாந்திப் பெருமையான்
பகர்வதற் கௌர்தோ.

11

62 எய்யும் வெஞ்சிலைப்
புளிஞரை எயிற்றியர்
தொகையைக்
கைய ரிக்கொடு வாரியே
சிறுகுடி கலக்கித்
துய்ய சந்தகில் பறித்துடன்
போந்தது தொன்னாள்
வெய்ய சூப்படை வான்சிறை
கவர்ந்துமீண் டதுபோல்.

12

63 காக பந்தரிற் கருமுகிற்
காளிமங் களுலும்
மாக நீள்கரி யாவையுங்
குழுவொடும் வாரிப்
போகன் மேயின மேற்றிசைப்
புணரியுண் டமையா

மேக ராசிகள் குணகடல்
மீதுசெல் வனபோல்.

13

64 குவட்டு மால்கரிக் குருகுதே
ரரிபுலிக் குவையுண்
டுவட்டி யுந்திடு திரைப்புனல்
மதூகநல் லுழிஞ்சில்
கவட்டி னோமைசாய்த்
தாறலை கள்வரூர் கலக்கித்
தெவிட்டி வந்தது பாலையுட்
கொண்டிடு செருக்கால்.

14

65 காலை வெம்பகல் கதிரவன்
குடதிசைக் கரக்கும்
மாலை யாமம்வை
கறையெலாஞ் செந்தழல்
வடிவாய்
வேலை யும்பரு கியவெழும்
வெம்மைபோய் விளிந்து

பாலை காண்கிலா வாரியின்
பெருமையார் பகர்வார்.

15

66 குல்லை மாலதி கொன்றைகா
யாமலர்க் குருந்து
முல்லை சாடியே யானிரை
முழுவது மலைத்து
மெல்ல மற்றவை நீந்தலுங்
கரைக்கண்விட் டுளதால்
தொல்லை மாநதி யான்வழித்
தோன்றிய தொடர்பால்.

16

67 சுளையு டைப்பல வாசினி
பூகமாந் துடவை
உளைய லர்ச்சினை மருதமோ
டொழிந்தன பிறவுங்
களைத லுற்றுமாட் டெறிந்தது
கண்ணகன் குடிஞை

அளவின் மிக்குறு பாணிபெற் 17
றதற்கவை யரிதோ.

68 இலைவி ரித்துவெண்
சோறுகால் கைதையு மெழுதுங்
கலைவி ரித்திடு
பெண்ணையுங் களைந்திடுங்
களைபோய்
அலைவி ரித்திடு கடல்புக
வொழுகுமா றனந்தன்
தலைவி ரித்துழி யுடனெளர்த் 18
தன்னதோர் தகைத்தால்.

69 கொங்கு லாமலர்க்
கொன்றைகூ விளைகுர
வுழிஞை
பொங்கு மாசுணந் தாதகி
பாடலம் புன்னை
துங்க மார்திருத் தலைமசைக்

கொண்டுறுந் தொடர்பால்
எங்க ணாயகன் றன்னையு
மொத்ததவ் விருநீர்.

19

70 கொலைகொள் வேன்மற
வீரர்த மிருக்கையிற் குறுகாச்
சிலையும் வாளடு தண்டமுந்
திகிரிவான் படையும்
நிலவு சங்கமுங் கொண்டுசென்
றடல்புரி நீரால்
உலக மேழையு முற்பக
லயின்றமா லொக்கும்.

20

71 தேன்கு லாவிய மலர்மிசைப்
பொலிதரு செயலால்
நான்க வாழுகந் தொறுமறை
யிசையோடு நணுகிக்
கான்கு லாவிய கலைமரை
மான்றிகழ் கவினால்

வான்கு லாமுல களிப்பவ
னிகர்க்குமால் வாரி.

21

72 மீது போந்திரி சங்கைவிண்
ணிடையின்மீ னோடும்
போத லாயுற வீசலாற்
சலமிகும் புலனால்
தீதின் மாக்களைச் செறுத்தலா
லளித்திடுஞ் செயலாற்
காதி காதல னிகர்க்குமாற்
கன்னிமா நீத்தம்.

22

73 தெழித்த மால்கரி யினங்கட
மெயிற்றினாற் சிதையக்
கிழித்த பேரிறால்
சொரிந்ததேன் கிரியுள
வெல்லாங்
கொழித்து வந்துற வணைதரும்
பாலியின் கொள்கை

கழித்த நீர்க்கங்கை
யமுனையைக் கலந்தெனத்
தோன்றும்.

23

74 சங்க மார்த்திடத் திரையெழ
நதியுறுத் தகைமை
அங்கம் வெம்பினை பணிக்கதி
ரல்லைநீ யழலோய்
இங்கு வாதிளைத் தேகுதி
யெனக்கர மெடுத்தே
பொங்கும் வாய்விடா
விரவியை விளிப்பது
போலும்.

24

75 வேத மேமுதல் யாவையு
முணர்கினு மேலாம்
ஆதி வானவன் கறைமிடற்
றிறையென வறியாப்

பேதை மாக்கட முணர்வென
வலைந்து பேர்கின்ற
சீத நீரெலாந் தெள்தலின்
றாயது சிறிதும்.

25

76 செம்பொன் மால்வரை
யல்லன கிரிகளுந் திசையும்
உம்பர் வானமுந் தரணியுந்
துளங்கவந் துறலால்
எம்பி ரான்முனம் வருகென
நதிகளோ டெழுந்த
கம்பை மாந்தி யொத்தது
கரைபொரு பாலி.

26

77 உதிரு கின்றசிற் றுண்டிகொண்
டொலிபுனற் சடைமேல்
மதுரை நாயகன் மண்சுமந்
திட்டமா நதியின்
முதிரு முத்தமிழ் விரகன

தேடென மொய்ம்மீன்
எதிர்பு குந்திடப் போவது
பாலியா மியாறு.

27

வேறு

- 78 மாசறத் துளங்கு துப்பு மரகதத்
திடைவந் தென்னப்
பாசடை நடுவட் பூத்த பங்கயத்
தடாகம் யாவுந்
தேசுடைத் தரங்க நீத்தச்
செலவினாற் சிதைந்த
மன்னோ
பேசிடிற் சிறுமை யெல்லாம்
பெருமையா லடங்கு மன்றோ. 28
- 79 வளவயன் மருத வைப்பின்
வாவியங் கமலம் யாவுங்

கிளையொடும் பறித்து வாஃக்
கேழுறப் பொலிந்த தோற்றம்
விளைதரு பகையிற் றோலா
வெவ்வழற் சிறுமை நோக்கிக்
களைதலைப் புரிந்து பற்றிப்
பெயர்ந்தெனக் காட்டிற்
தன்றே.

29

80 திரைகட னீத்தரங் கொண்மு
வினத்தொடு சேண்போய்
நோக்கித்
தரையிடை யிழிந்து சென்று
தன்பொருள் கொடுபோந்
தென்னப்
பரதவ ரளவர் வாரிப் படுத்தமீ
னுப்பின் குப்பை
இருபுடை யலைத்து வெளவி
யேகிய தெறிநீர்ப் பாலி.

30

81 பாரிடை யினைய பண்பிற்
 படர்ந்திடு பாலி யந்தத்
 தாருயி ரனைத்துந் தத்த
 மருவினைக் கமைத்த நீராற்
 சேருறு கதிக ளென்ன*
 மரபினிற் றிறமே யென்னத்
 தாருவின் கிளைக ளென்னத்
 தனித்தனி பிரிந்த தன்றே.

31

(* சர்வ சங்கார காலத்தில் எல்லா
 வுயிர்களும் ஒடுங்குங்கால்,
 தத்தம் வினைக்கு அமைந்த கதிகளை
 அடையும் என்பது நூற்றுணிபு)

82 கால்கிளர் கின்ற நீத்தங்
 கவிரிதழ்க் கலசக் கொங்கைச்
 சேல்கிளர் கரிய வுண்கட்
 டிருநுதல் மிழற்றுந் தீஞ்சொல்
 மேல்கிளர் பரவை யல்குன்

மெல்லிய லறன்மென் கூந்தல்
மால்கிளர் கணிகை மாதர்
மனமெனப் போயிற் றாமால். 32

83 பார்ப்பளை புகுவ தேபோற்
பாய்தரு பரவைத் தெண்ணீர்
தூம்பிடை யணுகு மாற்றாற்
சொன்முறை தடைசெய்
வோரில்
தாம்புடை பெயரா வண்ணந்
தலைத்தலை தள்ளு மள்ளர்
ஏம்பலோ டார்க்கு மோதை
யுலகெலா மிறுக்கு மாதோ. 33

84 பணையொலி யிரலை யோதை
பம்பையின் முழக்க மங்கட்
கிணையொலி மள்ள ரார்ப்புக்
கேழ்கிளர் தரங்க நன்னீர்
அணையொலி யவற்றை

வானத் தார்ப்பொலிக் கவனி
தானும்

இணையொலி காட்டிற்
றோவென் றெண்ணுவார்
விண்ணுளோரும்.

34

85 இயல்புகுங் களிநல் யானை
யினந்தெரிந் தெய்து மாபோல்
கயல்புகுந் துலவுஞ் சின்னீர்த்
தடமபுகுங் காமர் காவின்
அயல்புகுங் கோட்ட கத்தி
னகம்புகு மார்வத் தொடி
வயல்புகுங் களிப்பு நீங்கா
மாக்களின் மயங்கு மாதோ.

35

86 எங்கணு நிறைந்து வேறோ
ரிடம்பிறி தின்மை யாகச்
சங்கமா யீண்டு மள்ளர்

தாங்குபல் லியமு மார்ப்பப்
பொங்கிய நகரந் தோறும்
புறமெலாம் வளைந்த நீத்தம்
அங்கண்மா ஞாலஞ் சூழு
மளககரை நிகர்த்த தாமே.

36

87 மாறடு மள்ள ருய்ப்ப மருதத்தி
னிறைந்து விஞ்சி
ஏறிய நார மீட்டு மிருங்கட
னோக்கிச் சென்ற
வேறுகொள் புலனை
வென்றோர்* மேலைநன்
னெறியுய்த் தாலுந்
தேறிய வுணர்வி லாதோர்
செல்வுழிச் செல்வ ரன்றே.

37

(* புலனை வெல்லுதல் - மெய்,
வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும்
ஐம்புலன்களின் வழியே மனத்தைச்

செலுத்தாமல் அடக்கித் தன்
வசப்படுத்தல்.)

81 வாளெனச் சிலைய தென்ன
வால்வளை யென்னத்
தெய்வக்
கோளெனப் பணிக ளென்னக்
குலமணி குயிற்றிச் செய்த
மீளிவெஞ் சரங்க ளென்ன
வேலென மிடைந்து சுற்று
நாளெனப் பிறழு மீன்க
ண்டவின நார மெங்கும்.

38

89 மாண்டகு பொய்கை தோறும்
வயறொறு மற்று மெல்லாம்
வேண்டிய வளவைத் தன்றி
மிகுபுனல் விலக்கு கின்ற
ஆண்டகை மள்ளர் தம்பா
லமைந்திடுங் காலை யெஞ்சி

ஈண்டிய வெறுக்கை வீசும்
இடைப்படு வள்ள லொத்தார். 39
ஆகத் திருவிருத்தம் - 89

5. திருநாட்டுப்படலம் (90 - 146)

90 அவ்வியல் பெற்றிடு மாற்றன்
மள்ளர்கண்

மைவரு கடலுடை மங்கை

தன்னிடை

மெய்வளங் கொள்வதை

வேண்டி யந்நிலச்

செய்விக ணாடியே யினைய

செய்குவார்.

1

91 சேட்டிளந் திமிலுடைச் செங்க
ணைற்றொடுங்

கோட்டுடைப் பகட்டினம்
விரவிக் கோன்முறை
காட்டினர் நிரைபட வுழுப
காசினி

பூட்டுறு பொலன்மணி யாரம் 2
போலவே.

92 காற்றினு மனத்தினுங் கடுமை
சான்றன

கோற்றொழில் வினைஞர்தங்
குறிப்பிற் செல்லுவ
ஏற்றினஞ் சேறலு மிரிந்த
சேலினம்

பாற்றின மருளவிண் படர்ந்து
பாயுமால்.

3

93 சால்வளை தரவுழும் வயலிற்
றங்கிய

வால்வளை யினம்வெரீஇ
யலவன் மாப்பெடைச்
சூல்வளை புகுவதங் கறிஞர்
சூழ்விலைக்
கோல்வளை மகளிர் பாற்
கூட்ட மொத்ததே.

4

94 உலத்தொடு முறழ்புயத்
துழவர் பொன்விளை
புலத்தினும் வியத்தகு
வயலிற் போக்கிய
வலத்திடைப் பிறழ்மணி
வேள்வி யாற்றிடும்
நிலத்திடைப் பிறந்தமின்
னிகர்க்கும் நீர்மைய.

5

95 நாறுசெய் குநர்சிலர் நார
நீர்வயல்

ஊறுசெய் குநர்சில ரொத்த
பான்மையிற்
சேறுசெய் குநர்சிலர் வித்திச்
செல்லுநீர்க்
காறுசெய் குநர்சில ரளப்பின்
மள்ளரே.

6

96 குச்செனப் பரிமிசைக் குலாய
கொய்யுளை
வைச்செனத் தளிர்த்தெழு
நாற்றின் மாமுடி
அச்செனப் பதித்தனர்
கடைஞ ராவியா
நச்சின மகளிரை நினைந்து
நைந்துளார்.

7

97 வாக்குறு தேறலை வள்ள
மீமிசைத்

தேக்கின ருழவர்தந் தெரிவை
மாதரார்

நோக்குறு மாடியி னுனித்து
நோக்கினர்

மேக்குறு காதலின் மிசைதன் 8
மேயினார்.

98 வாடுகின் றார்சிலர் மயங்கி
நெஞ்சொடு
மூடுகின் றார்சில ருயிர்க்கின்
றார்சிலர்
பாடுகின் றார்சிலர் பணிகின்
றார்சிலர்
ஆடுகின் றார்சிலர் நறவ
மார்ந்துளார். 9

99 அந்தரப் புள்ளடு மளிக
டம்மொடும்
வந்தடுத் தவரொடு மயக்கு

தேறலை

இந்திரத் தெய்வத மிறைஞ்சி

வாமமாந்

தந்திரக் கிளைஞர்போற் றாமு 10

மேயினார்.

100 விள்ளுறு நாணினர் விரகத்

தீயினர்

உள்ளுறு முயிர்ப்பின

ருலையு நெஞ்சினர்

தள்ளுறு தம்முணர் வின்றிச்

சாம்பினார்

கள்ளினு முளதுகொல் கருத்த

ழிப்பதே.

11

101 பளிக்கறை யன்னதோர்

படுகர்ப் பாங்கினுந்

தளிர்ப்புறு செறுவினுந்

தவறுற் றேசுவார்

தெள஁ப்பவ ரின்மையி
னெறியிற் சென்றிலர்
களிப்பவர் தமக்குமோர்
கதியுண் டாகுமோ.

12

102 இன்னன பற்பல வியற்றி
யீண்டினர்
உன்னருந் தொல்லையி
லுணர்வு வந்துழிக்
கன்னெடுந் திரள்புயக் கணவ
ரேவலில்
துன்னின ரவரோடுந்
துவன்றிச் சூழ்ந்துளார்.

13

103 மள்ளர்தம் வினைபுரி
மழலைத் தீஞ்சொலார்
கள்ளுறு புதுமணங் கமழும்
வாலிதழ்

உள்ளுறு நறுவிரை யுயிர்த்து
வீசிய

வெளடீளிய குமுதமென்
மலரின் மேவுமே.

14

104 நட்டதோர் குழுவினை நடாத
தோர்குழு
ஒட்டலர் போலநின் றொறுத்த
லுன்னியே
அட்டன ராமென வடாத
வான்களை
கட்டனர் வேற்றுமை
யுணருங் காட்சியார்.

15

105 ஏயின செயலெலா மியற்றி
வேறுவே
றாயிடை வேண்டுவ தமைய
வாற்றியே
மாயிரும் புவிமிசை மகவைப்

போற்றிடுந்

தாயென வளர்த்தனர் சாலி
யீட்டமே.

16

106 மன்சுடர் கெழுமிய வயிர

வான்கணை

மின்சுடர் தூணியின் மேல

கீழுறத்

தன்சுடர் பொலிதரச் செறித்த

தன்மைபோற்

பொன்சுட ரிளங்கதிர் புறத்துக்

கான்றவே.

17

107 பச்சிளங் காம்புடைப்

பணையின் மீமிசை

வச்சிரத் தியற்றுமோ

ரிலைகொள் வான்படை

உச்சிமே லுறநிறீஇ

யொருங்கு செய்தெனக்

குச்சுறு சாலிமென் கதிர்கு
லாவுமால்.

18

108 சுற்றுறு பறலைச் சுடிகை
மாசுணம்

பெற்றுறு குழவிகள் பெயர்த
லின்றியே

முற்றுறு நிவப்பொடு

முறையி னிற்றல்போ

நெற்றுறு பசங்கதிர் நிமிர்தல்

மிக்கவே.

19

109 மையுறு கணிகையர் மகிழ்நர்

வந்துழிப்

பொய்யுறு மளியெனப்

பயனில் புன்கதிர்

கையுறு முவகையாற்

பணியுங் கற்பினோர்

மெய்யுறு பரிவென

20

விளைந்து சாய்ந்தவே.

110 மாலுறு பொன்னகர் மருவு

மன்னற்குப்

பாலுறு தீம்பதம் பலவு

மார்த்தியே

மேலுறு சாலியின் விளைவு

நோக்கியே

கோலிநின் றரிந்தனர்

குழாங்கொண் மள்ளரே.

21

111 அரிந்திடு சுமைகளா லவனிப்

பேருடல்

நெரிந்திடச் சேடனு

நெளந்து நீங்கிடத்

தெரிந்திடும் போர்கள்சே

ணளவுஞ் சேறலால்

விரிந்திடு கதிர்சுலா மேரு

112 ஏற்றொடு பகட்டின
 மிசைத்துப் போருரு
 மாற்றினர் வலமுறை திரித்து
 வாழ்த்தொலி
 சான்றினர் பரனொடு தமது
 தெய்வதம்
 போற்றினர் மீமிசை
 பொலிகென் றோதுவார்.

23

113 தொங்கலம் பூமுடித்
 தொழுவர் போரினை
 அங்குறப் படுத்துவை யகற்றி
 யாக்கிய
 பொங்கழிப் பதடிகள் புறத்து
 வீசியே
 எங்கணு நெற்குவை யியற்று
 வாரரோ.

24

114 களப்படு கைவலோர் கால்க
ளான்முகந்
தளப்புறு நெற்குழா
மவற்றுண் மன்னவற்.
குளப்படு கடன்முறை யுதவி
மள்ளருக்
களித்தனர் வேண்டிய
தனைய நாட்டுளோர்.

25

115 சொற்குவை வழிபடப்
புகழிற் றோன்றுதம்
மிற்குவை வேண்டுவ தேவி
யெஞ்சிய
நெற்குவை குரம்பையி
னிரப்பு வித்தனர்
பொற்குவை யரிந்தனர்
பொதிவித் தென்னவே.

26

116 தலத்திடை வேறிடத்
தொதுங்குந் தண்ணிய
குலத்திடைப் பிறந்தவர்
கூட்ட மாமென
நலத்திடை வந்திடு முதிரை
நல்வளம்
நிலத்திடை யொருசிறை
விளையு நீரவே. 27

117 பிறப்பதும் வளர்வதும்
பின்னர் மூப்புவந்
திறப்பதும் வைகலு முலகி
லேய்ந்தெனச்
சிறப்புட னடுவதும் பருவஞ்
செய்வதும்
மறுப்பதுந் தொகுப்பது
முலப்பின் றாயவே. 28

118 முழுவொல விண்ணவர்

முதல்வற் காக்குறும்
விழுவொலி கிணையொலி
விரும்பு மென்சிறார்
மழுவொலி கடைசியர்
வள்ளைப் பாட்டொலி
உழுவொலி யல்கலு முலப்பு
றாதவே.

29

119 காலுற நிமிர்ந்திடு காமர்
சோலையும்
நீலமுங் கமலமு நிறைந்த
பொய்கையும்
ஆலையங் கழனியும்
கநங்கற் காயுத
சாலக ளிவையெனச் சாற்ற
நின்றவே.

30

120 நெறியிடை யொழுகலா

விமுதை நீரரை
மறலிதன் எனகரிடை வருத்தல்
போலுமால்
குறைபடத் துணித்தவண்
குவைசெய் கன்னலை
அறைபடு மாலைக
ளிடையிட் டாட்டலே.

31

121 ஏறுகாட் டியதிற லிளைஞ
ரெந்திரங்
கூறுகாட் டியகழை யமுங்கக்
கோறலுஞ்
சாறுகாட் டியதரோ யாதுந்
தம்மிடை
ஊறுகாட் டினர்க்கலால்
உலோப ரீவரோ.

32

122 மட்டுறு கழையினும் வலிதிற்
கொண்டபின்

இட்டகொள் கலங்களி
னிருந்த தீம்புனல்
தொட்டிடு கடலெனத்
தொன்று மன்னவை
அட்டதோர் புகைமுகி
லளாவிற் றொக்குமே.

33

123 கூடின தேனிசை யிளமென்
கோகிலம்
பாடின மயில்சிறை பறைய
டித்தன
வாடின வஞ்சிதந் தலைய
சைத்திடா
நாடின பாதவம் புகழ்வ
நாரையே.

34

124 காசொடு நித்திலப் பொதியுங்
காட்டியே
பாசடை மாதுளை சினையிற்

பைங்குயில்

பேசிட நிற்பன பெறீஇயர்

வம்மென

வீசுதல் கருதியே விளித்தல்

போன்றவே.

35

125 சித்திரக் கதலிமா வருக்கைத்

தீங்கனி

துய்த்திட வரும்பய னுதவுந்

தோற்றத்தால்

உத்தம முதலிய குணத்தி

னோங்கிய

முத்திறத் தவர்கொடை

மொழிய நின்றவே.

36

126 வீசுகால் பொரவசை

விசும்பிற் றாழைகள்

தேசலாம் பரிதிமெய்

தீண்டுஞ் செய்கைய

காசினி தன்கையாற்
கலைவெண் டிங்கள்போல்
மாசுறா வகைதுடைத் திடுதல்
மானுமே.

37

127 வாசநீள் பொதும்பரின்
மைந்தர் மாதர்கள்
காசுநூன் மேகலை பரியக்
கைவளை
பூசலிட் டலமரப் புணருஞ்
செய்கைகண்
டாசைமிக் கழுங்குவ பிரிந்த
அன்றிலே.

38

128 கானுலா நந்தன வனமுங்
காரென
வானுலாந் தண்டலை
மருங்கும் வைகலும்
வேனிலா னன்னவர் மகளிர்

மேயினார்

ஊனுலாங் குரம்பையு

ளுயிருந் நென்னவே.

39

129 அசும்புறு மகன்புன லறாத

சூழலின்

விசும்புற வோச்சிய

விரைமென் றாதினாற்

பசும்பொனிற் குயிற்றிய

பதியிற் றூபிகைத்

தசும்பெலாம் வெளாளிய

தாக்குந் தாழையே.

40

130 உற்றிட வரிதவ ணுழவர்

நீத்ததார்

சுற்றிடுந் தாண்மிசை யிடறுஞ்

சூல்வளை

தெற்றிடும் பூங்கொடி

புடைக்குஞ் சேலினம்
எற்றிடுந் தேம்பழ மிழுக்குந் 41
தேன்களே.

131 கானிமிர் கந்திகள் கான்ற
பாளைமேன்
மீனினம் பாய்தலுஞ் சிதறி
வீழ்வுறா
வானதோர் மருதவைப்
படையுந் தன்மைய
வானுறு தாரகை வழக்கிற்
றொக்குமால். 42

132 மாகுல வல்லியின் மஞ்ஞை
யாடல்போல்
கோகில மார்தருக் குழத்தி
னூசன்மேற்
பாகுல வின்சொலார்
பணிக்கு மெல்லிடைக்

காகுலம் பிறர்கொள மகிழ்வி
னாடுவார்.

43

வேறு

133 ஊசலுற்றவர் குழைக்குடைந்
திடுதலா லுவரை
வீச லொப்பன வாடுதல்
கிளிமொழி வெருவிப்
பேச லொப்பன வீழ்ந்திலர்
பிழைத்ததீ தென்னா
ஏச லொப்பன கோகிலப்
பறவைக ளிசைத்தல்.

44

134 கூர்ப்புக் கொண்டகட்
கொடிச்சியர் குளிர் புனங்
காப்போர்
ஆர்ப்புக் கொண்டு கை

விசைத்தெறி மணிக்கல்வந்
தணையச்
சார்ப்புக் கொண்டதஞ்
சிறகரால் விலக்கியத்
தடத்துப்
பார்ப்புக் கொண்டு கொண்
டெழுவன தோலடிப் பறவை. 45

வேறு

135 கடற்பரு கியமுகில் பெய்யுங்
காட்சிபோல்
அடற்பெரு மேதிக
ளனைத்தும் புக்குராய்த்
தடப்பனல் வறிதெனப்
பருகித் தம்முலைக்
குடத்திழி பாலினாற்

குறையைத் தீர்க்குமே.

46

136 பாட்டிய லளிமுரல் பதுமக்

கோயிலில்

நாட்டிய நிமலன்மு னந்தி

நீரிடை

மாட்டிய பல்பெருஞ் சுடரை

மானுமாற்

கோட்டுயர் தடந்தொறுங்

குவளை பூத்தவே.

47

137 கலனிடைத் தருவதுங் கானத்

துள்ளதும்

பொலனுடைப்

பொருப்பிடைப் பொருளு

மல்லது

நலனுடை நாட்டவர் நயத்த

லின்றியந்

நிலனிடைப் பொருள்பகர்

வழக்க நீத்ததே.

48

138 யாழ்க்கையர் பொருநருக்
கிறைவ ரேழிசை
வாழ்க்கைய ரளவையின்
வகுத்த பாடலைக்
கேட்குநர் நன்றென மருப்புக்
கிம்புரிப்

பூட்கைக ளுதவுவார்
பொதுவி றோறுமே.

49

139 கஞ்சிதேய்ப் புண்டகில்
கமழும் பூந்துகில்
வஞ்சிதேய்ப் புண்டன
மருங்கு லாரடி
பஞ்சிதேய்ப் புண்டன
பணியத் தாக்கலாற்
குஞ்சிதேய்ப் புண்டன குமரர்
கூட்டமே.

50

140 அன்றிலம் பெடைகளை
யணுகி யன்னைகேள்
நன்றென வினையின்மே
னடந்த நாயகர்
இன்றுவந் திடுவரிங்
கெமபொ ருட்டினால்
ஒன்றுநீ யிரங்க்லென்
றுரைக்கின் றார்சிலர்.

51

141 ஆடியல் கருங்கணுஞ்
சிவப்புற் றங்கமும்
வாடுவ தாகியே மதன
வேர்வுறாக்
கூடிய மகளிருங் குமரர்
தங்களை
ஊடிய மகளிரு முலப்பின்
றாயினார்.

52

142 அகனமர் கணிகைய ரடிகள்
சூடியே
முகனுறு முவகையான்
முயங்கி யன்னவர்
நகனுறு குறிகொளீஇ நாளுங்
காமநூல்
தகைமைசெய் காளையர்
தொகுதி சான்றதே.

53

143 வாளைக ளிகல்புரி வயலும்
வாலியும்
பாளையொ டுற்பலம் பதும
நாறுமால்
வேளையர் தடங்கணார்
விரைமென் றாளினை
காளையர் குஞ்சியுங் காரமு
நாறுமால்.

54

144 சேவக மனைவன கரிகள்

சேனைகள்

காவக மணைவன கலைகள்

புள்ளினம்

பூவக மணைவன பொறிவண்

டாயிடைப்

பாவக மணைவன பாட

லாடலே.

55

145 ஆடக மாமதி லம்பொற்

கோபுரம்

நீடிய மண்டப நெறிகொ

ளரீவணம்

பாடலொ டாடிடம் பிறவும்

பாலிநன்

னாடுள பதிதொறு நண்ணி

யோங்குமே.

56

146 தெண்டிரை யுலகினிற்

சீர்பெற் றோங்கிய

மண்டல மெங்கணு மதிக்க
நின்றதோர்
தொண்டைநன் னாட்டணி
சொல்லி னாமினித்
தண்டமிழ் வளநகர்த் தன்மை
கூறுவாம்.

57

ஆகத் திருவிருத்தம் - 146

- - -

6. திருநகரப் படலம் (147- 270)

147 மாவுல கெங்கு மலர்த்தட
மாகத்
தாவறு சீர்புனை தண்டக நாடே
மேவிய கஞ்சம தாவதின்
மேவும்
தேவினை யொத்தது சீர்பெறு

காஞ்சி.

1

148 பூக்கம லத்துறை புங்கவன்
மாயோன்
பாங்குறை தேவர்பல்
லாணடிசை பரவ
ஓங்கிய புள்ளின மூர்ந்தவ
ணுறலால்
ஆங்கவர் மவு மரும்பத
மாமே.

2

149 இன்னிய நேர்தரு மிந்திரன்
முதீலா
மன்னிய வானவர் மற்றுளர்
யாருந்
துன்னின ராயிடை சூழந்துறை
செயலாற்
பொன்னக ரென்று புகன்றிட
லாமால்.

3

150 கின்னரர் சித்தர் தெரீஇயத
னாலத்
தந்நிக ரில்லவர் தம்பதி
போலும்
பன்னக வேந்தர் பராயின
ருறலால்
அன்னவர் தம்பதி யாகிய
தன்றே.

4

151 எண்டிசை காவலர் யாவரு
மீண்டப்
பண்டவர் பெற்ற பதங்களை
மானும்
மண்டல மார்கடர் மற்றைய
வுறலால்
அண்டமு மாகிய தப்பதி
யென்பார்.

5

152 இப்படியாவரு மெதிய
திறனால்
ஒப்பன போல வுரைத்திட
லொப்போ
அப்பதி யேயத னுக்கிணை
யன்றிச்
செப்பரி தாற்பிற சீர்கெழு
காஞ்சி.

6

153 மறைமுத லோர்தனி மாவி
னிழற்கீர்
உறைதரு காஞ்சி தனக்குல
கெல்லாம்
பெறுமய னாதியர் பெற்றிட
வன்னான்
நிறுவிய தொன்னக ரோநிக
ராமே.

7

154 மேய்தொல் லூழியில்

வேலைக ளேழுந்

தூயத னெல்லை சுலாவுற

நிற்றல்

ஆய பரஞ்சுட ராங்குள தாயும்

மாயைகள் சுற்றிய மன்னுயி 8

ரொக்கும்.

வேறு

155 பாழி மால்வரை யெறிதிரை

வையகம் பலவும்

வாழு மண்டங்கள் சிற்றுரு

வமைந்துவந் தென்னச்

சூழு நேமியம் புள்ளின

முதலிய சுரங்கும்

ஆழி நீத்தம் தொத்தது

மதிற்புறத் தகழி.

9

156 மண்ட லப்பொறை

யாற்றுவான் பற்பல வகுத்து

முண்ட காசன மீமிசை

யிருந்திடு முதல்வன்

அண்ட கோளகை

தாங்கவோர் சுவர்த்தல

மதுவும்

பண்டு செய்தெனவோங்கிய

நெடுமதிற் பரப்பு.

10

157 சென்று மூவெயி லழலெழ

நகைத்தவன் செழும்பொற்

குன்று தோளுற வாங்கலு

முலகெலாங் குலைந்த

அன்று நான்முக

னனைத்தையுந் தாங்குகென்

றருள

நின்ற தென்னவும் பாதலம்
புகுந்துமேல் நீண்ட.

11

158 மேக நாட்டிற்கும் விஞ்சையர்
நாட்டிற்கும் விண்ணோர்
மாக நாட்டிற்கும் மலரய
னாட்டிற்கும் மற்றை
நாக நாட்டிற்கும் பாதல
நாட்டிற்கும் நணுகிப்
போக நாட்டிய பொன்மதில்
ஆனதப் புரிசை.

12

159 முதிரை வண்ணமா
நவமணிக் குவையும்வான்
முளைக்குங்
கதிரி னெல்லெனும்
பொருளுட னேனவுங்
காட்டிப்
பொதிவ தாகியே முழுவதும்

நிரம்புதல் பொருந்தா
நிதிய மேயகூ டொத்தது
நெடியமா மதிலே.

13

160 நிறையும் வார்கடல் சுற்றிய
நேமியும் நேமிக்
குறையு ளாகிய கணிப்பிலா
வண்டமு மொப்ப
சிறையில் வான்கிரி
நிரையெனச் செவ்விதிற்
கிளர்ந்து
மறுகெ லாந்திகழ் மாளிகைப்
பத்திசூழ் மதிலே.

14

161 தடுக்கு மாற்றலர் நால்வகைப்
படையொடுஞ் சாய
முடுக்கும் வாள்கொடு
விதிர்த்திடு மெழுவினான்
முருக்கும்

எடுக்கு மெற்றிடு
மெறிந்திடும் விழுங்கிடு
மீர்க்கும்
படுக்குங் கன்மழை
சொரிந்திடும் விற்படை
பயிலும்.

15

162 உருக்குஞ் செம்பினை
வங்கத்தை யிழுதொடு
மோச்சும்
வெருக்கொ ணேமிக
ளெறிந்திடும் வச்சிரம் வீசி
இருக்கும் நின்றிடுங்
குப்புறுஞ் செறுநரை யிகலி
நெருக்குந் தாழ்ந்திடும்
உலகளந் தோனென நிமிரும். 16

163 பீடு தங்கிய பணைமுர
சியம்பிடும் பிடிக்குங்

கோடு மார்த்திடுந் துடிகளு
மொலித்திடுங் கொட்புற்
றாடும் மீயுயர் புள்ளையு
மெறிந்திடு மரண்மேல்
ஓடும் மீளுமக் கதிரையுந்
தடுப்பபோல் உந்தும்.

17

164 சூலம் வீசிடுந் தொமரம்
வீசிடுஞ் சுடர்வேல்
ஆலம் வீசிடுஞ் சுடுமணல்
வீசிடு மளப்பில்
சாலம் வீசிநின் றீர்த்திடு
மகழியிற் றிள்ளுஞ்
சீலம் வீசிய பாரிட மாமெனத்
திரியும்.

18

165 திகழும் வெங்கன
லுமிழ்ந்திடு மொன்னலர்
செலுத்தும்

பகழி மாரியை விழுங்கிடும்
பறவையிற் படரும்
இகழு நாவையும் மனத்தையு
மெறிந்திடு மென்னாற்
புகழும் நீரவன் றம்மதின்
மேலுறும் பொறிகள்.

19

166 பூணி னேர்தரும்
பொன்னவாம் புரிசைமேற்
புனைந்த
வாணி லாநெடுந் துகலிகை
பெயர்வன மலரோன்
சேணு லாயதீஞ் சுடரேனுங்
கோபுர சிகரங்
காண வேபல வெகினமாய்த்
தேடல்போற் கவினும்.

20

167 ஈர்த்த மாமதி சசியென்ப

துலகுளோ ரிட்ட
வார்த்தை யல்லது சரதமோ
கடிமதின் மருங்கில்
தூர்த்த கேதன மவன்மணி
மேனியிற் றுடக்கப்
போர்த்த வெண்ணிலாக்
கஞ்சுகம் பீறியபோலாம். 21

168 காட்சி மேயவக் கடிமதிற்
கதலிகை காணூஉச்
சூட்சி நாடிய பரிதியுங்
கீழுறத் தொடர்ந்தான்
மாட்சி தேய்ந்திலன்
வரன்முறை மனப்படு
மதியோர்
தாட்சி செய்யினு மனையாபா
லணுகுமோ தவறு. 22

169 புடைப ரப்பிய புரிசையி

னாற்றிசைப் புறத்துந்
தடநி லைப்பெருங் கோபுர
முளதழ னிறத்துக்
கடவு ளுச்சியின்
வதனமொன் றின்றியே
காண்பான்

அடைத லுற்றிடு திசைமுகம்
பொருவின அவையே.

23

170 என்று மாமதிக் கடவுளும்
பிறருமீ ரியல்பாங்
குன்ற மேயெனக் கீழ்த்திசை
யதனொடுங் குடபால்
நின்ற கோபுரங் கடக்கலர்
வாய்தலி னெறியே
சென்று சென்றுபோ யப்புறத்
தேகினர் திரிவார்.

24

171 தீபு ரத்திடை மடுத்தவ
னாணையாற் சிறந்த
மாபு ரத்திடை வான்றொடுங்
கடிமதில் வரைப்பில்
ஆபு ரத்தவாய்க் கிளர்ந்தவே
யமைத்தவன் றென்னக்
கோபு ரத்திடைக்
கொழுந்துபோ லோங்கிய
கொடிகள்.

25

172 மாட மாளிகை மண்டபங்
கோபுர மறுகிற்
கோடி கோடியின் மேலுமுண்
டன்னதார் குணிப்பார்
ஆடு கேதனத் தளவையு
மன்னதே அகல்வா
னுடு போகலா தலமரும்
பறவைக ளப்ப.

26

173 சிகர மால்வரை யன்னமா
ளிகைதொறுஞ் சிவணும்
மகர தோரண மாடிகள்
பலவுற வயங்கல்
இகலும் வெய்யகோ
ளிரண்டுமா யொருவடி
வெய்தி
அகல்வி சும்பிடைக்
கதிர்களின் புறமறைத்
தனைய.

27

174 செம்பொ னிற்புரி
நிலையுடைத் திகிரியந்
தேர்கள்
அம்ப ரத்திடை வசியுற
வீற்றுவீற் றாகுந்
தம்ப முற்றல மருவன
செய்யகோற் றலையிற்

பம்ப ரத்துருத் திரிப்புறக்
கறங்கிய படிய.

28

175 பளிங்கி னாற்செய்த
தெற்றியின் றலைமிசைப்
பனிதோய்
வளங்கொ ணித்திலஞ்
செம்மணி குயிற்றிய
வைப்பில்
துளங்க நாற்றிய
பொன்மணிப் பாலிகை
தொகுவ
குளங்கொ டாமரை
மலர்ப்பொகுட் டாயின
குறிக்கின்.

29

176 ஓவி யத்தியன் மரகதத
தலத்தின தும்பர்த்

தாவி லாடகத் தலமிசை
நித்திலத் தலமேற்
கோவை பட்டசெம்
மணித்தலம் பொலிதலாற்
கொண்மூ
மூவ கைக்கதிர் வியலிடந்
தெரிப்பதம் மூதூர்.

30

177 கன்னல் வேளெனும்

மைந்தரும் மாதருங் கலந்து
மன்னு நித்தில மாளிகைப்
பத்தியின் மாதே
பொன்ன வாஞ்சிறை
மணிமயிற் குழாத்தொடும்
போகும்
அன்னம் மாமதி முகிலிடை
நுழைந்துபோ யனைய.

31

178 தண்ட மாகியே புவியுறு

பணியெலாந் தழுவி
அண்ட மீமிசை யிரவியும்
மதியமு மடைதல்
கண்டு மாளிகைச் சூளிகை
மருங்குபோய்க் கவர்வான்
கொண்ட சீற்றத்தின்
நாவெறிந் தன்னபூங்
கொடிகள்.

32

179 தேனை வென்றசொல்
லாரொடு மைந்தருந்
திளைக்கும்
மீன வாவிபோல் வியன்படி
கத்தினால் விளங்குந்
தான மீமிசைத் தயங்கிய
முழுமணித் தலந்தான்
வான நின்றிடு தெய்வத
மானனே மாணும்.

180 தேவர் தானவர் முனிவரர்
 சித்தரோ டியக்கர்
 வாவு கின்னர ருவணர்கந்
 தருவர்மற் றுள்ளோர்
 ஏவ ருந்தம தகன்பதி
 யிகந்தவ ணெய்தா
 மேவு சின்றன தனித்தனி
 யிரக்கைகண் மிகுமால்.

34

181 தூங்கு குண்டிகை யருகுறக்
 காலெதிர் தூண்டி
 ஓங்கு நாசிமேல் விதிமுறை
 நயனங்க ளுறுத்தி
 ஆங்கொ ராசனத் திருந்தர
 னடியகத தடக்கிப்
 பாங்கர் மாதவம் புரிசுநர்
 சாலைகள் பலவால்.

35

182 பாடு நான்மறை யந்தணர்
வேள்விகள் பயில
முடு தண்புகை யண்டமுங்
கடந்தன முன்னந்
தேடு கின்றதோர் பரஞ்சுடர்
மீட்டுமத் திறத்தால்
நீடு கின்றதோ வென்றுநான்
முகத்தனும் நினைய.

36

183 நான்மறைக்குலத் தந்தணர்
நவையறு காட்சி
ஊன்மறைத்திடு முயிரென
வோம்பியவொழுக்கார்
மேன்முறைக்கணோ
ரைம்புலப் படிற்றினை
வென்றோர்
வான்மறைத்திடு மாளிகை
வீதியும் மலிந்த.

184 ஏவு பல்படை வலியினர்
 வெஞ்சம மிகந்தோர்
 நாவி னான்மறை பயில்பவர்
 நணுகுறு நலத்தாற்
 கோவு நீணகர் மறுகெலாங்
 குருமணிச் சிகரத்
 தேவு நீணகர் நிலைமையே
 போல்வது தெரியின்.

38

185 அணியி னோங்கலும்
 பன்மணிக் குவால்களு
 மார்வந்
 தணிவி லாடகக் குவைகளும்
 பிறவுமுன் றழைப்பக்
 கணிக ணாணுறு கற்பக
 மனையன காட்சி
 வணிக ராவணத் தெற்றிகள்

வயின்றொறும் வயங்கும்.

39

186 கங்கை மாமகள்

தொல்பெருங் குலத்தர்கா
சினியின்

மங்கை யாளருள் புரிதரு

மகாரெனும் வழக்கோர்

செங்கண் மானிகர்

வெறுக்கையர் அயன்பதஞ்

செர்ந்தோர்

துங்க வீதியு மேனையர்

மறுகொடுந் தொகுமே.

40

187 கண்டு கேட்டவை

யுண்டுகிர்த் துற்றறி கருவி

கொண்ட வைம்புல

னொருங்குற நடாத்திய

கொள்கைத்

தொண்டர் கூட்டமும்
விழிவழிப் புனலுகத்
தொழுங்கை

அண்டர் கூட்டமும் ஆலயந் 41
தொறுந்தொறு மறாவால்.

188 ஆதி நான்முகன் எகினத்தி
னடிகளு மமலன்
பாதி யாளன்றன் உவணத்தி
னடிகளும் பனிக்கார்
நாத னூர்தரு தந்தியி
னடிகளும் நாளும்
வீதி வீதிக டொறுந்தொறுங்
காண்வர விளங்கும். 42

189 மாவி னோதையுங் களிற்றின
தோதையும் மருங்கின்
மேவு தேர்களி னோதையுங்
கவிகையாய் விரிந்த

காவு சூழ்தரு மன்னர்சீ
ரோதையுங் கறங்குந்
தேவ துந்துபி யோதையு
மிறுத்தில தெருவு.

43

190 நாட்டி யச்செயல் யாவையுஞ்
சிவனது நடனம்
பாட்டி சைத்திறம் யாவையு
மன்னதே பதியோர்
கேட்டி ருப்பன யாவையு
மவனிசைக் கேள்வி
கூட்டம் யாவையு மன்னவன்
றொண்டுசெய் கூட்டம்.

44

191 பாலு றுந்ததி யிழுதுதே
னிருக்கைகள் பலவுங்
கோல மாகுமந் நகரிடை
யாவையுறை கூவல்

போலு மாயிடை மாதவத்
தவளறம் புரியுஞ்
சாலை யாயின வரம்பிலா
அடிசிலஞ் சாலை.

45

192 அளவில் பற்பகல் தம்மினும்
நீங்கியோ ரடுத்த
கிளைஞர் வந்துழி
யெதிர்தழீஇ நன்னயங்
கிளத்த
உளம கிழ்ந்தவர்க் கூட்டுமின்
னடிசில்போ லுறுவோர்
எளிதி னுங்கிட வழங்குமால்
ஓதன விருக்கை.

46

வேறு

193 மாட மாளகை வாயி

றொறுந்தொறும்
நீடு கண்ணுள ராமென
நின்றுநின்
றாடு சித்திரப் பத்தி
யமரரும்
நாடி நோக்கி நயந்திடப்
பட்டதே.

47

194 எல்லை தீர்ந்த விரவிக
டீண்டிய
சில்லி யாழித் திகிரிகண்
மானுமால்
மல்லன் மாநகர் மைந்தர்க
ளுர்தரும்
பல்வ யகைச்சுடர்ப்
பண்ணுறு தேர்களே.

48

195 வெளடளை யாதி
வியன்கவி யாவையும்

தௌௗளி தின்மொழி
தௌ்கலை யேமுதல்
உள்ள பல்கலை யோதுகின்
றார்களும்
வள்ளி யோர்களும்
மன்றுதொ நீண்டுவார்.

49

196 இகலும் வேழத்
தெயிற்றினை யேய்ந்திடும்
நகிலி னார்க ணறுங்குழன்
மேலிடும்
அகலி னாவியு மாய்மணி
மாடமேல்
முகிலும் வேற்றுமை யின்றி
முயங்குமே.

50

197 பண்ணி னோசையும்
பானலை வென்றிடுங்

கண்ணி னார்கள் களிநட
வோசையுந்
தண்ண ரம்பிய றந்திரி
யோசையும்
விண்ணு னோர்க்கும்
விருந்தென லாயவே.

51

198 அணிகு லாவு மரம்பையர்
காளையர்
நணிய தோளை நயப்புற
நாகருங்
கணிகை மாதரைக் காமுற
மேவலான்
மணிகொள் காஞ்சி மதனர
சாயதே.

52

199 கூற்றிற் செல்லுங்
கொலைக்கரித் தானமும்
ஏற்றிற் செல்லு

மிடையர்தஞ் சேரியின்
ஊற்றிற் செல்லு
மொண்பாலு முடனுறா
ஆற்றிற் செல்லுமவ்
வாவணந் தோறுமே.

53

200 வேறு பண்ணுளர் நரம்பியல்
பாணிக் கேற்றிட
எண்ணுள கணிகைய
ரினத்தொ டாடலுங்
கண்ணுள ராடலுங் காம
னாடலும்
விண்ணுள ராடலும்
வெறுப்ப மேவுமே.

54

201 அரிவையர் மைந்தர்க
ளணிந்து நீத்ததே
திருமகள் காமுறுஞ் செல்வ

மாகுமேற்

கருதரு நான்முகக் கடவுட்

காயினும்

பொருவரு நகர்வளம்

புகலற் பாலதோ.

55

202 வேறு மாறாய்ச் சிறார்க

ளெறிந்தாடிய மான்ம

தத்தாற்

சேறாய்ப் பொற்சுண்ணத்

துலர்வாய்ப்பனி நீர்கள்

சிந்த

ஆறாய்ப் பளிதத்

தினில்வாலுகத் தாறு மாகி

வேறாய்ப் புவியோ

ருணர்வாமென மேய வீதி.

56

203 தண்டாமரை யேந்திய

வானவன் றன்னை
யொத்தான்
எண்டாவிய மாமத
னேந்திழை யாரி லஞ்சி
வண்டாமரை பூத்தன
வொத்தனர் வந்து செந்தேன்
உண்டாடிய தேன்களை
யொத்தனர் ஓங்கல்
மைந்தர்.

57

204 ஏமங் குலவ முரசங்க
ளிரட்ட வாசத்
தாமங் கமழ்பந் தரினூடு
தமககி யன்ற
ஓமங் களின்மா மணஞ்செய்
தனரூர் குலாவும்
மாமங் கலமே யுலப்பின்றி
மலிந்த தன்றே.

58

205 மாகந் திகழு

மகிலாவினொள் மாட மீதிற்

பாகின் மொழியா

ரிளமைந்தர்தம் பாலி

னோச்சப்

போகுஞ் சிவிறிப்

பனிநீர்புறஞ் சிந்த வென்று

மேகஞ் சிதறும்

பெயலென்ன விளங்கும்

வீதி.

59

206 வன்மா முலையேந்

தியமங்கையர் மைந்த

ரானோர்

தொன்மாட மீதி

லெறிந்தாடுபொற் சுண்ண

மொடு

நன்மா மலர்த்தாது விசும்புற
நண்ண மேகம்
பொன்மா முகிலாய்ப்
பனிநீரிற் பொழியு மன்றே. 60

207 தாராற் பொலிபொற்
புயவீரர் தவாது செல்லுந்
தேரார்ப்பு நால்வாய்க்
கரியார்ப்பும்வெஞ் சேனை
யார்ப்பும்
ஏரார்ப்பு மிக்க பதிமானவ
ரீண்டு மார்ப்புங்
காரார்ப்பும் வேலைக்
கடலார்ப்புங் கடுத்த
வன்றே. 61

208 வானோக்கி நிற்கு
முலகென்னவு மன்ன
வன்செங்

கோனோக்கி நிற்குங்
குடியென்னவுங் கோதி
லும்பர்
ஆனோர்க்கு நாக
ருலகோர்க்கு மவனி
யோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் நாடும் நகராகி
யிருந்த தவ்வூர்.

62

209 கோடு நெறியு மிகலும்மனக்
கோட்ட மாய
கேடும் பிணியு முதலாகிய
கேதம் யாவும்
நீடும் பரிவோ டுறைவா
ரிடைநீங்க லாலே
வீடந் நகரே
யெனிலேன்னின் விளம்ப
வற்றோ.

63

210 வேறு ஏமமே தருவாச்
சினைகளு மனைத்தா
விலைதளிர் செய்யபூந்
துகிராக்,
காமர்பூ மணியா
வுதித்தொரு காஞ்சி
கண்ணரோ ரைவர்மு
கண்டு,
தாமினி தருளும்
பொய்கையின் மருங்கே
தன்னிழல் பிரிகிலா
துறலாற்,
பூமியெண் காஞ்சி மாபுர
மெனும்பேர் புனைந்ததப்
பொருவிலா நகரம்.

64

211 சுருதியானுறங்கு
மிராத்தொறு முடிவிற்

றுஞ்சிய ஓழிக டோறும்,
 விரையவந் துலக
 மழித்திடுங் கடலவ்
 வியன்பதி யெல்லையுட்
 சிறிதும்,
 வருவதை யஞ்சிப்
 புறந்தனிற் சூழ வந்தொரு
 சத்திகாத் திடலாற்,
 பிரளய சித்தென் றொருதிரு
 நாமம் பெற்றதக் காஞ்சியம்
 பேரூர்.

65

212 கயிலையி லரனை
 யம்மைபூங் காவிற்
 கண்களை மூடலு முலகிற்,
 பயிலுறு கொடிய
 வினையிரு ளகலும்
 பான்மையால் வந்துமா

நிழற்கீழ்,
இயலொடும் பரமன்
பூசனை யியற்றி
யிரைத்தெழு கம்பைகண்
டஞ்சிச்,
செயன்முறை தழுவக்
குழைந்தருள் செய்யச்
சிவபுர மானதச் சீரூர்.

66

213 விண்ணுறை மகவான்
கரிபுரி தவத்தால்
வெற்பதாய்த் தன்னை
முன்றாங்கு,
புண்ணிய கோடி யிபகிரி
மிசையே பொருவிலா
வேதியுத் தரத்தில்,
அண்ணலங் கமலத்

திசைமுகன் வேள்வி
யாற்றலு மவற் கருள்
செய்வான்,
கண்ணன்வந் திடலால்
விண்டுமா புரமாங் கட்டுரை 67
பெற்றதக் காஞ்சி.

214 கார்த்திரு மேனித்
தண்டுழாய் மெளலிக்
கண்ணனுங் கமலமே
லயனும்,
ஆர்த்திடுந் தரங்கப் பகீரதி
மிலைந்த வவிர்சடை
யமலனு மாகும்,
மூர்த்திக டத்த முலகமே
போல முன்னியப் பதியமர்
செயலாற்,
சீர்த்திரி மூர்த்தி வாசமா

கியபேர் சிறந்ததக் கச்சிமா
நகரம்.

68

215 தரணிகண் முழுதும்
புரிதரும் விரிஞ்சன்
றன்மனம் புனிதமாம்
பொருட்டால்,
திருமகள் கணவன்
கமடமாய்ப் பூசை செய்திடு
கச்சபா லயத்தில்,
அரனடி பரவி யருச்சனை
யியற்றி யங்கண்வீற்
றிருந்திடு நெறியால்,
வரமிகு பிரம புரமென
வொருபேர் மன்னிய
தன்னதோர் நகரம்.

69

216 வீடுறு முத்தி போகமென்
றவற்றில் வெகிய

வெ·கியாங் கென்றுங்,
கூடுறு தவத்தால் வழிபடு
வோர்க்குக் கொடுத்திடுந்
தன்மையாற் காம,
பீடமென் றொருபேர்
பெற்றது மலர்மேற் பிரமமே
முதலினோர் தவத்தை,
நாடினர் செயலால்
தபோமய மெனும்பேர்
நணியது கச்சிமா நகரம்.

70

217 சகங்களோர் மூன்றி
லறம்பெரி துளதித்
தரணியித் தரணிமா
நகர்க்குள்,
மிகுந்தரு மத்தின்
பலத்தினைத் தரலால்
வியன்சகற் சாரமென்

றொருபேர்,
புகும்பரி சுடைய தட்டசித்
திகளும் பொருவின்மா
தவர்க்கரு டிறத்தாற்,
பகர்ந்திடுஞ் சகல
சித்தியென் றொருபேர்
படைத்தது கச்சியம் பதியே.

71

218 உன்னருங் கயிலை நாயக
னுமையை யொருபக
னீலியென் றுரைப்ப,
அன்னவ டனது காளிமங்
கழிப்ப வங்கதி லையைவந்
தெழலும்,
முன்னவ னவளை யிந்நக
ரிருந்து முறைபுரிந்
தருளென விடுப்பக்,
கன்னிகாத் திடலாற்

கன்னிகாப் பென்னுங்
கவின்பெய ருடையது கச்சி. 72

219 அரியதோர் கயிலைக்
கணங்களி லொருவ
னானதுண் டீரன்மா
லதிபால்,
பெருமயல் கொள்ளச்
சிவனிவ ளாடுநீ பிறந்திருந்
தின்பமுற் றெம்பால்,
வருகென நிலமேன்
மன்னர்பாற் றோன்றி
மற்றவ ளோடுசேர்ந் தரசு,
புரிதரு செயலாற்
காஞ்சிதுண் டீர புரமெனப்
புகலநின் றதுவே.

73

220 தன்னையே யருச்சித்

திடமலர்க் கேகித் தடந்தனிற்
கராவின்வாய்ப் பட்டுத்,
தன்னையே நினைந்து
தன்னையே யழைத்த
தந்தியைக் காத்தவொண்
புயமால்,
தன்னையே வேண்டித்
தழன்மகஞ் செய்யத்
தண்டகற் கெண்டிசை யரசு,
தன்னையீக் திடலால்
தண்டக புரமாந்
தனிப்பெயர் பெற்றதத்
தனியூர்.

74

221 அழகிய வயோத்தி
மதுரையே மாயை
யவந்திகை காசிநற் காஞ்சி,
விழுமிய துவரை

யெனப்புவி தன்னின்
மேலவாய் வீடருள் கின்ற,
எழுநக ரத்துட் சிறந்தது
காஞ்சி யென்றுமுன்
னெம்பிரா னுமைக்கு,
மொழிதரு நகரந் நகரெனி
லதற்கு முவுல கத்துநே
ருளதோ.

75

222 பங்கமில் வசிட்டன்
பசுப்பொழி பாலி படர்ந்திடு
முத்தரஞ் செயைச்,
செங்கம லத்தோன்
முதலினோ ராட்டுந் திருநதி
தென்றிசைச் செல்லும்,
அங்கவற் றிடையே
கம்பமே முதலா மாலயத்
தந்தரு வேதி,

கங்கைகா ளிந்தி
யிடைப்படுந் தலத்தின்
முற்படுங் காஞ்சிமா நகரம். 76

223 தொல்லையோர் பிரமன்
றுஞ்சிய காலைத் தோன்றிய
நீத்தமே லரிபோல்,
செல்லுமார்க் கண்டன்
கரத்தினிற் கம்பை
சேர்ந்ததோர் தனிப்பெருஞ்
சூதம்,
எல்லைநீ ரிகந்து வளர்தலு
மருப்பொன் றெய்தவக்
கொம்பர்தொட் டிழிந்து,
நல்லுமை குறிக்கொண்
முதல்வனை வங்கி நயந்தவ
னிருந்ததந் நகரம்.

224 சமையமா றினையுந்

தாயென வளர்த்துச் சராசர
வணுக்களுய்ந் திடுவான்,
அமைதரு மெண்ணான்
கறத்தினைப் போற்றி
யாதிபீ டத்தில்வீற்
றிருக்கும்,
உமையமர் காமக்
கோட்டியைக் கதிரோ
னுடுபதி கணங்களுக்குழ்
தரலால்,
இமையவர் தமக்குந்
திசையக் கறாத
வியல்புடைத் தந்நக
ரென்றும்.

78

225 பாவமோர் கோடி புரியினு

மொன்றாம் பரிவினிற்
றருமமொன் றியற்றின்,
ஏவரும் வியப்பக்
கோடியாய் மல்கு
மின்னதோர் பெற்றியை
நாடித்,
தேவர்கண் முனிவர்
தம்பதம் வெறுத்துச்
சிவனருச் சனைபுரிந்
தங்கண்,
மேவினர் தவஞ்செய்
திருத்தலாற் காஞ்சி
வியனகர்ப் பெருமையார்
விரிப்பார்.

79

226 கங்கைதன் சிறுவ
னருள்பெறு வேதாக்
கண்படை கொண்டகா

லையினும்,
அங்கவன் றுஞ்சும்
பொழுதினுங் காஞ்சி
யழிவுறா திருந்தபான்
மையினால்,
துங்கவெண் பிறையு
மிதழியு மரவுஞ் சுராதிபர்
முடிகளு மணிந்த,
மங்கையோர் பங்கன்
படைத்ததே யன்றி மலரயன்
படைத்ததன் றதுவே.

80

227 அரியபல் லிசையும்
மறைபுனல் கங்கை
யருஞ்சிலை யிலிங்கமங்
குறைவோர்,
சுரர்தரு வனைத்துங் கற்பக
மின்பந் துய்ப்பது

வேள்வியூன் பூசை,
உரைசெப நடத்தல்
வலம்வருந் தன்மை
யுன்னலே தியானம்வீழ்ந்
திடுதல்,

பரனடி வணக்க மாவது
காஞ்சிப் பதிக்கலால்
எந்நகர்க் குளதே.

81

228 கணமுகில் செக்கர்
போர்த்தெனுங் கரிய
கஞ்சகச் செந்நிறக் கடவுள்,
மணிசுடர் வயிரக் கிம்புரி
மருப்பு மால்கரி முகத்தவன்
வருசூர்
துணிபட வெறிந்த வேலவ
னயன்போற் றோன்றிய
சாத்தன்மால் விசயை,

இணையில்கீர்க் காளி
முதலினோ ரென்று
மினிதுகாத் திடுவதந் நகரம். 82

229 அறுசம யத்திற் கடந்தசை
வத்தின் அன்றிவீ
டிலதெனத் தெளிந்து
பிறரறி யாது தொன்மைபோ
லிருந்து பிஞ்சுகன் மீதுகன்
மலரால்,
எறிதரு தேரர் அன்பர்தங்
கலிங்க மெழிலிகள்
நனைத்தலுஞ் சிரத்தை,
முறைபுரி சிலைமேல்
மோதினோர் முதலோர்
முத்திபெற் றுடையதம்
மூதூர்.

230 ஈசன தருளாற் கயிலையை
நீங்கி யிமையமா மயிலறம்
புரிவான்,
காசியி லிருந்து முடிவுறா
தேகிக் கனகமா நீழலிற்
பரனைப்,
பூசனை புரிந்து கம்பைகண்
டஞ்சிப் பூண்முலை
வளைக்குறிப் படுத்தி,
ஆசிலா வருள்பெற்
றின்னுநோற் றிடலா
லனையகாஞ் சிக்குநே
ரதுவே.

84

231 ஆருயிர் முழுதும் வீடுபெற்
றுய்வான் அறம்புரி சாலைய
தணித்தாப்,
பேரர விறைவன்

றவத்தின்மு னிருந்த
பிலத்திடைக் கோயில்
கொண் டென்றும்,
பூரனி நோற்றுவழிபட
வனையாள் பூசனை
கொண்டியா வர்க்குங்,
காரண மான பரசிவ னனந்த
கலையொடு நிலையதக்
காஞ்சி.

85

232 இன்னமு முமையாள்
நோற்றிடு மாங்கே
யிறப்பினும் பிறப்பினும்
நிலையாய்,
மன்னியே யுறினு
மொருகண மேனும்
வைகினும் மறைகளாந்
தனிமா,

நன்னிழ லிருந்த பரஞ்சுடர்
புரியும் நடந்தரி சிக்கினு
மதனை,
உன்னினும் முத்தி
வழங்குகாஞ் சியைப்போ
லுலகில்வே றொருநக
ருளதோ.

86

233 கண்ணுதற் பரனுந்
தண்டுழாய் மவுலிக்
கடவுளுங் கமலமே
லயனும்,
விண்ணவர்க் கிறையுங்
கொற்றமா லினியும்
மேலைநாட் பிறந்ததொன்
மனுவுந்,
தண்ணளி புரிதுண் டரனும்
நள்ளார் சமர்த் தொழில்

கடந்ததண் டகனும்,
அண்ணலங் கரிகால்
வளவனும் பிறரு மரச்செய்
தளித்ததந் நகரம். 87

234 வேலைசூ முலகி னெங்கணு
மிருபால் வீட்டினை
வெ·கினோர்க் குதவும்,
ஆலய நூற்றெட் டுள்ளமற்
றவற்றுள் ஐம்முகப் பரஞ்சுட
ரமருங்,
கோலமார் நிலய மிருபது
மாயோன் கோநக
ரெட்டுமாக் குழுமி,
நாலெழு தான முள்ளவந்
நகர்போல் நாம்புகழ்
நகரமற் றெவனோ. 88

235 கச்சபா லயமே கம்பமே

மயானங் கவின்கொள்கா
ரோணமா காளம்,
பச்சிமா லயநல் லநேகபங்
கடம்பை பணாதர மச்சரம்
வராகம்,
மெய்ச்சுர கரமுன்
னிராமம்வீ ரட்டம் வேதநூ
புரமுருத் திரர்கா,
வச்சிர னகரம் பிரமமாற்
பேறு மறைசையாஞ்
சிவாலய மிருபான்.

89

236 கரிகிரி யட்ட புயந்திரு
வெகாக் கருதுமு ரகஞ்சகா
ளாங்கஞ்,
சுரர்புகழ் நிராகா ரந்நிலாத்
திங்கட் டுண்டநற் பாடக

மினைய,
அரிதிரு முற்ற மெட்டவை
யன்றி அறுபதி னாயிர
நிலயம்
பரசிவன் சத்தி குமரர்மால்
புறத்தோர் பலரும்வீற்
றிருப்பதப் பதியோ.

90

237 ஒன்றுதீ விளக்க மீரிட
மொருமுன் றுற்றிடு
தெற்றிநான் கரணம்,
நின்றிடு தருவைந் தாறுபுள்
ளேழு நெடுநதி
யெண்பொது வென்பான்,
மன்றலம் பொய்கை
வியன்சிலை யொருபான்
மன்றவை பத்தின்மே
லோன்று,

நின்றமர்ந் தொழுகு
நெறியில்அற் புதமாய்
நிகரிலா துறையுமந் நகரம். 91

238 சிறந்திடு மதியு மிரவியு
மாழ்க்சச் செகமேலாந்
தனதொளி பரப்பி,
அறம்புரி காமக் கோட்டிமந்
திரத்து ளம்மைவாழ்
பிலத்தினு ளழியா
துறைந்திடு தூண்டா
விளக்கமொன் றுதித்த
வுயிர்த்தொகை யிறந்திடா
விடமொன்,
றிறந்திடு முயிர்கள்
பிறந்திடா விடமொன்
றெம்பிரா னிருந்தவீ ரிடமே. 92

239 தோற்றுயிர்க் குணவு
 நல்குமோர் தெற்றி
 சொற்றவை யுதவுமோர்
 தெற்றி,
 தேற்றுசொன் மூகர்க்
 களிக்குமோர் தெற்றி
 தெற்றிமூன் றிவைநக
 ரெல்லை,
 ஈற்றினிற் கீழ்பா லளக்கருந்
 தென்பா லியற்பெரும்
 பெண்ணைநன் னதியும்,
 மேற்றிசைப் பவள
 சயிலமும் வடபால்
 வேங்கட வெற்புநான்
 கரணே.

93

240 மறைகளி னுருவாய்ப்

பொன்மலர் தனிமா
மலரொடு காயிலா
தென்றுஞ்,
செறிதரு பலங்க ளுதவிநுங்
கினர்க்குச் சித்திகள்
வழங்குறு மெகினம்,
வெறிமலர் பலவும்
மலர்ந்திடு மதூகம்
விண்ணினை நோக்குமோ
ரத்தி,
நறுநிழல் பிரிய திருந்ததோர்
காஞ்சி நன்னகர்
தன்னில்ஐந் தருவே.

94

241 உம்பருண் பகிருஞ் சாதக
மணிக ளுதவிடு மன்ன
நூலுரைத்துக்,
மொம்புறு கிளைளை

யலகுசொல் லாந்தை
குறைபெறிற் கூவுறாக்
கோழி,
இம்பரிற் பாவந் துடைத்திடு
நேமி இவையறு புள்ளெழு
நதிதான்,
கம்பைநற் பம்பை மஞ்சனீர்
பிச்சி கலிச்சிபொன்
மண்ணிவெகாவே.

95

242 குரைபுனல் வேட்டோர்க்
குதவியே திரியுங் கூவலம்
பொதுக்குறு முயல்போய்க்,
கரிதொடர் பொதுவே
ழிசையறு பொதுமால்
கண்டுகின் றிடுபொது
வேறோர்,
உருவுசெய் பொதுவோர்

புற்றின்மா முழுவ
மொலித்திடும் பொதுத்திசை
மயக்கம்,
புரிதரு பொதுவென்
னம்மைநோற் றருளும்
பொற்பொது விவைகள்
எண்பொதுவே.

96

243 முன்னுறு பிணிகள்
மாற்றிடும் பொய்கை
முதல்வர்கள் முடிவுறுங்
காலைச்,
செந்நிற மாகும்
பொய்கைமுகுக் காலந்
தெரித்திடும் பொய்கைகண்
ணுதலோன்,
தன்னடி காட்டும்
பொய்கைவேண்டியது

தந்திடும் பொய்கைமெய்ஞ்
ஞானம்,
பொன்னிறஞ் செல்வம்
வசீகரந் தருநாற்
பொய்கையோ
டொன்பதாம் பொய்கை.

97

244 விடந்தனை யகற்று
மொருகலா ருயிர்கள்
மெய்ப்பிணி மாற்றிடு
பொருகல்,
அடைந்தவ ரெல்லா
மிமையவ ராக வளித்திடு
மொருகல்வெம் படையால்,
தடிந்திட வேறாய்த்
துணிபடு முடலஞ்
சந்துசெய் வித்திடு
மொருகல்,

நெடும்படை வரினு
மவையிரிந் தோட
நிலைபெறீஇ நிற்குமாங்
கொருகல்.

98

245 துஞ்சினர் தம்மை
யெழுப்புமாங் கொருகல்
தொல்வழக் கறுத்திடு
மொருகல்,
எஞ்சலி னிதியங்
கெடுத்துளோர் வினவி
லீனெக் காட்டிடு மொருகல்,
விஞ்சிய வினைக டீர்த்திடு
மொருகல் வேந்தருக் கரசிய
லுதவித்,
தஞ்சம தாக நின்றிடு
மொருகல் தக்ககல்
லையிரண் டவையே.

246 அயன்மனைச் சென்றோர்
 கணவரைப் பிழைத்தோர்
 அடிகளை யிகழ்ந்துளோர்
 அணுகில்,
 துயருறு மூகை யாக்குமோர்
 மன்றஞ் சோரர்முன்
 சுழலுமோர் மன்றம்,
 வியனிறம் பலவாத்
 தோன்றுமோர் மன்றம்
 விஞ்சைகள் வழங்குமோர்
 மன்றம்,
 மயல்பரி கின்ற
 பொழுதொடு திசையின்
 மயக்கறத் தெளிக்குமோர்
 மன்றம்.

247 நாகரூ ருய்க்கும்
பிலத்ததோர் மன்றம்
நவமணி யுதவுமோர்
மன்றம்,
மாகர்பே ரமிர்த
மிருக்குமோர் மன்றம்
வடிவினை மறைப்பதோர்
மன்றம்,
மேகநின் றறாது
பொழியுமோர் மன்றம்
வியன்பகல் கங்குலாக்
கங்குல்,
ஆகிய பகலா விருப்பதோர்
மன்றம் ஐயிரண்
டொன்றுமன் றவையே.

101

248 ஈங்கிவை யன்றிச்
சிலைகளுந் தருவு

மிடங்களுங் கூவலும்
 நதியும்,
 பாங்குறு குளனுந் தீர்த்தமும்
 பிலமும் பழனமுஞ்
 சோலையும் பிறவும்,
 ஆங்கவை யனந்த
 கோடியுண் டோரொன்
 றளவில்அற் புதத்தன
 அவற்றைப்,
 பூங்கம லத்தோன் சுருக்கற
 விரித்துப் புகலினு முலப்புற
 வற்றோ.

102

249 தோட்டலர் வனசத்
 திசைமுகன் முன்னஞ்
 சொற்றன னவனடி வங்கிக்,
 கேட்டருள் சனகன்
 வியாதனுக் குரைப்பக்

கேடில்சீர் வியாதனங்
குணர்ந்து,
மாட்டுறு சூதன் றனக்கியம்
புதலும் மற்றவன்
முனிவரர்க் கிசைத்த,
பாட்டினில் அங்காக்
காஞ்சியின் பெருமை
பகர்ந்திடத் தமயனுக்
கெளிதோ.

103

250 வேறு சொற்படு மிணைய
காஞ்சித் தொன்னக ரதற்கு
நாப்பண்
கற்புறு மிமைய வல்லி
கருணையால் வைகி
நோற்கும்
பொற்புறு காமக் கோட்டம்

போலவே அதற்கோர் சாரில்
எற்படு குமரகோட்டம்
என்றொரா லயமுண்
டன்றே.

104

251 ஆவதோர் குமர கோட்ட
மதனிடை யரன்கண் வந்து
தூவுடை யெஃக மொன்றாற்
சூர்முத றொலையச் செற்றுத்
தேவார்வெஞ் சிறையை
மாற்றிச் சேண்மக பதிக்கு
நல்கி
மேவிய குமர மூர்த்தி
வியத்தக வுறையும் மாதோ.

105

252 மேவருங் கூடல் மேலை
வெற்பினில் அலைவாய்
தன்னில்

ஆவினன் குடியி னல்லே
ரகந்தனிற் றணிகை யாதிப்
பூவுல குள்ள வெற்பிற்
பொற்புறும் ஏனை
வைப்பிற்
கோவில்கொண் டருளி
வைகுங் குமரகோட் டத்து
மேயோன்.

106

253 வச்சிர மெடுத்த செம்மல்
வைகிய துரக்கந் தன்னில்
அச்சுதன் பதத்துக் கப்பா
லானதன் பதத்தில்
விண்ணோர்
மெச்சுறு கந்த வெற்பில்
வீற்றிருந் தருளு மாபோல்
கச்சியிற் குமர கோட்டங்
காதலித் தமருங் கந்தன்.

107

254 ஈண்டுள தரணி முற்று
மெல்லைதீர் வான
வைப்பும்
ஆண்டகை மகவான் சீரு
மம்புயன் முதலோர்
வாழ்வும்
மாண்டிடல் பிறந்த லின்றி
மன்னிய வீடும் போற்றி
வேண்டினர் வேண்டி
யாங்கு வேலவன் புரிந்து
மேவும்.

108

255 கொண்டலை யளக்கு
நொச்சிக் குமரகோட் டத்துச்
செவ்வேள்
கண்டிகை வடமுந் தூநீர்க்
கரகமுங் கரத்தி லேந்திப்

பண்டையி லயனை
மாற்றிப் படைத்தருள்
வேடந் தாங்கி
அண்டர்க ளெவரும்
போற்ற வருள்புரிந்
தமர்ந்தா னன்றே.

109

256 ஆயதோர் காஞ்சி மூதூ
ரதனிடையம்பு யத்தின்
மேயவன் றனது புந்தி
விமலமாம் பொருட்டான்
மேனாள்
மாயவன் கமட மாகி
வழிபடு தலத்தின்* முக்கண்
நாயகன் றனையர்ச் சித்து
நாமக ளுடனாங் குற்றான்.
(* மாயவன் கமடமாகி
வழிபடுதலம் -

257 உற்றிடு கின்ற நாளி
லுலகிலில் லறத்தை யாற்றி
நற்றவம் பலவும் போற்றி
நண்ணிய முனிவ ரேல்லாம்
மற்றவ ணேகிக் கஞ்ச
மலர்மிசை யிருந்த வையன்
பொற்றிரு வடியைத்
தாழ்ந்து போற்றினர் புல
லுற்றார்.

111

258 அத்தகே ளிந்நாள் காறும்
அடியமில் லறத்தை
யாற்றி**
அத்தல நகர மெங்கு
மிருந்தன மினிமேல்
நாங்கள்
சித்தம தொருங்க நோற்றுச்

செய்கட னியற்றி வைக
மெய்த்தவ வனம
தொன்றை விளம்பியே
விடுத்தி யென்றார்.

(** இல்லறத்தை ஆற்றல் -
தென்புலத்தார் தெய்வம்,
விருந்து, சுற்றம்
முதலியோரை உபசரித்தல்.

)

112

259 என்றலுந் தருப்பை
யொன்றை யேமுல
களித்தோன் வாங்கி
ஒன்றொரு திகிரி யாக்கி
யொய்யென வருட்டிப்
பாரில்
இன்றிதன் பின்ன ராகி
யெல்லிரு மேகி யீது

நின்றிடும் வனத்தி னூடே
நிலைப்பட விருத்தி
ரென்றான்.

113

260 திருப்பது மத்து வள்ளல்
சேவடிக் கமலந் தாழா
விருப்பொடு விடைகொண்
டேக விரைவினி லன்னான்
விட்ட

தருப்பையின் நேமி
சென்றோர் தனிவனத்
திறுத்த லோடும்
இருப்பிட மெமக்கீ
தென்னா இருந்தவ ரிருந்தா
ரங்ஙன்.

114

261 தாமரை யண்ண லுய்த்த
தருப்பையின் நேமி
தன்னால்

நாமம தொன்று பெற்ற
நைமிசா ரணியம் வைகுந்
தூமுனி வரர்க ளெல்லாஞ்
சொல்லருந் தவத்தை யாற்றி
மாமறை நெறியி னின்று
மகமொன்று புரித லுற்றார். 115

262 அகனமர் புலனோர் நான்கு
மான்றமை பொருட்டா
லாங்கோர்
மகவினை செய்து முற்றி
வாலிதா முணர்ச்சி யெய்தி
இகலறு முளத்த ராகி
யிருந்தன ரிதனை நாடிச்
சுகனென வுணர்வு சான்ற
சூதமா முனிவன்
போந்தான்.

263 முழுதுணர் சூதன் றன்னை
முனிவரர் கண்டு
நேர்போய்த்
தொழுதனர் பெரியோய்
எம்பாற் றுன்னலா லின்ன
வைகல்
விழுமிது சிறந்த தென்னா
வியத்தகு முகமன் கூறித்
தழையொடு தருப்பை
வேய்ந்த தம்பெருஞ் சாலை 117
யுய்த்தார்.

264 திருக்கிளர் பீட மொன்று
திகழ்தர நடுவ ணிட்டுச்
சுருக்கமில் கேள்வி சான்ற
சூதனை யிருத்தி யாங்கே
அருக்கிய முதல நல்கி
யவனது பாங்க ராகப்

பொருக்கென யாரும் வைகி
யி·தொன்று புகல லுற்றார். 118

265 முந்தொரு ஞான்று தன்னில்
முளரியந் தேவன்
சொல்லால்
வந்திவ ணிருந்தே மாக
மற்றியாம் புரிந்த நோன்பு
தந்தது நின்னை யற்றாற்
றவப்பயன் யாங்கள்
பெற்றேஞ்
சிந்தையி னுவகை பூத்தேஞ்
சிறந்ததிப் பிறவி யென்றார்.

119

266 அன்னது சூதன் கேளா
ஆதியம் பரனை யேத்தி
மன்னிய வேள்வி யாற்றி
வாலறி வதனை யெய்தித்

துன்னிய முனிவிர் காணுந்
தொல்குழு வடைத லன்றோ
என்னிக ராயி னோருக்
கிம்மையிற் பெறும்மே
றென்றான்.

120

267 அவ்வழி முனிவர்
சொல்வார் அருமறை கண்ட
வண்ணல்
செவ்விய மாணாக் கர்க்குட்
சிறந்துளோய் திரற்கூ ராவி
வவ்விய நெடுவே
லண்ணல் மாண்கதை
தேர்வான் பன்னாள்
இவ்வொரு நசைகொண்
டுள்ளே மியம்புதி யெமக்க
தென்றார்.

121

268 அம்மொழி சூதன் கேளா

அழல்படு மெமுகே
 யென்னக்
 கொம்மென வருக வுள்ளங்
 குதூகலித் தவச மாகி
 மெய்ம்மயிர் பொடிப்பத்
 தூநீர் விழித்துணை யரும்ப
 வாசான்
 பொய்ம்மையில்படிவ
 முன்னித் தொழுதிவை
 புகலலுற்றான்.

122

269 மன்னவன் மதலை யாசான்
 மாமகன் றனது மைந்தன்
 பன்னுசொற் கொள்வோன்
 ஈவோன் வழிபடு பண்பின்
 மிக்கோன்
 என்னுமிங் கிவருக் கீவ
 தேனைநூல் உங்கள் போலச்

செந்நெறி யொழுகு
வார்க்கே செப்புவன்
புராணம் முற்றும்.

123

270 தனைநிகர் பிறரின் றாய
சண்முகற் கன்பு சான்ற
முனிவிர்காள் உரைப்போர்
கேட்போர் முத்திசேர்
காந்தத் துண்மை
வினவினீ ரதனை யின்னே
விளம்புவன் புலன்வே
றின்றி
இனிதுகேண் மிக ளென்னா
எடுத்திவை இயம்ப
லுற்றான்.

124

ஆகத் திருவிருத்தம் - 270

- - -

7. பாயிரப்படலம் (271 -352)

271 முந்தொரு காலத்தின் மூவுல
கந்தன்னில்
வந்திடு முயிர்செய்த
வல்வினை யதனாலே
அந்தமின் மறையெல்லா
மடிதலை தடுமாறிச்
சிந்திட முனிவோருந் தேவரு
மருளுற்றார். 1

272 நெற்றியில் விழிகொண்ட
நமலன தருளாலே
அற்றமில் மறையெல்லா
மாதியின் வரலாலே
மற்றத னியல்பெல்லாம்
மயலற வேநாடித்
தெறறென வெவராலுஞ்

செப்புவ தரிதாமால்.

2

273 ஆனதொர் பொழுதின்க
ணமரரும் முனிவோரும்
மாநில மிசைவையும்
மாக்களு மிறையுள்ள
ஞானம திலராகி நவின்மறை
நெறிமாற்றித்
தீநெறி பலவாற்றிப்
பணுவல்கள் சிலசெய்தார்.

3

274 அவனியி லறமெல்லா
மருவினை யெனநீக்பிப்
பவநெறி யறமென்றே பற்பல
ருஞ்செய்யப்
புவனம துண்டோனும்
போதனு மதுகாணாச்
சிவனரு ளாலன்றித் தீர்கில
திதுவென்றார்.

275 வேறு

இன்ன பான்மையை
 யெண்ணி யிருவரும்
 பொன்னி னாடு புரந்திடும்
 மன்னனுந்
 துன்னு தேவருஞ் சுற்றினர்
 வந்திடக்
 கன்னி பாகன் லேகினார். 5

276 அந்தில் செம்பொ

னணிமணிக் கொயிலின்
 முந்து கோபுர முற்கடை
 யிற்புகா
 நந்தி தேவரை நண்பொடு
 கண்டுநீர்
 எந்தை யார்க்கெம்
 வரவிசைப் பீரென்றார். 6

277 தேவ தேவன் திருமுனை
ரேகியே

காவல் நந்திக் கடவுள்பணிந்
தெழீஇப்

பூவை வண்ணனும்

போதனும் புங்கவர்

ஏவ ருஞ்செறிந் தெய்தின

ரீண்டென்றான்

7

278 என்ற காலையின் யாரையு

மிவ்விடைக்

கொன்றை சூடி

கொணர்கெனச் செப்பலும்

நன்ற தேயென நந்தி

வணங்கியே

சென்று மான்முதற் றேவரை

யெய்தினான்.

8

279 செம்மை போகிய சிந்தைய

ரைக்கெழீஇ
எம்மை யாளுடை யானரு
ளெய்தினான்
உம்மை யங்கு வரநுவன்
றானினி
வம்மி னீரென வல்லையிற்
கூவினான்.

9

280 விளித்த காலை விழிவழி
போதநீர்
துளிக்க நின்று தொழுது
கவலொரீஇக்
களிக்கு நெஞ்சினர் கண்ணுத
லெந்தைமுன்
அளித்தி யாலென் றவனுட
னேகினார்.

10

281 புடைக டந்திடு பூதர்கள்
போற்றுமத்

தடைக டந்து தடுப்பரும்
வேனிலான்
படைக டந்தவர் பாற்படு
மெண்ணிலாக
கடைக டந்துபின்
அண்ணலைக் கண்டனர்.

11

282 முன்ன ரெய்தித் தொழுது
முறைமுறை
சென்னி தாழ விறைஞ்சினர்
சேணிடைத்
துன்னு மாதரந் தூண்டவந்
தண்மினார்
உன்னு மன்பின் உததியி
னாழந்துளார்.

12

283 ஈர்க்கும் பாசத் திருவினை
யின்றொடே
தீர்க்கின் றாமிவ ணென்னுஞ்

செருக்கினால்
தூர்க்கின் றார்மலர்
சோதிபொற் றாண்மிசை
போர்க்கின் றார்மெய்ப்
பொடிப்பெனும்
போர்வையே.

13

284 நேய முந்த நெடும்பகல்
நீங்கிய
தாயெ திர்ந்திடு கன்றின்
தகைமையாய்த்
தூய வந்தனையோடு
தொழுமவர்
வாயின் வந்தன வந்தன
போற்றினார்.

14

285 அண்ண லீசன் வடிவை
யகந்தனில்

எண்ணி னெல்லையி லின்பம்
பயக்குமால்
கண்ணி னேர்வரு காட்சிய
ராயிடின்
ஒண்ணு மோவவர் தஞ்செய
லோதவே.

15

286 மேலை வானவர் வேந்தொடு
மெம்பிரான்
சீல மேய திருமுன்பு
மேவினார்
மாலு நான்முகத் தண்ணலும்
வந்திரு
பாலு மாகிப் பரவின
ரென்பவே.

16

287 வேறு
அம்புயா சனமுடை யண்ண

லாழியான்
உம்பரோ டித்திற முற்றுப்
போற்றுழிச்
செம்பொனோர் முடிமிசைத்
திங்கள் சேர்த்திய
எம்பிரா னருள்புரிந் தினைய 17
கூறுவான்.

288 ஒன்றொரு குறைகளு முறாத
பான்மையால்
நன்றுநும் மரசியல் நடந்த
வோவெனாக்
குன்றவில்லுடையவோர்
குழகன் செப்பலும்
நின்றமால் தொழுதிவை
நெறியிற் கூறுவான். 18

289 ஆதியி லயன்படைப் பல்ல
தென்னருண்

மேதியன் அடுதொழி
லேனை விண்ணவர்
ஏதமில் செயன்முறை யாவுங்
கண்ணுதல்
நாதநின் னருளினால்நடந்த
நன்றரோ.

19

290 கருமணி மிடறுடைக் கடவு
ளின்னுநீ
அருளுவ தொன்றுள
ததனைக் கூறுவன்
இருநில மேலவர் யாரும்
நின்றனைப்
பரமென வுணர்சிலர்
மாயைப் பான்மையால்.

20

291 நின்றன துரிமையை நிகழ்த்தி
மேன்மையா
என்றனை யயன்றனை

யெண்ணு வார்சிலர்
அன்றியும் நின்னுடன்
அநேகர் தம்மையும்
ஒன்றென வேநினைந்
துரைக்கின் றார்சிலர்.

21

292 காலமுங் கருமமுங் கடந்த
தோர்பொருள்
மூலமுண் டோவென
மொழிகின் றார்சிலர்
மேலுமுண் டோசில விளம்ப
விஞ்சையின்
பாலுறு முணர்ச்சியே
பரமெண் பார்சிலர்.

22

293 ஆற்றுறு புனல்படிந் தழுக்கு
நீக்கலார்
சேற்றிடை வீழ்ந்தென
மறைகள் செப்பிய

நீற்றொடு கண்டிகை நீக்கி
வன்மையால்

வீற்றொரு குறிகொடு மேவு
வார்சிலர்.

23

294 காமமோ டுவகையுங் களிப்பு
நல்கலால்

வாமமே பொருளென
மதிக்கின் றார்சிலர்

தோமிலா மூவகைத்

தொழிலும் வேள்வியும்

ஏமமார் பொருளென இயம்பு
வார்சிலர்.

24

295 உரையிசை யாதியா

மொலிகள் யாவையும்

பிரமம தெயெனப் பேசு

வார்சிலர்

அரிதுசெய் நோன்பினா

லடைந்த சித்திகள்
பொருள்பிறி திலையெனப் 25
புகல்கின் றார்சிலர்.

296 பெருமைகொள்
குலந்தொறும் பிறந்து
செய்திடும்
விரதமுஞ் சீலமும்
வினைகண் மாற்றிட
வருகலும் பிறவுமா யங்கம்
விட்டுயிர்
பரவுதல் வீடெனப் பகரு
வார்சிலர். 26

297 அறிந்தறிந் துயிர்தொறு
மதுவ தாகியே
பிறந்திறந் துணர்வெலாம்
பெற்று நோன்பொடு
துறந்துகொன் றிட்டன

துய்த்துக் கந்தமற்
றிறந்திடல் முத்தியா
மென்கின் றார்சிலர்.

27

298 நன்னல மாதரை நண்ணு
மின்பமே

உன்னரு முத்தியென்
றுட்கொள் வார்சிலர்
இன்னன துறைதொறு மெய்தி
யாவருந்

துன்னரும் பிறவியுட் டுன்ப
நீங்கலார்.

28

299 இறந்தன வரம்புல கெவரும்
வேதநூல்

பறந்தனர் பவநெறி மல்கி
நாடொ றுஞ்

சிறந்தன வவையுயிர் செய்த
தொல்வினை

அறிந்தரு ளையநீ யமைத்த
வாயினும்.

29

300 அங்கவர் போதமுற் றாசொ
ரீஇமனச்
சங்கையு மகன்றுநின் சரண
மேயுறப்
புங்கவ சிறிதருள் புரிய
வேண்டுமால்
எங்கடம் பொருட்டென
இறைவன் கூறுவான்.

30

301 இனிதொரு திறமதற் கிசைத்து
மாருயிர்
அனையவும் புரப்பவ னாத
லாலவர்
வினையறு நெறிமையால்
வேண்டு கிற்றிநின்

மன்னுறு மெண்ணினை
மறுத்தி மாசிலாய்.

31

302 காதலி னருளுமுன்
கலையின் பன்மையிற்
கோதறு மோர்கலை கொண்டு
நேமிசூழ்
மேதினி யதனிடை வியாதன்
என்றிடு
போதக முனியெனப் போந்து
வைகுதி.

32

303 போந்தவ ணிருந்தபின் புகரி
லாமறை
ஆய்ந்திடின் வந்திடு
மவற்றை நால்வகை
வாய்ந்திட நல்கியே மரபி
னோர்க்கெலாம்
ஈந்தனை யவரகத் திருளை

304 அன்னதோர் மறையினை
யறிந்து மையமா
உன்னிய நிலையினர் உள்ளந்
தேறவும்
மன்னவ ரல்லவர் மரபிற்
றேரவும்
இன்னமோர் மறையுள
திதுவுங் கேண்மதி.

34

305 ஏற்றம தாகிய மறைக்கும்
யாமுனஞ்
சாற்றிய வாகமந் தனக்கு
மாங்கது
வீற்றுற வருவது மன்று
மேன்மையால்
ஆற்றவும் நமதிய லறையும்

நீரதே.

35

306 என்பெய ரதற்கெனி லினிது

தேர்ந்துளோர்

துன்பம தகற்றிடுந் தொல்பு

ராணமாம்

ஒன்பதிற் றிருவகை உண்ட

வற்றினை

அன்புடை நந்திமுன் னறியக்

கூறினேம்.

36

307 ஆதியில் நந்திபா லளித்த

தொன்மைசேர்

காதைகள் யாவையுங்

கருணை யாலவன்

கோதற வுணர்சனற் குமாரற்

கீந்தனன்

நீதியொ டவனிடை நிலத்திற்

கேட்டியால்.

37

308 என்னலும் நன்றென
இசைந்து தாழ்ந்தெழீஇ
முன்னவன் விடைகொடு
முளரி யான்முதல்
துன்னிய வானவர்
தொகையொ டெகியே
தன்னுல கத்தின்மால் சார்தல்
மேயினான். 38

309 சார்தலு மயன்றனைச் சதம
கத்தனை
ஆர்தரு மமரரை யருளி
னவ்வவா
சேர்தரு புரந்தொறுஞ்
செல்லற் கேவியே
கார்தரு மெய்யுடைக் கடவுள்
வைகினான். 39

310 திருவொடு மருவியோன்

செறிவுற் றெங்கணும்
பரவுறு மியல்பெறு பகவ
னாதலால்
தரணயி லருளினாற் றனது
சத்தியில்
ஒருகலை தன்னுட னுதிக்க
வுன்னியே.

40

311 பங்கயத் தயன்வழிப் பராச
ரப்பெயர்த்
துங்கநன் முனிபனித் தூவ
லெல்லையிற்
கங்கையி லியோசன கந்தி
யோடுற
அங்கவர் தம்மிட அவத
ரித்தனன்.

41

312 மற்றவன் வதரிகா வனத்தில்

வைகியே

அற்றமில் வாதரா யணன்ள
னும்பெயர்
பெற்றன னாகியெம் பிரான்ற
னாணையாற்
கற்றிடா துணர்ந்தனன்
கரையில் வேதமே.

42

313 மோனக முற்றிய முனிவர்
மேலவன்
தானுணர் மறையெனுந்
தரங்க வேலையில்
ஆனதோர் பொருளினை
யறிஞர் பெற்றிடத்
தூநெறி கொண்டநாற்
றுறைசெய் தானரோ.

43

314 கரையறு வேதமாங் கடலை
நான்கவாய்ப்

பிரிநிலை யாக்கியே நிறுவு
பெற்றியாற்
புரைதவிர் முனிவரன்
புகழ்வி யாதன் என்
றொருபெயர் பெற்றனன்
உலகம் போற்றவே.

44

315 விரவிய மறைதெரி வியாத

னாமவன்
குரவனே யாஞ்சனற் குமாரன்
றன்னிடை
இருவகை யொன்பதா
யியல்பு ராணமும்
மரபொடு கேட்டவை
மனத்துட் கொண்டவின்.

45

316 ஏத்திடு சுருதிக ளிசைக்கு

மாண்பொருள்
மாத்திரைப் படாவெனா

மாசில் காட்சியர்
பார்த்துணர் பான்மையாற்
பலவ கைப்படச்
சூத்திர மானவுஞ் சொற்று
வைகினான்.

46

317 மயலறு பயிலரே வைசம்
பாயனர்
சயிமினி சுமந்துவாந் தவத்தர்
நால்வர்க்கும்
வியலிருக் காதியாம் வேத
நான்கையும்
உயர்வுறு தவத்தினான்
முறையி னோதினான்.

47

318 தோல்வரு மறைகளின் சூத்தி
ரத்தையும்
மேல்வரு சயிமினி முதல

மேதையர்

நால்வரு முணரிய நவின்று

நல்கினான்

ஆல்வரு கடவுளை பனைய 48

தன்மையான்.

319 மெய்ம்முனி யனையரை

விளித்து நீரினி

இம்மறை யியல்பினோ

ரெவர்க்கு மீமென

அம்முறை நால்வரு மனைய

வேதநூல்

செம்மையொ டளித்தனர்

சிறந்து ளோர்க்கெலாம்.

49

320 அன்னதோர் முனிவர

னதற்குப் பின்னரே

பன்னருந் தொகையினாற்

பதினெண் பான்மையாய்
முன்னுறு புராண நூல் முழுது
முற்றிய

இன்னருள் நிலைமையா 50
வெனக்கு நல்கினான்.

321 வேதம துணர்தரு வியாத
மாமுனி

காதல னாமெனைக் கருணை
செய்திவை

ஓதுதி யாவரு முணர
வென்றனன்

ஆதலி னுலகினி லவற்றைக்
கூறினேன்.

51

322 காமரு தண்டுழாய்க் கண்ண
னாகிய

மாமுனி யருளினால்

மறைகள் யாவையுந்
தோமறு புராண நூற் றொகுதி
யாவையும்
நேமிகொ ளுலகெலா நிலவி
யுற்றவே.

52

323 நம்பனார்க் கொருபது நார
ணற்குநான்
கம்புயத் தவற்கிரண் டலரி
யங்கியாம்
உம்பர்வான் சுடர்களுக்
கோரொன் றென்பரால்
இம்பரி லிசைக்கும்அப்
புராணத் தெல்லையே.

53

324 வேறு
எதிரில் சைவமே பவிடியம்
மார்க்கண்ட மிலிங்கம்

மதிகொள் காந்தநல்
வராகமே வாமனம் மற்சம்
புதிய கூர்மமே பிரமாண்டம்
இவைசிவ புராணம்
பதும மேலவன் புராணமாம் 54
பிரமமே பதுமம்.

325 கருது காருடம் நாரதம்
விண்டுபா கவதம்
அரிக தைப்பெயர் ஆக்கினே
யம்மழற் கதையாம்
இரவி தன்கதை பிரமகை
வர்த்தமாம் இவைதாம்
தெரியும் ஒன்பதிற்
நிருவகைப் புராணமாந்
திறனே. 55

326 இத்தி றத்தவாம் புராணங்கள்
ஒன்பதிற் நிரண்டின்

அத்த னுக்குள புராணமீ
ரைந்தினில் அடல்வேற்
கைத்த லத்தவன் காந்தத்துள்
அன்னவன் கதையை
மெய்த்தொ கைப்பட
வுரைப்பனென் றேமுனி
விளம்பும்.

56

327 வேறு

பூமிசை யிருந்த புத்தேள்
புரிந்திடு புதல்வர் தம்முள்
கூமுறு தக்க னீன்ற
இருந்தனிக் குமரி யான
தீமையை யகற்ற அம்மை
சிந்தைசெய் திமைய மன்னன்
மாமக ளாகி நோற்று
வைகினாள் வைகு நாளில்.

57

328 அவுணர்க ளோடு சூர

னவனிமேற் றோன்றி

நோற்றுச்

சிவன்வர மளிக்கப் பெற்றுத்

தேவார்யா வரையும் வென்று

புவிதனி லுவரி தன்னிற்

புங்கவர் புனைவன் செய்த

தவலரு மகேந்தி ரத்தில்

வைகினான் தானை சூழ.

58

329 அனையதோர் காலை

வெளடீளை யடுக்கலிற் சனக

னாதி

முனிவரர் தமக்குத் தொல்லை

முவகைப் பதமுங் கூறி

இனியதோர் ஞான போதம்

இத்திற மென்று மோனத்

தனிநிலை யதனைக் காட்டித்

தற்பர னிருந்தா னன்றே.

59

330 வீற்றிருந் தருளு மெல்லை
வெய்யசூர் முதலா வுள்ளோர்
ஆற்றவுந் தீங்கு செய்தே
யமரர்கள் சிலரைப் பற்றிப்
போற்றிடுஞ் சிறையி
லுய்ப்பப் புரந்தரன் முதலா
வுள்ளோர்
மாற்றருந் துயரின் மூழ்கி
மறைந்தன ராகி வைகி.

60

331 சங்கரன் மோனத் தன்மை
சதுர்முகற் குரைப்ப
வன்னான்
வெங்கணை வேளை யுய்ப்ப
விழித்தவன் புரநீ றாக்கிப்
பங்கயன் முதலா வுள்ளோர்

பலரும்வந் திரங்கிப் போற்ற
அங்குறை மோனம் நீங்கி
யவர்க்கருள் செய்தா
னையன்.

61

332 ஓரேழு முனிவர் தம்மை
யோங்கலுக் கிறைவன்
றன்பாற்
பேரருண் முறையாற்
றூண்டிப் பெருமணம்
பேசுவித்துப்
பாரறு நோன்பின் மிக்க
பராபரை யன்பு தேர்ந்து
காரணி கண்டத் தெந்தை
கணங்களோ டிமையம்
புக்கான்.

62

333 புடையக லிமையந் தன்னிற்
புலனங்கள் முழுது மீண்ட

வடபுவி தாழ்ந்து தென்பா
லுயர்தலும் மலயந் தன்னிற்
கடமுனி தன்னை யேவிக்
கவுரியை மணந்து பின்னர்
அடன்மத வேளை நல்கி
அநங்கனே யாகச் செய்தான். 63

334 மன்புனை கயிலை தன்னில
மலைமக ளோடு மீண்டு
முன்பென வமர்ந்து நாதன்
முழுதுல குயிர்கட் கெல்லாம்
இன்பமும் புணர்ப்பும் நல்கி
யிமையவர் யாரும்
வேண்டத்
தன்பெரு நுதற்கட் டியாற்
சரவன பவனைத் தந்தான். 64

335 அந்தமில் விளையாட் டுள்ள

அறுமுகக் கடவு டன்னைத்
தந்திடு மெல்லை னனோன்
தானையந் தலைவ ராக
முந்திய விறல்சேர்
மொய்ம்பன் முதலிய
விலக்கத் தொன்பான்
நந்திதன் கணத்தி னோரை
நங்கைபா லுதிப்பச்
செய்தான்.

65

336 அண்ணலங் குமரப் புத்தேள்
அலகிலா வாடல் செய்து
மண்ணுறு கடலும் வெற்பும்
வானமுந் திரிபு செய்து
துண்ணெனக் குழவி
யேபோற் றோன்றிட வதனை
நோக்கி
வின்னவர் யாருஞ் சூழ்ந்து

வெஞ்சமர் புரிந்து நின்றார். 66

337 ஆரமர் செய்து ளாரை
யட்டுட னுயிரும் நல்கிப்
பேருரு நிலைமை காட்டிப்
பெறலருங் காட்சி நல்கி
நாரதன் மகத்திற் றோன்றி
நடந்ததோர் செச்சை தன்னை
ஊர்திய தாகக் கொண்டே
ஊர்ந்தன னொப்பி லாதான்.

67

338 மறைமுதற் குடிலை*
தன்னின் மாண்பொருள்
முறைக டாவி
வெறிகமழ் கமலப் புத்தேள்
விடைகொடான் மயங்கக்
கண்டு
சிறையிடை யவனை

வைத்துச் செகமெலா
மளித்துத் தாதை
குறையிரந் திடவே விட்டுக்
குறுமுனிக் கதனை யீந்தான்.

(* மறைமுதற் குடிலை -
வேதத்தின் முதற்
பொருளாயுள்ள பிரணவம்)

68

339 ஆவதோர் காலை யீச
னறுமுகப் பரனை நோக்கி
ஏவரு முடிக்க வொண்ணா
திருந்தசூர் முதலோர் தம்பால்
மேவினை பொருது வென்று
விரிஞ்சனே முதலா வுள்ள
தேவர்த மின்னல் நீக்கிச்
செல்லுதி குமர வென்றான்.

69

340 விராவிய விலக்கத்
தொன்பான் வீரரை வெய்ய

பூதர்

இராயிர வெள்ளத் தோரை
யிகற்படை மான்றே ரோடு
பராபர னுதவித் தூண்டப்
பன்னிரு புயத்த னேகித்
தராதலம் புக்கு வெற்பைத்
தாரக னோடு சென்றான்.

70

341 பூவினன் முதலா வுள்ள
புங்கவர் வழிபட் டேத்தத்
தேவர்தங் கிரியின் வைகித்
தென்றிசை நடந்து தாதை
மேவரு மிடங்கள் போற்றி
மேதகு சேய்ஞல்** நண்ணி
மூவிரு முகத்தன் முக்கண்
முன்னவன் படையைப்
பெற்றான்.

(** சேய்ஞல் - சேய்ஞலூர்)

342 பரனருள் படையைப்

பெற்றுப் பராசரன்

சிறார்***வந் தேத்தத்

திருவருள் புரிந்து சென்று

செந்திலின் மேவிச் சூரன்

வரமொடு திருவுஞ் சீரும்

வாசவன் குறையும் வானோர்

குரவனை வினவி யன்னான்

கூறவே குமரன் தேர்ந்தான்.

(*** பராசரன் சிறார் -

தத்தன், அனந்தன், நந்தி,

சதுர்முகன், பருதிப்பாணி,

தவமாலி என்ற ஆறு

புதல்வர்கள்.)

343 அறத்தினை யுன்னி யைய

னாடல்சேர்

மொய்யம்பன்**** றன்னை
 உறத்தகு மரபிற் றூண்டி
 யொன்னலன் கருத்தை
 யோர்ந்து
 மறத்தொடு கடலுள் வீர
 மகேந்திரம் அணுகி யேதன்
 புறத்துள தானை யோராற்
 சூர்கிளை பொன்றச் செற்று.

73

(**** ஆடல் சேர்
 மொய்யம்பன் - வீரவாகு
 தேவர். ஆடல் - வீரம்)

73

344 சீயமா முகத்த னென்னுஞ்
 செருவலான் றனையு மட்டு
 மாயையுந் திருவுஞ் சீரும்
 வரங்களும் பிவு மாற்றி
 ஆயிர விருநா லண்டத்

தரசனாஞ் சூரன் றன்னை
ஏயெனு மளவில் வேலா
லிருதுணி படுத்து நின்றான். 74

345 துணிபடு சூர னோர்பால்
சூட்டுவா ரணமா யோர்பால்
பிணிமுக மாகி நிற்பப்
பெருந்தகை அவற்றை யூர்தி
அணிபடு துவச மாக்கி
அப்பகல் செந்தில் வந்து
மணிசொரி யருவி தூங்கும்
வான்பரங் குன்றஞ்
சேர்ந்தான். 75

346 தெய்வத யானை யென்னுஞ்
சீர்கெழு மடந்தை தன்னை
அவ்விடை வதுவை யாற்றி
அங்ஙனஞ் சிலநாள் வைகி
மெய்விய னுலகிற் சென்று

விண்ணவர்க் கரச னாக்கி
எவ்வமில் மகுடஞ் சூட்டி
இந்திரன் றன்னை
வைத்தான்.

76

347 சில்பக லங்கண் மேவிச்
சேனையோ டணங்குந்
தானும்
மல்லலங் கயிலை யேகி
மங்கைபங் குடைய
வண்ணல்
மேல்லடி வணங்கிக் கந்த
வெற்புறை நகரி* னேகி
எல்லையி லருளால் வைகித்
தணிகையில் எந்தை
வந்தான்.

(* கந்த வெற்புறை நகர் -
கந்தகிரியிலிருக்கும் குமார

348 சாரலி னோங்கு தெய்வத்
தணிகைமால் வரையின்மீது
வீரம துடைய வேலோன்
வீற்றிருந் திடலு மங்கண்
நாரதன் வந்த தாழ்ந்து
நவைதவி ரெயின மாதின்
சீரெழில் நலத்தைக் கூற
அவள்வயிற் சிந்தை
வைத்தான்.

349 வள்ளிமால் வரையிற்
போந்து மானி**டைப்
பிறந்த தெய்வக்
கிள்ளையை யடைந்து
போற்றிக் கேட்பல் லுருவங்
காட்டிக்

கள்ளமோ டொழுகிப்
பன்னாட் கவர்ந்தனன்
கொணர்ந்து பின்னர்த்
தெள்ளுசீர் வேடர் நல்கத்
திருமணஞ் செய்து
சேர்ந்தான்.

(** மான் -

சிவமுனிவராகிய மான்.)

79

350 செருத்தணி வரை***யில்
வந்து சிலபகல் வள்ளி
தன்னோ
டருத்தியின் மேவிப் பின்னர்
அவளடுங் கந்த வெற்பின்
வரைத்தனிக் கோயில் புக்கு
வானமின் பிரிவு நீக்கிக்
கருத்துற இருவ ரோடுங்
கலந்துவீற் றிருந்தான் கந்தன்.

(*** செருத்தணி வரை -
திருத்தணிமலை.)

80

351 என்றிவை யனைத்துஞ் சூதன்
இயம்பலும் முனிவர் கேளாத்
துன்றிய மகிழ்வாற் சென்னி
துளக்கியிங் கிதனைப் போல
ஒன்றொரு கதையுங் கேளேம்
உரைத்தனை சுருக்கி யாங்கள்
நன்றிதன் அகலங் கேட்க
நனிபெருங் காதல்
கொண்டேம்.

81

352 என்னவே முனிவ ரானோர்
யாவரு மெடுத்துக் கூற
மன்னிய வருள்சேர் சூதன்
மற்றவ ரார்வம் நோக்கி
அன்னவை சுருக்க மின்றி
அறைந்தனன் அவ்வா

றோர்ந்து
தொன்னெறி வழாதி யானும்
வல்லவா தொகுத்துச்
சொல்வேன்.

82

ஆகத் திருவிருத்தம் - 352

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது காண்டம் (உற்பத்திக்
காண்டம்)

உ

செந்திலாண்டவன் துணை /
திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருக்கைலாசப் படலம் (353-374)

353 பாசம் நீக்கித்தன் பாற்படு

நல்லருள்

ஈசன் நல்கு மியல்பென

வெய்தினோஈ

தேசு மாற்றிச் சிறந்ததன்

மெய்யொளி

வீசு கின்றது வெளடீளியங்

குன்றமே.

1

354 ஆறு சூடிய வாதியம்

பண்ணவன்

ஏறு மூரிவெளடீ ளேறுமக்

கண்ணுதல்

நீறு சேர்தரு கோலமும்

நித்தனைத்

தேறும் அனர்தஞ் சிந்தையும்

போன்றதே.

2

355 மோன நன்னிலை முற்றிய

பெற்றியர்
ஞான மார்பிழம் பன்ன
நலத்ததாய்
ஊனு லாய வுயிர்த்தொகை
மாசொரீஇத்
தானெ லாஞ்செறிந்
தென்னவுஞ் சான்றதே.

3

356 கான மார்ந்த கடுக்கைநற்
கூவிளைத்
தேன வாம்பொழிற் நிண்சிக
ரத்திடை
வான யாறு வருதலின்
மாசிலா
ஞான நாயகன் போல
நணியதே.

4

357 தண்ண றுந்துள வாற்புனை

தார்முடிப்
பண்ண வன்கண் படுத்திடு
பாற்கடல்
கண்ணு தற்குமொர் காமரு
பீடமாய்
நண்ணு கின்றது போலும்
நலத்ததே.

5

358 பொதியு மின்னமு தோடு
பொருந்துவ
கதிரின் மிக்க கறையறு
காட்சிய
மதிய மாயிர கோடி
மணந்துதாம்
உதய மானது போன்றதன்
வொண்கிரி.

6

359 நெற்றி மேனிமிர் கண்ணும்

நிலாவொளிர்
பொற்ற டம்புய நான்கும்
பொருந்துறப்
பெற்றெம் மானரு ளாற்பிரம்
பொன்றுகைப்
பற்று நந்தி பரிவொடு
காப்பது.

7

360 புரந்த ரன்முத லாகிய
புங்கவர்
வரம்பின் மாதவர் மாசறு
காட்சியர்
நிரந்த பூத கணவர் நிரந்தரம்
பரிந்து போற்றிப் பயில்வதம்
மால்வரை.

8

361 மின்ன ரம்பைய ராடலும்
விஞ்சையர்
கின்ன ரம்பயில் பாடலுங்

கீழ்த்திசை

மன்ன னாதியர் வாழ்த்துமவ்

வானவர்

இன்னி யங்களும் எங்கணு

மார்ப்பது.

9

362 வேறு

கீணி லாவுறு முகெலாம்

நீங்கியே கீழ்போய்ச்

சேணி லாவுறு பதமெலா

முருவிமீச் சென்று

மாணி லாவுறும் அண்டத்தின்

அடிமுடி மருவத்

தாணு வாயுல கிறுதியின்

நிற்பதச் சயிலம்.

10

363 மாடு சூழ்தரு மேருவே

யாதியாம் வரைகள்

பாடு சேரினு மலகெலா
மழியினும் பரந்து
கூடு மண்டங்கள்
குலையினுங் கொன்றைவே
ணியன்போல்
கேடி லாமலே அமர்வது
கயிலையங் கிரியே.

11

364 நலம்வ ருங்கலை மதியமு
மிரவியும் நாகர்
குலம்வ ருந்தனுக் குறையலா
மற்றைய கோளும்
அலம ருஞ்சுடர் உடுக்களு
மமரரும் பிறரும்
வலம்வ ரும்படி யிருப்பது
கயிலைமால் வரையே.

12

365 ஏற்றம் மேருவே யாதியாம
வரைகள்ஏழ் வகையால்

சாற்றும் நேமிகள் ஆழியங்
கிரிபெருஞ் சலதி*
நாற்றி சைக்கணும்
நொச்சிபோற் சூழ்தர
நடுவண்
வீற்றி ருப்பது கயிலையா
கியதனி வெற்பு.

(* ஏழ்வையால் சாற்றும்
நேமிகள் - உவர் நீர்க்டல்
முதலிய
ஏழுகடல்கள்.

ஆழியங்கிரி - சக்கரவாளகிரி.
பெருஞ்சலதி -
பெரும்புறக்கடல்.)

13

366 படியெ லாமுண்டும்
ஏனமாய்த் தாங்கியும்
பண்டோர்

அடியி னாலகப் படுத்தியு
மிடந்துமுற் றருளும்
நெடிய மாயனு முலகிறு
மெல்லையில் நிமலன்
வடிவ மேயெனக் காணுதற்
கரியதவ் வரையே.

14

367 வேறு

அன்னதோர் கயிலை
நாப்பண் அம்பொனின்
சுடர்மேல் கொண்ட
நன்னெடுஞ் சிமயத்
தொங்கல் நவையாரீஇ
நண்ணிற் றென்னக்
கன்னியங் காப்பு மேவிக்
கதிர்மணிக் கற்றை சுற்றப்
பொன்னெடுங் கோயி

லொன்று பொலிவொடும்
பொருந்திற் றன்றே.

15

368 திணிகதிர் ஆரந் தன்னிற்
சிறந்தவச் சிரத்திற் செக்கர்
மணிதனில் முழுநீ லத்தின்
மற்றைய வெறுக்கை தன்னில்
பணிபட வருளாற் றானே
பலித்திடு சிகர மாதி
அணியினுக் கணியாய்
மல்கும் ஆலயச் சூழ
லெங்கும்.

16

369 என்றுமீ றென்ப தின்றி
யிருந்திடுங் கயிலை
வெற்பிற்
பொன்றிகழ் நகரந் தன்னுட்
பொருவிலாக் கோளும்

நாளுந்

துன்றிய தன்மைத் தென்னத்

தூமணிக் கதிர்கள் சூழ

மன்றம ருறையு ளொன்று 17

வனப்பொடு வைகிற் றன்றே.

370 வேறு

சோதி சேருமத் தூமணி

மண்டபத்

தாதி யான அரியணை

யும்பரிற்

காத லாகுங் கவுரி*யொார்

பாங்குற

வேத நாயகன் வீற்றிருந்

தானரோ.

(*அருளே சிவசத்தி என்பது

தோன்ற, 'காதலாகுங் கவுரி'

என்றார்.)

371 பீடு கொண்ட பெருந்தவப்
 பெற்றியோர்
 தேடு கின்ற சிறப்புடைத
 தாம்புகழ்
 நாடு தும்புரு நாரதர்
 விஞ்சையர்
 பாடு கின்றனர் பாணியின்
 பாற்பட.

372 அதிகன்** வேணியி லார்தரு
 கங்கையை
 விதிவு ரந்தரன் விண்டில
 கத்துள
 நதிக டாழ்ந்தென நன்னயத்
 தேவல்செய்
 கதியி னோர்கள் கவரிகள்

வீசினார்.

(**அதிகன் - தன்னிகர்
உயர்ச்சி இல்லாத் தலைவன் 20
சிவபெருமான்.)

373 சீல வட்ட முடிப்பிறை

தேடுவான்

ஞால வட்டத் தெழுதரு

நாகர்போல்

ஏல வட்ட முகத்தரு

கெங்கணும்

ஆல வட்ட மசைத்தனர்

அன்பினோர்.

21

374 ஆதி தன்னரு ளெய்தி அவன்

றிருப்

பாத தாமரை சூடியப்

பண்ணவன்

கோதி லாத திருவுருக்

கொண்டுகளார்

பூத ராதியர் போற்றிமுன்

ஈண்டினார்.

22

ஆகத் திருவிருத்தம் - 374.

2. பார்ப்பதிப் படலம் (375 - 410)

375 அன்னுழி உமையவ ளகத்து

ளோர்செயல்

உன்னினள் துணுக்கமுற்

றொல்லைதா னெழீஇத்

தன்னிக ரில்லவன் தாளி

றைஞ்சியே

முன்னுற நின்றிவை

மொழிதல் மேயினாள்.

1

376 கற்பனை முதலிய கடந்த

கண்ணுதல்

தற்பர நினையிகழ் தக்கன்
தன்னிடைப்
பற்பகல் வளர்ந்தவன் பயந்த
மாதெனச்
சொற்படு நாமமுஞ் சுமந்து 2
ளேனியான்.

377 ஆங்கதோர் பெயரையு
மவன்க ணெய்தியே
ஓங்கிநான் வளர்ந்தவீவ்
வுடலந் தன்னையுந்
தாங்கினன் மேலவை தரித்தற்
கஞ்சினேன்
நீங்குவ னவ்வகை பதித்தி
நீயென்றாள். 3

378 மன்னுயி ராகிய மரபு
முற்றவும்
முன்னுற அருளிய முதல்வி

யன்பினால்

இன்னண மியம்பலு
மிதனைத் தேர்ந்திடாத்
தன்னிக ரில்லதோர்
தலைவன் கூறுவான்.

4

379 பத்திமை யெம்வயிற் பழுத்த
பண்பினாற்
சத்தியே நின்னிகர் சகத்தி
னில்லைநீ
இத்திறம் முயலுத லெல்லை
தீர்ந்தநின்
புத்திரர் வீடுறு பொருட்டுப்
போலுமால்.

5

380 நற்றிற மேலுது நங்கை
சிந்தனை
முற்றிய வேண்டுமேல்

மொழிதும் மேருவின்
சுற்றம தாகிய இமையத்
தொல்வரைக்
கொற்றவன் புரிவனாற்
கொடிய மாதவம்.

6

381 ஏதவன் பெறத்தவ மியற்று
மென்றியேன்
மாதுனை மகண்மையா
மரபிற் போற்றியே
காதலொ டெமக்கருள் கருத்த
தாகுமால்
ஆதலிற் குழுவியாய் அவன்க
ணெய்துநீ.

7

382 தளர்ந்துடல் மெலிவுறத்
தவஞ்செய் வெற்பினான்
இளஞ்சிறு குழுவியா யெய்தி

மற்றவன்

உளங்களி கூரவாண்

டோரைந் தின்றுணை

வளர்ந்தனை புரிதிமேல்

8

மாசில் மாதவம்.

383 அணங்குநீ நோற்றுழி யகிலத்

துள்ளதோர்

கணங்களுந் தலைவருங்

கணிப்பில் தேவரும்

இணங்கினர் சூழ்தர வெய்தி

நின்னையாம்

மணம்புரிந் தேகொடு வருது

மீண்டெனா.

9

384 கடல்விட முண்டிடு கடவு

ளித்திறம்

நடைமுறை யருளலும்

நன்றே னாமகிழ்ந்

தடியிணை வணங்கிநின்
றன்பிற் போற்றியே
விடையது பெற்றனள்
விமலை யேகினாள்.

10

385 அல்லலு முவகையு மன்பு
மெம்பிரான்
எல்லையி லருளுமா யீண்டி
முன்செல
மெல்லியல் உமையவள்
வெளடீளி வெற்பொரீஇ
வல்லையின் இமையமால்
வரையிற் போயினாள்.

11

386 வள்ளியன் கடகரி வடிவின்
வீழ்தரு
துள்ளியம் பனிமழைச்
சோனை சூழ்தலால்
எள்ளருந் தன்மைசேர்

இமைய மால்வரை
வெளடீளியங் கிரியென
விளங்கு கின்றதே.

12

387 எண்டகு மிமையமு மிமைய
மேலுறு
கொண்டலு மொன்றியே
குலவு காட்சிய
தெண்டிரை மிசையெழு
நஞ்சுந் தீயநஞ்
சுண்டிடு மணிமிடற் றிறையு
மொக்குமால்.

13

388 நீலுறு மழைமுகில் நிலவு
மின்னொடு
மேலுற விளங்கிய இமைய
வெற்பது
மாலவன் றிருவொடு மருவிக்

கண்டுயில்

பாலுறு பன்னகப் பாயல்

14

போன்றதே.

389 கரும்புய லார்த்துறு காட்சித்

தாகியே

இரும்பனி யிடையறா

விமையப் பொன்வரை

சுரும்பின மிசையொடு

துவன்றிச் சுற்றிட

அரும்பவி ழாதவெண் கமல

மன்னதே.

15

390 நீடிய மண்மகள் நிதியின்

குப்பையைப்

பாடுறு தண்ணிலாப் படாம

தொன்றினான்

மூடினள் வைத்திடு முறைய

தேயெனக்

கோடுயர் பனிகொள்பொற்

16

குன்றம் நின்றதே.

391 பொன்னெடுங் கிரியென

வீண்டும் புங்கவர்

துன்னினர் சூழ்வரென்

றுன்னித் தொன்மனு

அன்னதை மறைத்தனன்

இரதத் தாவியால்

என்னவும் நின்றதால்

இமையப் பொன்வரை.

17

392 குடகடல் குணகடல் கூடு

றாவகை

இடையொரு வாலிதாம் ஏன

மெய்தியே

தடபுரி சிறப்பென இமையத்

தாழ்வரை

நெடுநில வளவையும்
நிமிர்ந்து போயதே.

18

393 விண்ணவர் ததிக்கடல்
கடைந்த வெண்ணெயுள்
அண்ணலம் பாற்கட லமுதம்
வைத்தெனக்
கண்ணகன் பரும்பனி
கவைஇய வெற்பின்மேல்
உண்ணிறை புனற்றட
மொன்று வைகிற்றே.

19

394 அன்னதோர் தடத்திடை
அசல மன்னவன்
மன்னிய கௌரிதன்
மகண்மை யாகவுந்
தன்னிக ரிலாவரன் றனக்கு
நல்கவும்
முன்னுற வருந்தவம்

முயன்று வைகினான்.

20

395 மெய்த்தவ மியற்றிய

வெற்பன் காணிய

அத்தட மலருமோ ரரவிந்

தத்தின்மேற்

பைத்ததோர் குழுவியின்

படிவத் துற்றனள்

எத்திறத் துயிரையு மீன்ற

தொன்மையாள்.

21

396 வேறு

ஆங்கவட் கண்டு வெற்பன்

அடியனேன் பொருட்டா

லம்மை

நீங்கினள் போலும் முக்க

ணிருமலன் றன்னை

யென்னா

ஏங்கினன் றனது நோன்புக்

கிரங்கின னிவைக ளீசன்
ஓங்குபே ரருளே யென்னா
வுகையங் கடலுட் பட்டான். 22

397 கண்ணுறு கோத வாரி
கான்றிட வுரோம ராசி
உண்ணிக ழன்பு மிக்குப்
புறந்தனி லொழுகிற் றென்ன
வண்ணன்மெய் பொடிப்பத்
துள்ளி அடியனே னுய்ந்தே
னென்னாத்
துண்ணெனப் பாடி யாடி
யமலையைத் தொழுது
நின்றான். 23

398 பங்கயத் தவிசின் வைகும்
பராபரை தனைத்த னாது
செங்கயை னெடுத்து வல்லே

சென்னிமேற் றாங்கி யேகித்
துங்கநல் லிமையத் தண்ணல்
தொன்முறை யிருக்கை புக்கு
மங்கல மேனை யென்னு
மனைவிகைக் கொடுத்தான் 24
மாதோ.

399 கொடுத்தலுந் தொழுது
வாங்கிக் கொற்றவ இவணின்
பாங்கர்
அடுத்ததங் கெவனோ
வென்ன அரசனும் நிகழ்ந்த
வெல்லாம்.
எடுத்துரை செய்யக் கேளா
வீசன தருளோ வென்னா
வடுத்தவிர் கற்பின் மேனை
மனமுற மகிழ்ச்சி
கொண்டாள். 25

400 சுரந்தன கொங்கை பாலுந்
துண்ணென வொழுகிற்
றெங்கும்
பரந்தன பொடிப்பின்
போர்வை பரைதன தருளே
யுள்ளம்
நிரந்தன கவலை யாவும்
நீங்கின பவமுன் னுள்ள
கரந்தன விமையத் தண்ணல்
காதலி தனக்கு மாதோ.

26

401 பரிபுரந் தண்டை யம்பொற்
பாடகம் பாத சாலம்
விரவிய தொடியே சங்கு
வியன்மணிச் சுட்டி யாரம்
அரிகெழு மதாணி பொற்றோ
டங்கதம் பிறவுஞ் சாத்தி
வரையுறழ் தனப்பா லார்த்தி

வரம்பெறு காப்பு நேர்ந்தாள். 27

402 வனைதரு பவளங் காலா
வயிரமே மருங்கிற் கோலாப்
புனையிரும் பலகை நீலாப்
பிரிந்தபொற் றொட்டின்
மேலா

அனையவ டன்னை யுய்த்து
மங்கையிற் கொண்டுந்
தன்கோன்
மனமகிழ் திறனாற் போற்றி
மதியென வளர்க்க லுற்றான். 28

403 மன்னுயிர் புவன மேனை
மற்றுள பொருளுக் கெல்லாம்
அன்னையா யுதவி நாளு
மவற்றினை வளர்த்து
நிற்பாள்
தன்னையும் வளர்ப்பா

ருண்டோ வளர்ந்தது சழக்கே
யந்தக்

கன்னிதன் னருளின் நீர்மை
காட்டினள் போலு மன்றே.

29

404 இந்தவா றினையர் பாலா
யெம்பெரு மாட்டி வைகி
ஐந்தியாண் டகன்ற பின்றை
யயன்முதற் றேவர் யார்க்குந்
தந்தையா ரருளை யுன்னித்
தவமினிப் புரிவ னென்னாச்
சிந்தியா விமையத் தோங்கற்
செம்மலுக் குரைக்க லுற்றாள்.

30

405 நாற்பெருந் தடந்தோ
ளண்ணல் நலத்தக வரைந்து
கொள்வான்
நோற்பனா லினைய வெற்பி

னுவுலரு மொருசார்
வைப்பின்
ஏற்பதோர் கன்னி மாரோ
டெனைவிடுத் தருண்மோ
வென்னாப்
பார்ப்பதி இயம்ப லோடும்
பனிவரை யரசன்
சொல்வான்.

31

406 அன்னைகே ளெம்மின் நீங்கி
யருந்தவ மாற்றற் கொத்த
தின்னதோர் பருவ மன்றா
லியாண்டுமோ ரைந்தே
சென்ற
நின்னுடல் பொறாதா
லீண்டிந் நிலைமையைத்
தவிர்தி யென்னக்
கன்னிகை நகைத்துக்

கேண்மோ இ·தெனக் கழற
லுற்றாள்.

32

407 ஈசனே காப்ப னல்லால்
யாரையும் பிறராற் றம்மால்
ஆசறப் போற்ற லாகா
ததுதுண வாகு மீண்டுப்
பேசிய திறனு மன்னோன்
பேரருள் மறாதி யென்ன
நேசமோ டியைந்திட்
டன்னை நினைந்தநோன்
பியற்று கென்றான்.

33

408 மன்னனு மியைந்து பின்னர்
மால்வரை யொருசார்
தன்னில்
அன்னமென் னடையி
னாளுக் கருந்தவச் சாலை
யாற்றித்

தன்னுறு கிளைஞர் தம்பாற்
றவத்தினால் வந்த பான்மைக்
கன்னியர் பலரைக் கூவிக்
கெளரிபா லாகச் செய்தான்.

34

409 நீலுறு மணிதோய் மேனி
நிமலையங் கிமையத் துச்சி
மேலுறு மரசன் றேவி
விடையினால் மடவார்
பல்லோர்
பாலுறு பணியிற் சூழப்
பரமனை யுன்னி யந்தச்
சாலையை யடைந்து மிக்க
தவத்தினை யிழைக்க
லுற்றாள்.

35

410 தங்கிய வைக றோறுந்
தாதையுந் தாவில் கற்பின்

மங்கையும் போற்றி யேக
மாதுநோற் றிருந்தா ளிப்பால்
அங்கவட் பிரிந்த பின்றை
அரும்பெருங் கயிலை மேய
வெங்கடம் பெருமான் செய்த
பரிசினை இயம்ப லுற்றேன். 36

ஆகத் திருவிருத்தம் - 410.

3. மேருப்படலம் (411 - 491)

411 பன்னருஞ் சிறப்பின் மிக்க
பனிவரை யரசன் றன்பாற்
கன்னியம் புதல்வி யாகிக்
கெளரிநோற் றிருந்த காலைத்
துன்னிய வவுணர் சூழ்ச்
சூரபன் மாவாம் வெய்யோன்
இந்நில வரைப்பின் அண்டத்

திறைவனே யாகி யுற்றான். 1

412 மற்றது போழ்திற் றொல்லை
மறைப்பொருள் வடத்தின்
பாங்கர்ப்

பெற்றிடு சனக னாதி
முனிவரர் பின்னும் பன்னாள்
அற்றமில் தவஞ்செய்
தெந்தை யருளிநாற் கயிலை
நண்ணி

முற்றுணர் நந்தி போற்று
முதலிலை வாயில் புக்கார். 2

413 நோன்மையின் முனிவ
ரானோர் நுவலருங் காட்சி
நந்தி
கான்முறை வணங்கி நிற்ப
அனையவன் கருணை
தன்னால்

வான்மலி கடவுட் கோயின்
மந்திரங் கொண்டு செல்ல
நான்முகன் முதலோர்க்
கெய்தா ஞானநா யகனைக்
கண்டார்.

3

414 மொழியது தவறல் செல்ல
முற்றுடல் பொடிப்புக்
கொள்ள
விழிபுனல் பெருகத் தீசேர்
பெழுகென வுள்ளம் விள்ள
அழகிய மறைக்கு மெட்டா
ஆதிநா யகனை நோக்கித்
தொழுதன ருவகை பூத்துத்
துள்ளினர் துளக்க முற்றார்

4

415 மண்ணவ ரமரர் யாரை
வணங்கினு மவைக

ளெல்லாம்

நண்ணிய பரமன் றாளி

னாற்பெருந் தவத்தி னோருந்

தண்ணளி நெறியிற் பல்காற்

றாழ்ந்தன ரெழுந்து நின்று

பண்ணிசை மறைக டம்மால் 5

துதித்திவை பகர்த லுற்றார்.

416 இருட்பெருங் கடலுள்யாமத்

தெறிமருத திடைப்பட்

டாங்குப்

பொருட்பெருங் கடலாம்

வேதம் புடைதொறு மலைப்ப

விந்நாள்

அருட்பெருங் கடலே

எய்த்தே மமைந்தில துணர்வி

யாங்கண்

மருட்பெருங் கடலின் நீங்கும்

வண்ணமொன் றருடி
யென்றார்.

6

417 நவையறு தவங்க ளாற்றி
நல்லருள் படைத்த
தொல்லோர்
இவைபுகன் றிடலு மன்பர்க்
கெளவருங் கருணை
வள்ளல்
அவர்முகந் தெரிந்து நுங்கள்
அறிவமைந் தடங்கு மாறு
தவலருஞ் சிறப்பின் நன்னூல்
சற்றுது மிருத்தி ரென்றான். 7

418 என்றிவை யருள எந்தை
யிணையடி தனாது முன்னர்
நன்றுணர் காட்சி கொள்ளும்
நால்வரு மிருந்தார் அங்கட்
சென்றிடு நந்திப் புத்தேள்

சிறப்புடை வதன நோக்கிக்
கொன்றையந் தொடையல்
வேய்ந்த குழுகனொன்
றியம்பு கின்றான்.

8

419 பூங்கனைக் கிழவ னன்றிப்
புங்கவர் யார்போந் தாலும்
ஈங்குறத் தருதி யல்லை
யீதுனக் கடைத்த தென்ன
ஆங்கது புரிவ னென்னா
வமலனை யிறைஞ்சி
யங்கண்
நீங்கியக் கணத்தின் நந்தி
நெறிமுதல்போற்றல்
செய்தான்.

9

420 நந்திமுற் கடையைப் போற்ற
ஞானநா யகனா மண்ணல்

முந்துறை சனக னாதி
முனிவரர் தொழுது கேட்ப
அந்தமில் ஆக மத்தின்
அரும்பதம் மூன்றுங் கூறப்
புந்திய தொடுங்கும் ஞான 10
போதகம் போதி யென்றார்.

421 என்னலும் நகைத்தி யாது
மெதிர்மொழி புரிந்தா
னல்லன்
பன்னுவ தன்றால் மற்றிப்
பரிசினா லிருத்தல் கண்டீர்
அந்நெறி யாகு மென்றே
அனையவர்க் குணர்த்து
மாற்றால்
உன்னரும் பரத்தின் மேலோ
னொருசெயல் புரித லுற்றான். 11

422 இருவரு முணரா அண்ணல்

ஏனவெளட ளெயிறி யாமை
சிரநிரை யநந்த கோடி
திளைத்திடும் உரத்திற்
சீர்கொள்

கரதல மொன்று சேர்த்தி
மோனமுத் திரையைக் காட்டி
ஒருகணஞ் செயலொன்
றின்றி யோகுசெய் வாரி
னுற்றான்.

12

423 இனையதோர் தன்மை காட்டி
யெம்பிரா னுணர்த்தக் கண்டு
சனகனே முதலா வுள்ளோர்
தவலரும் ஞான போதம்
பனுவலின் அளவன்
றென்னும் பான்மையைத்
தெரிந்து முக்கட்
புனிதன தருளாற் றத்தம்

புந்தியி னொடுக்கம்
பெற்றார்.

13

424 தத்தமுள் னொடுங்கல் பெற்ற
தாபத கணத்தர் யாரும்
முத்தொழில் புரியும் மூவா
முதல்வனாம் முக்கண்
மூர்த்தி

மெய்த்தவ வடிவ முன்னி
மேவினர் சூழ்ச்சி மேலோன்
சித்திரம் புணர்த்த பாவை
செயலற இருக்கு மாபோல்.

14

425 தற்பரன் இனைய வாற்றாற்
றாபத ருணருந் தன்மை
அற்புத ஞான போத
மளித்திடுங் கணம
தொன்றின்
முற்படு கமலப் புத்தேள்

முதலிய அமரர்க் கெல்லாம்
பற்பல யுகங்கள் சென்ற
பிறர்க்கினிப் பகர்வ
தென்னோ.

15

426 இத்திற ஞானபோத
மென்றுதொன் முனிவர்க்
கெந்தை
கைத்தலங் கொண்டு காட்டுங்
கணத்தினில் அமரர்க்
கெல்லாம்
மெத்துபல் லுகங்கள் சென்ற
விழுமிய காஞ்சி தன்னில்
அத்தன்மெய் குழைத்த
நங்கை அவன்விழி புதைத்த
நாடபோல்.

16

427 காரண முதல்வன் மோனக்

காட்சியால் அமர ரெல்லாஞ்
சூரர மகளிர் தங்க
டுணைமுலைப் போக மின்றி
ஆரிடர் நிலைமை தன்னை
யடைந்தனர் அளக்கர் சூழ்ந்த
பாரிடை உயிருங் காமப்
பற்றுவிட் டிருந்த வன்றே.

17

428 ஆரணன் றனது மைந்தர்க்
கரும்பெறல் ஞான போதம்
ஓரிறை காட்டு முன்னர்
உலகெலா மொருப்பா
டொன்ற
ஈருடன் முயங்கு மார்வ
மின்றியே யிருந்த யார்க்குங்
காரணன் சிவனே யென்கை
கழறவும் வேண்டற் பாற்றோ.

18

429 பிணைவிழைச் சூழ்தந்
துய்ப்ப்பப் பெருமறை விதிவ
ழாமல்
அணைவிழைச் சடங்கிற்
கொண்ட அரிவைய ரோடு
தேவர்
இணைவிழைச் சியற்கை
கூடா திரங்கினர் கவற்சி
யெய்திப்
புணைவிழைச் சலதி யாழ்ந்து
புலம்புகொள் மாக்க
ளேபோல்.

19

430 வன்முலை யணங்கி
னோரும் வானவர் யாருங்
காமத்
தன்மையும் புணர்ப்பு மின்றித்
தளர்ந்தனர் வறிஞர் தம்பால்

இன்மைகொண் டோர்கள்
செல்ல ஈவது கூடா
வெல்லைப்

புன்மையொ டிருவர் தாமும்
புலம்புறு தன்மை யேபோல்.

20

431 பொற்புருக் குறைவின்
றுற்றும் புனமேல் மகளிர்
மைந்தர்

அற்பொடு கலந்து காமத்
தரும்பயன் கோட நேற்றார்
தற்பர வடுக னாணைத்
தன்மையால் அலகை யீட்டம்
நற்புன னீழல் பெற்று
நணுகருந் தன்மை யேபோல்.

21

432 மாடக வெழாலை யன்ன
பணிமொழி மகளிர் மைந்தர்

கூடின ரிருந்து மின்பங்
கொண்டிலர் சிறார்கு ழாமும்
ஆடவர் குழாமும் வாட்கண்
அரிவையர் குழாமு
மேனைப்

பேடியர் குழாமும் வெவ்வே 22
றுற்றிடு பெற்றி யேபோல்.

433 இருந்திட விரிஞ்சன்
மாயோன் இருவரு மீசன்
றன்பாற்
பொருந்திடு முணர்ச்சி
கொண்டு முத்தியிற் புக்க
சேயுந்
திருந்துசீர் வசிட்டன்
சொல்லாற் சிலையெனப்
பன்னாள் நின்ற
அருந்ததி மாதும் போன்றார்

ஆடவர் மகளி ரெல்லாம்.

23

434 ஏமரு புவன மூன்று

மினிதருள் கமலக் கண்ணர்

பூமட மாதர் தம்பாற்

புணர்கிலர் பொருவில்

வேளுங்

காமரு மகளிர் கூட்டங்

கருதலன் இவர்போற் சிந்தை

ஆமையி னொடுங்கல்

பெற்றார் ஆசையுள்

ளோர்களெல்லாம்.

24

435 மண்ணகத் துயிர்கண் முற்று

மாதிரத் துயிர்கண் முற்றும்

விண்ணகத் துயிர்கண்

முற்றும் வேற்றகத் துயிர்கண்

முற்றும்

பெண்ணகத் தாண்மை கூடுஞ்

சிறுநலம் பிழைத்த ஞானக்
கண்ணகத் திறைவற் கண்டு
கடைநின்ற காட்சி
யார்போல்.

25

436 நாகமார் சடிலத் தண்ணல்
நாற்பெருந் தவரு முய்ய
யோகுசேர் நிலைமை காட்டு
மொருகணத் துயிரின்
பொம்மல்
வாகைவே டானு நிற்க
மையலும் புணர்ப்பு மற்ற
ஆகையால் அகில மெல்லா
மவனென்கை தெரிந்த
தன்றே.

26

437 சிலையொடு பகழி வாடத்
திருமதிக் குடைசீர் குன்ற

வலிதளர் வெய்தத் தென்றல்
மறிகடற் சுறவு தூங்க
அலைபுரி யாணை நீங்கி
ஆடன்மா மதனு மாதின்
கலவிய தொழிந்தா
னென்னிற் பிறர்செயல்
கழறற் பாற்றோ.

27

438 சாலிகள் வளரு மெல்லை
தடம்புனல் வறுமைத் தாக
வாலிது குரல்வாங் காது
வருத்தொடு மாய்வ
தேபோல்
மேல னருளாற் போகம்
வெறுத்தலற் கருமல் கின்றி
ஞாலமன் னுயிர்கள் முற்றும்
நாடொறுங் குறைந்த வன்றே.

28

439 முள்ளரை முளரிப் புத்தேள்
முதற்புரி துணையே யன்றித்
தள்ளரு முயிர்கள் பின்னுந்
தலைத்தலை மல்கா துற்ற
தெளடளிதி னுலக மீன்ற
தேவியின் றாகி ஈசன்
வெளடளியங் கயிலை
தன்னில் மேவிய மேலை
நாட்போல்

29

440 இம்முறை நிகழ் நாதன் ஈரிரு
தவத்தி னோர்க்கும்
மெய்ம்மைகொ ளுணர்ச்சி
காட்டி வீற்றிருந் தருளு
மெல்லை
தெம்முயல் சூரன் தீங்கு
செய்தலால் மகவான்

வானோர்

தம்மொடுந் துறக்கம் விட்டுச் 30
சசியொடுந் தரனி புக்கான்.

441 மேகமூர் கடவுள் வெளடீளி
வெற்பினி லேகி முக்கண்
ஏகநா யகனைக் காணு
மெல்லையின் றாக மீண்டு
சோகமோ டம்பொன் மேருத்
துன்னியே சூரன் மைந்தன்
மாகநா டழித்துச் சேயைச்
சிறைசெய்த வண்ணந்
தேர்ந்தான்.

31

442 தமனிய மேரு வெற்பிற்
றன்னுள பொருப்பா டெய்த
நிமலனை யுன்னிப் பன்னாள்
நெடுந்தவ முழத்த லோடும்
இமில்விடை மிசைக் கொண்

டங்கண் எம்பிரா னேகக்
காணூஉ
அமரர்கோன் வணங்கிப்
போற்ற அனையவ னருளிச்
செய்வான்.

33

443 நொந்தனை யளப்பில் கால
நோற்றனை யாற்றல்
தீர்ந்தாய்
இந்திர நினக்கு வேண்டிற்
றென்னைய தியம்பு கென்னா
அந்தமி லறிவின் மேலோன்
அறிகிலன் போலக் கேட்ப
வந்தனை புரிந்து போற்றி
மகபதி புகல லுற்றான்.

34

444 பன்னரும் பழிசேர் சூரன்
பருவரற் படுத்திப் பின்னர்
என்னொரு புதல்வன்

றன்னை இமையவர் பலரை
வாட்டித்
தன்னகர்ச் சிறையிட்
டெம்மூர் தழல்கொளிஇத்
தவறு செய்தான்
அன்னவன் றன்னை யட்டே
அளித்தியா லெம்மை
யென்ன.

35

445 மெய்ம்மைய தகன்ற தக்கன்
வேள்வியி னிருந்த பாவம்
நும்மிடை யிருந்த தற்றால்
நோதக வழந்தீர் மேனாள்
நம்மிடை யொருசேய் வந்து
நணுகிவெஞ் சூரைக் காதி
இம்மென வும்மைக் காப்ப
னெனப்புடன் றிறைவன்
போனான்.

36

446 மறைந்தனன் இறைவ னேக
மகபதி யிரக்க மெய்திக்
குறைந்தனன் உணர்வு
துன்பங் கூர்ந்தனன் குமர
னங்கட்

பிறந்துமைக் காப்ப னென்றே
பிரானருள் புரிந்த பெற்றி
சிறந்ததன் மனத்தி லுன்னித்
தேறினன் உவகை செய்தான்.

37

447 மாசறு காட்சி கொண்ட
மாதவர்க் கருளி யெங்கோன்
தேசறு கயிலை யுற்றான்
உமையவ ளிமையஞ்
சேர்ந்தாள்
ஆசறு குமரன் அன்னார்க்
கடைவதெத் தன்மை
யென்னா

வாசவ னிருந்து நாடி
மனமிசைக் கவலை
கூர்ந்தான்.

38

448 மயர்வொடு துறக்க மன்னன்
மனோவதி யென்னு
மாண்டை
வியனக ரெய்தி யாங்கண்
வீற்றிருந் தருளும்
பொன்னின்
இயன்முறை மனைவி
தன்பால் இல்லினை
யிருத்தல் செய்தாங்
கயனுறு கடிமாண் கோயி
லடைந்தனன் அமர ரோடும்.

39

449 இனையதோர் காலை முக்க
ணெம்பிரான் ஞானபோதம்

முனிவரர்க் குணர்த்தி
வைகும் முறையினாற்
படைப்பின் றாகித்
துனியொடு வேதா வைகுந்
தொன்முறை யவையை
நண்ணி
அனையவன் கழன்முன்
றாமூஉ அளப்பில வழுத்தி 40
நின்றான்.

450 நின்றலும் மகவான் றன்னை
நீடருள் புரிந்து நோக்கிப்
பொற்றனிக் கமல மேய
புங்கவர் முதல்வன் வானோர்
கொற்றவ வந்த தென்னை
கூறுதி யென்ன லோடுஞ்
சொற்றனன் சூர பன்மன்
செய்திடுந் துன்ப மெல்லாம். 41

451 வெய்யதோர் சூரன் செய்கை
விளம்பியே முனிவர்க் கீசன்
ஐயமி லுணர்வு காட்டி
யமர்வது முரைத்துத்
தான்பின்
செய்யுறு தவங்கண்
டன்னான் அருளிய திறனுஞ்
செப்பி
உய்வதோர் பரிசு தென்னோ
உம்பரும் யானு மென்றான்.

42

452 என்றலும் மலரோன் கேளா
எவர்க்குமே லாகு மீசன்
ஒன்றிய வருளி னோனும்
உற்றவர்க் குதவு வோனும்
அன்றியும் முறைசெய்
வோனு மாதலின் முனிபோல்

வெளடீளிக்

குன்றிடை யெம்மை யாளுங்

குறிப்பின்வீற் றிருந்தா

43

னன்றே.

453 செங்கணமா றானும் நானுந்

தேடுதற் கரிதாய் நின்ற

எங்கடம் பிராற்கு மேலா

எண்ணவோர் தேவு

முண்டோ

அங்கவன் ஞான போதம்

அறிவருக் குணர்த்தி வைகல்

நங்குறை முழுது மாற்றும்

நல்லரு ளாகு மன்றே.

44

454 படமர்மதி மிலைச்சுஞ்

சென்னிப் பகவனா ருயிர்க்

ளெல்லாம்

அடுவதும் வருத்தந் தீர்க்கு

மாரரு ளான வாபோல்
கொடியவெஞ் சூரன்
றன்னைக் கொண்டேமக்
கலக்கண் செய்கை
விடலரும் பவப்பே றார்த்தி
வீடருள் கருணை யன்றே.

45

455 பெற்றிடுங் சூரவ ரானோர்
பிள்ளைகள் தம்பால்
நோயொன்
றுற்றிடிற் பிறரைக் கொண்டும்
உறுதுயர் செய்து தீர்ப்பார்
மற்றவர் தம்பா லன்போ
வன்கணோ அதுபோல்
நம்பாற்
பற்றிய பவங்கள் தீர்ப்பான்
பரமனு மிவைகள் செய்தான்.

46

456 தெருமரு கின்ற நம்பாற்
நீங்கெலாம் நீங்கு மெல்லை
ஒருசிறி தணுகிற் றாகு
மாதலால் உணர்வின்
மேலோன்
பரிவொடு நிற்பால் வந்து
பரிசிவை யருளிப் போனான்
இருவினைப் பௌவ வேலை 47
ஏறினம் போலு மன்றே.

457 ஆதலின் இறைவ னேமே
லருள்செயும் அதற்கி யாமுந்
தீதற முயலு மாறு சிறிதுள
திவற்றை மாயோற்
கோதினம் வேண்டுஞ்
செய்கை யொல்லையிற்
செய்து மென்னா
ஏதமில் கமலப் புத்தேள்

இருக்கைவிட் டெழுந்தா
னன்றே.

48

458 வேறு

அன்ன காலை யதுநன்று
நன்றெனாத்
துன்னு வானவர் சூழலொ
டிந்திரன்
பின்ன ராகப் பெயர்ந்துடன்
வந்திடச்
சென்னி நான்கினன்
செல்லுதல்மேயினான்.

49

459 ஞாலம் யாவையும் நல்கிய
புங்கவன்
வாலி தாந்தன் மனோவதி
நீங்குறா
மேலை வைகுந்த மேன்னும்

வியனகர்

50

ஆல யத்தின் அகன்கடை
யேகினான்.

460 அங்க வெல்லை யதுகண்டு

நேமியுஞ்

சங்கு மேந்திய தானையங்

காவலன்

செங்கண் மாயன்முன்

சென்றுவிண் ணோருடன்

பங்க யத்தன் படர்ந்தது

செப்பினான்.

51

461 பணில மேந்திய பண்ணவன்

அன்னரைக்

கொணார்தி யாலெனக் கூறி

விடுத்துழி

இணையில் காவல னுய்த்திட

இந்திரன்

கண்மொ டெகினன் காசினி
நல்கியோன்.

52

462 பொருவில் மாமுனி புங்கவர்
போற்றுதன்
னுருவு கொண்ட வுலப்பறு
கண்ணார்கள்
மரபி னேத்த மணிப்பணிப்
பீடமேல்
அரியி ருந்த அவைக்களம்
நண்ணினான்.

53

463 அன்ன மூர்தி அமருல
காளுறும்
மன்ன னோடுமவ் வானவர்
தம்மொடும்
பன்ன காசனப் பங்கயக்
கண்ணவன்
பொன்னின் மாணடி போற்றி

464 தரைய ளந்திடு தாளினன்
அவ்வழிக்
கருணை செய்துதன் காதல
னாகிய
பிரம னுக்கொரு பீடிகை
பெற்றியால்
அருளி யங்கண் அவனை
இருத்தினான்.

465 குல்லை மாமுடிக்
கொண்டவன் அத்துனை
அல்லி மாம லரண்ணலை
நோக்குறீஇ
ஒல்லும் நின்விதி யூறில
தாகியே
செல்லு கின்றகொல்
என்றலுஞ் செப்புவான்.

466 கனகன் அச்சுறக் கந்திடை
 வந்தெழும்
 அனக இத்திறங் கேட்க
 அறிவுடைச்
 சனகன் முற்படு தாபதர்
 நால்வரும்
 எனக ருத்திடை முற்பக
 லெய்தினார்.

57

467 அறிவின் மிக்க அனையரை
 நோக்கியான்
 பெறுவ தாமிப் பெருந்தொழி
 லாற்றியீண்
 டுறுதி ரென்ன உளத்தது
 கொண்டிலர்
 முறுவல் செய்து
 மொழிந்தனர் இவ்வுரை.

58

468 பாச வன்சிறைப் பட்டுப்
படைப்பெனப்
பேச லுற்ற பெருந்தளை
பூணலம்
ஈசன் மாணடி யெய்துதும்
யாமெனா
மாசில் காட்சியர் வல்விரைந்
தேகினார்.

59

469 மாத வத்தினை மைந்தர்க
ளாற்றலும்
ஆதி நாயகன் அவ்வுழி
வந்துமக்
கேது வேண்டிய தென்றலு
மெண்ணிலா
வேத வுண்மை விளம்புதி
யாலென்றார்.

60

470 என்ற லோடும் இறையவன்
வெளடீளியங்
குன்ற மீதுதென் கோட்டிடை
நிற்புறும்
ஒன்றொ ரானிழல் உற்று
மறையெலாம்
நன்று ணர்த்திட நால்வருந்
தேர்ந்தனர்.

61

471 முந்தை வேத முழுது
முணர்த்தியே
எந்தை யேக இருநிலம்
போந்துதஞ்
சிந்தை யொன்றும் திறனரி
தாதலின்
நொந்து பின்னரும்
நோற்றலை மேயினார்.

62

472 பின்னும் மைந்தர் பெருந்தவ

மாற்றியே
தொன்ன லம்பெறு தூய
வுளத்தராய்
என்னை யாளுடை யீச
னருளினால்
மன்னும் வெளாளி
வரையிடை யேகினார்.

63

473 ஏகல் பெற்றிடு மக்கட்
கினிதுளம்
பாக முற்ற பரிசுணர்ந்
தெம்பிரான்
ஆக மத்தின் அரும்பதம்
மூன்றையும்
ஓகை பற்றி யுணர்வகை
கூறியே.

64

474 கூனன் மாமதிக் கோடு
மிலைச்சிய

வான நாயகன் மற்றவர்
காண்டக
ஞான போதம் நவிலருந்
தன்மையால்
மோன மேய முதற்குறி
காட்டினான்.

65

475 அந்த வெல்லை யரனருள்
கண்டுதம்
புந்தி யொன்றியப் புங்கவன்
தாள்மலர்
சிந்தை செய்து செயலற்று
வைகினார்
முந்தி யாப்புறு முத்தளை
மூட்டற.

66

476 வேத நாயகன் மெய்த்தவர்க்
கோர்கணம்
போத யோகின்

பொருண்மையைக் காட்டுழி
ஓத லாகும் உகம்பல
சென்றன
சீத வானதி சேர்ந்ததொன்
னாளினே.

67

477 அன்னை தன்னை அகன்றரன்
யோகிபோல்
என்ன துஞ்செய லின்றி
யிருத்தலான்
முன்னை ஆண்பெண்
முயக்கம தின்மையாய்
மன்னு யிர்த்தொகை
மல்கலின் றாயதே.

68

478 நவிறல் என்னினி ஞாலம்
விசும்புளார்
இவறு காமப் புணர்ச்சிய

தின்றியே

கவறல் கொண்டு கலங்களு

ரெய்தினார்

தவறல் கொண்டது நல்குந்

தனிச்செயல்.

69

479 நல்கல் பெற்ற தமிழனும்

நாமகட்

புல்கல் பெற்ற புணர்ச்சியின்

றாகியே

அல்கல் |பிறற அருந்தவ

யோகரின்

ஒல்கல் பெற்றனன்

உண்மையி தாகுமால்.

70

480 நிற்க இங்கிது நித்தன்வ

ரத்தினால்

ஒற்க மில்வள னுண்டிடு

வெய்யசூர்

எற்கும் நித்தலு மேவலொன்
றிட்டனன்
சொற்க நாட்டில் துயரினை
நாட்டினான்.

71

481 தேச நீங்குறு தேவரை
ஈண்டுள
வாச வன்றனை மாதிரத்
தோர்களைப்
பாச னத்தொடு பற்றினன்
நித்தலுங்
கூச லின்றிக்குற்
றேவல்கொண் டானரோ.

72

482 நிறைபு ரிந்த நிலவினை
வாளரா
மறைபு ரிந்தென வானகத்
தோருடன்
இறைபு ரிந்தவிவ் விந்திரன்

மைந்தனைச்

சிறைபு ரிந்தனன் தீத்தொழி
லாற்றியே.

73

483 நிரந்த பல்லுயிர் தங்கட்கு
நித்தலும்

அரந்தை மல்க அறிகிலன்
போலவே

இருந்த னன்சிவன்

என்னினிச் செய்வது

விரைந்து கூறுதி யென்று

விளம்பினான்.

74

484 அரிய தத்துவம் ஐயைந்தின்
பேதமும்

மரபின் நாடினர் வாலுணர்

வெய்திய

திருவி னாயகன் செங்கம

லந்திகழ்

பிரமன் மாமுகம் நோக்கினன்
பேசுவான்.

75

485 வேறு

ஆவிக ளனைத்து மாகி
அருவமா யுருவ மாகி
முவகை யியற்கைத் தான
மூலகா ரணம் தாகுந்
தேவர்க டேவன் யோகின்
செயல்முறை கா மென்னில்
ஏவர்கள் காமங் கன்றித்
தொன்மைபோ லிருக்கும்
நீரார்.

76

486 ஊழ்வினை நெறியால்

முன்ன மொருபெரு வேள்வி
யாற்றித்
தாழ்வினை யடைந்த தக்கன்

றன்புடை யிருந்தோர் தம்பாற்
சூழ்வினை யெச்ச முற்றும்
அருத்தியே தொலைத்துத்
தொல்லை
வாழ்வினை யருள நாதன்
மனத்திடை நினைந்தா
னன்றே.

77

487 சூரெனு மவுணற் காற்றல்
புரிந்ததுஞ் சுரர்கள் யாருஞ்
சார்வருந் திருத்தால் ஈசன்
தவத்தருக் குணர்வு காட்டி
ஆருயிர் எவைக்கு மின்ன
லாக்கிய வாறுந் தூக்கிற்
பேரருள் முறையே யன்றிப்
பிறிதொரு செயலு மன்றால்.

78

488 முனிவருக் குணர்வு காட்டும்

மோனத்தை முதல்வன்
நீங்கிப்
பனிவரை அணங்கை
மேவில் படைப்பயன
முற்றும் அன்னார்க்
கினியொரு குமரன்
தோன்றில் சூர்கிளை
யெனைத்தும் பொன்றுந்
துனியுறும் உலக மெல்லாந்
தொன்மைபோ லுய்யு
மாதோ.

79

489 அத்திற முற்று மாறொன்
றறைகுவன் அகிலந் தன்னில்
எத்திறத் தருமால் கொள்
வெய்திடுங் காமன் றன்னை
உய்த்திடின் முனிவர் தங்கட்
குணர்வுசெய் மோனம்

நீங்கிச்

சத்தியை மணந்து சேயைத்
தந்திடு மெந்தை யென்றான்.

80

490 பதுமபீ டிகையோ னன்

பரிசுதேர்ந் துவகை யெய்தி

இதுசெயல் முறையே

எந்தாய் ஏற்றன புகன்றா

யென்ன

அதுபொழு தவனை நோக்கி

அச்சுதன் அமலன் றன்பால்

மதனனை விளித்து வேண்டி

விடுத்திநீ வல்லை

யென்றான்.

81

491 என்னலும் மலரோ னுள்ளத்

திசைவுகொண் டெழுந்து

மாயன்

பொன்னடி வணக்கஞ் செய்து

விடைகொடு புலவ ரோடும்
மன்னொடு மங்கண் நீங்கி
மனோவதி அதன்பாற்
சென்று

தன்னக ரடைந்து கஞ்சத்
தவிசின்வீற் றிருந்தா னன்றே. 82

ஆகத் திருவிருத்தம் - 491.

4. காமதகனப் படலம் (492 - 601)

492 இந்திரன் வானவர்

ஈட்டமொ டேகி

முந்துறு கஞ்ச முகட்டிடை

யற்றோன்

ஐந்திற னாகிய ஆசுக

வில்வேள்

வந்திடு மாறு மனத்தில்

நினைந்தான்.

1

493 நினைந்திடு கின்றுழி நீனிற

மாயோன்

முனந்தரு கின்ற முரண்டகு

வில்வேள்

மனந்தனில் உன்னும்

மலர்ப்பக வன்முன்

இனந்தரு சூழலொ

டிம்மென வந்தான்

2

494 மாமறை யண்ணல்முன்

வந்து பராவித்

தாமரை நேர்தரு தாடொழு

தென்னை

நீமன மீது நினைந்ததெ

னென்னாக்

காமன் வினாவ அயன்கழு

றுற்றான்.

3

495 கங்கை மிலைச்சிய
கண்ணுதல் வெற்பின்
மங்கையே மேவநின் வாளிக
மூவி
அங்குறை மோனம்
அகற்றினை யின்னே
னுங்கள் பொருட்டினில் 4
ஏகுதி யென்றான்.

496 வேதனில் வாறு விளம்பிய
கூற்றாங்
தீதுறு பொங்கழல்
செய்யவள் சேயோன்
காதிடை யேநெறி யார்ககடி
திற்போய்
ஏதமி லுள்ள மெரித்ததை
யன்றே. 5

497 கிட்டி யரன்செயல் கேடுசெ

யென்னுங்
கட்டுரை யேவரு காமனு
ளெங்குஞ்
சுட்ட தெனிற்பிறை சூடிய
வன்மெய்
அட்டிடு கின்றதும் அற்புத
மாமோ.

6

498 இத்திற மாமல ரேந்தல்
இயம்பக்
கைத்துணை கொண்டிரு
கன்னமும் வல்லே
பொத்தியி னைந்து
புராந்தகன் நாமஞ்
சித்தச வேளுரை செய்தன
னம்மா.

7

499 ஈட்டுறு பல்பவ மெய்துவ
தோர்சொற்

கேட்டன னென்று கிலேசம
தாகி
வாட்டிய மென்மலர்
போல்அணி மாழ்கிப்
பூட்டுவில் அண்ணல்
புகன்றிடு கின்றான்.

8

500 வேறு

வன்கண் ணருமா சறுகாட்
சியர்பால்
நன்கண் ணுறினுய் யுநலம்
புகல்வார்
உன்கண் ணுறின் இத்
தவறோ தினையால்
என்கண் ணடிகட் கிலையோ
அருளே.

9

501 வன்னப் புலிமங் கையைமா
மலர்மேற்

பொன்னைப் பிறரைப்
புணர்வுற் றிடுவான்
கன்னற் சிலைபூங்
கணைகொண் டமர்செய்
தென்னத் தனைவென்
றிசைகொண் டிலனோ.

10

502 வெளடீளைக் கமலத்
தியைமெய் யுறவுந்
தெளடீளுற் றணிசெய்
ததிலோத் தமைபால்
உள்ளப் புணர்வுற் றிடவும்
முனையான்
பிள்ளைச் சமர்செய்
திசைபெற் றிலனோ.

11

503 சீர்பெற் றிடுசெந் திருவைத்
திருமால்

மார்பிற் குடியா யுறவைத்
திலனோ

கார்பெற் றவிழிக் கலைமங்
கையையுன்

ஏற்பெற் றிடுநா விலிருத் 12
திலனோ.

504 தண்ணின் றகுழற் சசியென்
றுரைசெய்

பெண்ணின் றலையுற்
றிடுபெற் றியலால்

விண்ணின் தலைவற்
குளமெய்ம் முழுதும

கண்ணென் றிடுபல் குறிகண்
டிலனோ. 13

505 விசையுற் றிடுசெங் கதிர்மே
லவர்கீழ்த்

திசையுற் றவராங் கொருசே

யிழைபோல்

இசையற் றிடுபா கனிடைப்

புணரா

வசையற் றிடுபான்

மைமயக் கிலனோ.

14

506 கதனத் தொடுவந் துகலந்

தவர்பால்

இதநட் புறுமா மதியென்

கணையால்

மதனத் தொடுதே சிகன்மா

தையுறாப்

புதனைத் தருபான்

மைபுணர்த் திலனோ.

15

507 முற்றே தின்மறைத்

தொகைமு தறிவால்

கற்றே துமுணர்ந் திடுகாட்

சிபெறு

நற்றே வர்கள்யா ரையுநா

ரியர்தங்

குற்றே வல்செயும் படிகூட் 16

டிலனோ.

508 மறைதே ரும்வசிட் டன்மரீ

சிமிகக்

குறிதா முனியத் திரிகோ

தமன்நல்

அறிவால் உயர்கா சிபனா

தியராந்

துறவோர் தமதாந்

றல்தொலைத் திலனோ. 17

509 மன்னான் மரபுந் றிடுமா

னவரைப்

பின்னா கியமும்

மைகொள்பே தகரை

மின்னார் கண்மயக்
கினில்வீட் டிலனோ
என்னா ணைகடந் தவர்யா
ருளரே. 18

510 அறைபெற் றிடுமித் திறமா
னவெலாம்

முறைபெற் றிடுமென்
னின்முடிந் திடுமோ
பிறைபெற் றிடுகின்
றபெருஞ் சடையெம்
மிறைபெற் றிடுசத் தியியற்
றிடுமே. 19

511 மாமே முதலா கியவா
னவர்தம்

பாலே அடல்வா கைபடைப்
பதலால்
மேலே நதிசூ டியமே

லவன்மேற்

கோலே வினன்வென்

றிடல்கூ டுமதோ.

20

512 ஐதா கியசீர் கொடவன்

முறைசெய்

நொய்தா னவர்போ

லநுவன் றனையால்

வெய்தா மழலா கியமே

லவன்மேல்

எய்தா லுமென்வா

ளிகளெய் திடுமோ.

21

513 கையுந் நகையுங் கதிரார்

விழியும்

மெய்யுந் தழலாம் விமலன்

றனையான்

எய்யு படிசென் றிடினிவ்

வுயிர்கொண்

டுய்யுந் திறமும் உளதோ
உரையாய்.

22

514 பற்றோ டிகலற் றபரம்
பொருளை
எற்றோ மயல்செய் குவதீ
சனையும்
மற்றோ ரெனநின்
னின்மதித் தனையால்
சற்றோ அவனாற் றல்தவிர்த்
திடவே.

23

515 சூறா வளிவை கியசூ
ழலின்வாய்
ஏறா வெருபூ ளையெதிர்ந்
துளதேல்
நீறா டியமெய் யுடைநின்
மலன்மேல்
வீறாய் வினையேன்

பொரமே வுவுனே.

24

516 ஆறுற் றிடுசெஞ் சடையண்
ணலுடன்
மாறுற் றவருண் டெனின்மற்
றவர்தாம்
ஊறுற் றனரல் லதுளத்
துயர்கொண்
டறுற் றனரல் லதிருந்
துளர்யார்.

25

517 இந்நா ரணணா தியர்யா
வர்களும்
அந்நா ளமலன் பணியாற்
றிடலும்
அன்னா வவர்சிந்
தனைமொய்ந் நகையால்
ஒன்னார் புரமட் டதுணர்ந்
திலையோ.

518 எந்தாய் அருளென்
 றொரிளங் குமரன்
 வந்தா தியையேத்
 தலும்வை துசினக்
 கொந்தா ரழல்போல்
 வருகூற் றுவனை
 அந்தாள் கொடுதைத் ததறிந்
 திலையோ. 27

519 முன்னைப் பகல்நீ யுமுகுந்
 தனுமாய்ப்
 பன்னகற் கரிதா யபரம்
 பொருள்யாம்
 என்னச் சினெய் தியிகழந்
 தவுனைச்
 சென்னித் தலைகொண்
 டதுதேர் கிலையோ. 28

520 அடன்மே வுசலந் தரனா
தியராய்ப்ப
படிமே லுளதோர் பஹா
னவர்தாம்
முடிவார் அரனோ டுமுரண்
டிடலுங்
கெடுமா றுபணர்த் ததுகேட்
டிலையோ.

29

521 வீடெய் துறுநின் மகன்வேள்
விநிலத்
தூடெய்தினர்யா வருமொப்
பில்அரன்
மாடெய் தியவீ ரனின்மா
னமொரீஇப்
பாடெய் தியபுன்
செயல்பார்த் திலையோ.

30

522 அண்டா தவகந் தையொடா

ழியின்வாய்
விண்டா னவரச் சுறமே
வுவிடம்
உண்டான் நிகழ்கங்
கையையோ ரணுவிற்
கொண்டான் அவன்வன்
மைகுறிக் கிலையோ.

31

523 தரியா வுளமாற் கொடுதன்
னிகழும்
அரியோ டுகைம்மா
வையடற் புலியை
உரியா மிசைபோல்
வையுடுக் கையெனப்
பரியா அரணுற் றதுபார்த்
திலையோ.

32

524 ஓரார் தனதுண் மையையுள்

ளமிசை

யாரா யினுமாற் றவகந்

தைபெறின்

வாரா அவர்தம் வலிமாற்

றிடுமால்

தேராய் கொல்பரஞ்

33

சுடர்செய் கையதே.

525 இறுகின் றகடைப் பகலீ

றிலதோர்

கறைதுன் றுமிடற் றிறைகண்

ணினும்வீழ

பொறியொன் றதனாற்

பொடிபட் டிடுநீ

அறிகின் றிலையோ

அகிலங் களுமே.

34

526 இப்பெற் றியனா கியவீ

சனையென்
கைப்பற் றியவிற் கொடுகந்
தமலர்
அப்பிற் பொருகின்
றிலன்ஆ ருயிர்மேல்
மெய்ப்பற் றிலரிச்
செயல்வேண் டுவரே.

35

527 மேனா ளகிலந் தரமெல்

லியலா

ஆனா வருடன் னையளித்

தொருபால்

தானா கவிருத் தியதற்

பரனை

நானா மயல்செய் வதுநன்

றிதுவே.

36

528 வேறு

என்னா மதவேள் இசையா
மறுத்திடலும்
பொன்னார் கமலப்
பொகுட்டுத் தலைவந்த
மன்னான வேதா
மனக்கவலை
கொண்டுசில்போ
துன்னா நெடிதே உயிரா
வுரைக்கின்றான்.

37

529 வெண்மை யறிவால்
தமைவியக்கும்
விண்ணவர்பால்
அண்மை யிலனாகும்
அண்ணலியல்
கூறினையால்
உண்மை யிதுவாம்
உவனைப் பொருவதுவும்

எண்மை யதுவோ எவர்க்கு 38
மரிதன்றோ.

530 அன்ன பரிசே யெனினும்
அடைந்தோர்தம்
இன்ன லகற்று
மிறையருளால் இக்கருமம்
முன்னின் முடியும்
ஒழிந்தோரால் முற்றுவதோ
முன்னின் இதற்கு முதற்கா
ரணம்நீகாண்.

39

531 எல்லார் செயலும்
இறைவன் இயற்றுவதே
அல்லா திலையோ
ரணுவமசை யாதெவையும்
நில்லா தருளின்றேல் நீயின்
றவன்பாலிற்

செல்லாய் உனது
செயலுமவன்
செய்கையதே.

40

532 செம்மாந்து தற்புகமுந்
தேவர்குழு வும்மருள
எம்மான் பிறன்போ
லிருந்தோர் துரும்புநிநீஇ
அம்மாதன் செய்கை
யனைத்துமெனக்
காட்டினனே
நம்மாலும் முற்றுஞ்
சிலவென்கை நாணன்றோ. 41

533 பாடு திகழ்பாவை
பல்லுயிரு மல்லனவும்
ஆடல்புரி விப்பான்
அருவுருவாய் நின்றபரன்
நாடில் அவனையின்றி

நம்மாலொன் றாகவற்றோ
ஏட இதனிலைமை
இந்நாளு
மோர்ந்திலையோ.

42

534 கையம்பு பூட்டிக் கருப்புச்
சிலைகோட்டி
எய்யும் படிவழிக்
கொண்டேகாய் இறுதியிலா
ஐயன் றனைநீ யதுவும்
அவனருள் காண்
மெய்யங் கதற்கேது
மேனாளே கண்டனம்யாம்.

43

535 ஈங்கிதுவு மன்றி
யெவரேனுந் தம்மடங்காத்
தீங்கு பெறினுதவி
செய்யென் றிரந்திடலும்
ஆங்கொருவன் செய்யா

ததுமருத்துத் தன்னுயிரைத்
தாங்கல் உலக
நடைதனக்குத் தக்கதுவோ.

44

536 என்னானு மோருதவி
யாதொருவன்
யார்க்கெனினுந்
தன்னால் முடிவதெனில்
தானே முடித்தல்தலை
சொன்னால் முடித்த
லிடையாகுஞ்
சொல்லுகினும்
பன்னாள் மறுத்துப்
புரிதல்கடைப்
பான்மையதே.

45

537 ஏவ ரெனினும் இடருந்
றனராகி

ஓவில் குறையொன் றுளரே
லதுமுடித்தற்
காவி விடினும் அறனே
மறுத்துளரேற்
பாவம் அலது பழியும்
ஒழியாதே.

46

538 உய்கை பொருளா
வொருவர்க்கு மோருதவி
செய்கை யிலனேற்
சிறியோன் கழித்தபகல்
வைகல் அதுவோ வறிதே
அவன்வாழ்க்கை
பொய்கை மலர்ந்தகொட்டி
போலும் பொலிந்துளதே.

47

539 அந்நா ரணனோ டமர்முற்
றியமுனியைப்
பொன்ஈ டருளும் புலவோ

ரிறையிரப்ப
வென்னாரு மென்பு
விருத்திரனுக் காவுதவித்
தன்னா ருயிர்விட்ட
தன்மைதனைக்
கேட்டிலையோ.

48

540 மேலொன் றுளதோ விளம்ப
எவரேவர்க்கும்
மூலந் தலைதெரிய
முன்னோன் கடலெழுந்த
ஆலந் தனையுண் டமராக்
கமுதளித்த
சீலந் தனைநீ சிறிதுந்
தெளர்ந்லையோ.

49

541 தேக்குஞ் சலதியிடைத்
தீப்போ லெழுந்தவிடந்

தாக்கும் பொழுது தளரே
லெனவுரையா
ஊக்கங் கொடுமா
லொருகணநின் றேநம்மைக்
காக்கும் படிக்குக்
கறுத்தசெயல்
கண்டிலையோ.

50

542 ஆரா யினுமொருவர்
அன்பிற் றலைப்பட்டுப்
பேரா தரத்தாற் பிறர்க்குதவி
செய்வாரேல்
தீராத வெந்துயரிற்
சேர்தலை மாய்தலிவை
பாரார் புகழே பயனென்று
கொள்வாரே.

51

543 சூரந் தனில்வலிசேர்

சூரபன்மன் ஏவலின்யாம்
ஆருந் துயர்கொண்
டமுங்கினோம் அன்ன
தினித்
தீரும் படிக்குச்
சிவனொருசே
யைத்தருவான்
ஓராம் படைசெலுத்த
உன்மையாம்
வேண்டினமே.

52

544 ஆதலினால் எங்கள்
அலக்கணகற்
றும்பொருட்டுச்
சாதல் வரினுந் தவறோ
புகழ்செய்வார்
ஏது வரினு மெதிர்செல்வார்
எம்பணியிற்

போதி யினிமாறு புகலே
லெனவுரைத்தான்.

53

545 வேறு

பங்க யப்பொ குட்டி ருந்த
பகவன் ஈது புகறலும்
ஐங்க ணைக்க ரத்தி னோன
ரந்தை யெய்தி யாதியாம்
புங்க வற்கு மாறு கொண்டு
பொருகி லேன்இ தன்றியே
இங்கெ னக்க டுத்த தொன்றி
யம்பு செய்வல் என்றனன். 54

546 என்னும் வேலை அமர

ரோடி ருந்த வேதன்
முனிவுறா
நன்ன யந்த ழீஇயு ரைத்த
நமது சொன்ம றுத்தியால்
அன்ன பான்மை புரியின்

உய்தி அல்ல தேலு

னக்கியாம்

துன்னு சாப மிடுதும் யாது

துணிவு செலல்லு

கென்றனன்.

55

547 வெய்ய சாப மிடுது மென்று

வெகுளி யால்மொ

ழிந்தகேட்

டைய மேனி மதன வேள்

அழுங்கி வெய்து

யிர்த்தினிச்

செய்ய லாவ தென்னெ

னத்தே ரிந்து சிந்தை

தேற்றியே

வைய கம்ப டைத்த

அண்ணல் வதன நோக்கி

யுரைசெய்வான்.

548 கேளி தொன்று ரைப்பல்
 வேத கேடு சூழும்
 நினதுவாய்ச்
 சூளின் மேலை யியல்ப
 கன்று துன்பு ழந்து படுதலிற்
 காள கண்டன் முன்பு
 சென்று கடிய வெய்ய
 கணைகடீஉய்
 மாளி னுஞ்சி றந்த தம்ம
 மற்றும் உய்ய லாகுமே.

57

549 செற்ற நீர்மை கொள்ளல்
 ஐய செஞ்ச டைப்பி
 ரானிடத்
 திற்றை வைகல் அமரி யற்ற
 ஏகு வேனி யானெனக்
 கொற்ற வேளு ரைத்த

லுங்கு ளிர்ந்த பூவி

ருக்கைமேல்

உற்ற போதன் மகிழ்சி றந்து

ளங்க ளித்து மொழிகுவான்.

58

550 பணிந்த சொல்ல னாகி

நாம்ப ணித்த வாபு ரிந்திடத்

துணிந்த வாறு நன்று நன்று

சூலி பாலி னுனைவிடாத்

தணந்தி டேந்தொ டர்ந்து

பின்பு சார்து மஞ்சல்

போகெனா

உணர்ந்து கூறி மார வேளை

ஓவி லன்பொ டேவினான்.

59

551 ஏவு காலை மதனை

வேள்வி யிறைதெ ரிந்து

மைந்தயான்

தேவ ரோடு துயரு ழந்து
சிறுமை பெற்ற தறிதியே
ஓவில் வாழ்வு தகுதி
யென்னின் உமைம டந்தை
தனையரன்
மேவு மாறு புரிகெ னாவி
ரைந்து செல்ல நல்கினான். 60

552 நல்க லுங்க ரங்கள் கூப்பி
நான்மு கத்தன் உலகொரீஇ
அல்கு தன்பு ரத்து நண்ணி
அவ்வி யற்கை கூறியே
ஓல்கு தேவி யைத்தெ
ளித்தொ ருப்ப படுத்தி
நறியதேன்
பில்கு வாளி யிட்ட தூணி
பின்னி யாத்தி றுக்கினான். 61

553 கயக்க ணின்ற பூவின் மிக்க

காம காண்டங் கன்னல்வில்
இயக்க மான பார வில்லெ
டுத்து மொய்மபி லேந்தியே
தயக்க முற்று லாய செய்ய
தண்ணென் மாவி ளந்தளிர்
வயக்க டுங்கண் வாள
மொன்று மாம ருங்கு
வைத்தரோ.

62

554 கோகி லங்க ளான வுங்கு

ழாங்கொள் வேலை

யானவுங்

காக ளங்கண் முரசு மாய்க்க

றங்க ஓதம் யாவதுஞ்

சீக ரங்க ளாய சைந்து

செல்ல மீன கேதன

மாக வும்ப ருலவ வெண்ம

திக்கு டைநி ழற்றவே.

63

555 பொருவில் கிள்ளை

யென்னு மாக்கள் பூண்ட

தென்றல் வையமேல்

இரதி யோடு மேறி வேளி

ருந்த தொல்லை யுலகினை

அரித கன்று குறிகள்

வெய்ய அளவை யின்றி

நிகழவே

பரமன் வைகு கயிலை

யம்ப ருப்ப தத்தை

யணுகினான்.

64

556 கயிலை கண்டு தொழுது

தேரி ழிந்து காம வேள்தனக்

கயலில் வந்த பரிச னத்தை

அவண்நி றுத்தி மாதுடன்

பயிலும் வில்லும் வாளி

யும்ப ஈத்து வல்லி
யத்தினைத்
துயிலு ணார்த்தும் மாள்ள
னத்து ணிந்து போதல்
மேயினான்.

65

557 கூறு லாவு மதிமி லைந்த
குழகன் வைகு கயிலைமேல்
கூறி யேத னாது கையி ருந்த
கார்மு கம்வளைஇ
மாறில் ஏவு பூட்டி யங்கண்
வைகு புள்ளும் மாக்களும்
ஊறி லாதி ருந்த காம
முன்னு வித்தல்
முன்னினான்.

66

558 பொருலில் காம னின்ன
தன்மை புந்தி கொண்டு
மற்றவண்

விரவு புள்ளின் மீதி னும்வி
லங்கின் மீதி னும்மலர்ச்
சரமெ லாம்வி டுப்ப வாதி
தனது மந்தி ரத்துமுன்
அருளி னோடி ருந்த நந்தி
யடிகள் அன்ன கண்டரோ.

67

559 கொம்மெ னச்சி னம்பு ரிந்து
கொடிய பூசல் மதனனால்
தம்மி யற்கை யாமி தம்ம
சரத மென்று நினைவுறா
உம்மெ னத்தெ ழித்து ரப்ப
வொலிகொள் புள்ளி
லங்கின்மேல்
வெம்மை யிற்செ லாது
மாரன் விசிகம் விண்ணின்
நின்றவே.

68

560 நின்ற லோடு மவ்வி யற்கை
நின்று நோக்கி நெடியவேள்
கொற்ற நீடு சூர லொன்று
கொண்டு கோபு ரத்தலைத்
தெற்றி மேலி ருந்த நந்தி
தேவர் காப்பும் ஆணையும்
முற்று நோக்கி நெடிது
யிர்த்து ளந்து ளங்கி
விம்மினான்.

69

561 விம்மி நந்தி தேவர் முன்வி
ரைந்து சென்று
தாழ்ந்தெழுஉச்
செம்மை செய்க ருத்த
னாய்த்தி கழ்ந்து போற்றெ
டுத்தலும்
இம்ம லைக்கண் வந்த

தென்னை யெனஅ யன்பு
ணர்ப்பெலாம்
மெய்ம்மை யாவு ணர்த்த
லும்வி னாவி ஈது
ளங்கொள்வான்.

70

562 வேத னாதி யான தேவர்
விழும நோய கன்றிடும்
ஏது வால்வி டுத்து ளார்க
ளிவனை யீசன் யோகுறும்
போதில் யாவர் வருகி
னும்பு காது செய்தி
மதனவேள்
சாத லெய்து வான்வ ரின்த
டேலெ னாவி யம்பினான்.

71

563 புன்மை யாம்ப கூத்த டிந்து
புரையில் வேள்வி
யாற்றியே

தொன்மை போவெ முப்பு
மாறு கருதி சோற்ற
வாறுபோல்
மன்ம தன்றனைப்படுத்து
மாதை வேட்டு மற்றதன்
பின்முறைக்கண் நல்க
எம்பி ரானினைந்த
னன்கொலாம்.

72

564 ஆகை யாலி தருள தேயி
வன்வ ரத்தும் ஆணையென்
றோகை யாலு ணர்ந்து
வேளை நோக்கி உம்ப
ராகுலம்
போகு மாறி யற்றல் செய்த
பொருவி லாத கருணைசேர்
ஏக நாய கன்றன் முன்ன
ரேகல் வேண்டு

565 நந்தி தேவன் இனைய வாறு
நவில வேயு ணர்ந்துவேள்
எந்தை கேட்டி யாலி
தொன்றெ னக்கொ ரீறு
குறுகினும்
அந்தி வேணி யண்ணல்
முன்னம் அணுகு மாற
மைந்திவண்
வந்த னன்ன தற்கி யைந்த
வகைமை நல்கு வாயென.

566 இகலு மன்பு மிறையு யின்றி
யெவ்வு யிர்க்கு முள்ளதோர்
புகுதி நாடி முறையி னைப்பு
ரிந்து சேர்ப வர்க்குமேல்
தகுதி செய்து கருணை கூர்ச

யம்பு முன்பு சார்தியேல்
மிசுதி கொண்ட மேலை
வாய்தல் மேவி யேசு
கென்றான்.

75

567 என்ற லுங்க ரங்கு வித்தி
றைஞ்சி மார னேர்புறீஇ
நன்றி லங்கு வேத்தி ரக்கை
நந்தி தேவர் விடைதரச்
சென்று மேலை வாயில்
சார்ந்து தேவ தேவன்
நீற்றழற்
குன்ற மென்ன மோன
மோடி ருந்த வெல்லை
குறுகினான்.

76

568 வேறு

ஒருதனிச் சிம்புள் வேந்தன்
உறைந்தது கண்ட சீயக்

குருளையின் அமலன்
றன்னைக் கோலமால்
புதல்வன் காணா
வெருவரு முளத்த னாகி
வியர்த்துமெய் பனியா
வுட்கிப்
பருவர லுழந்து கொண்ட
படையொடுங் கடிதில்
வீழ்ந்தான்.

77

569 எழுதரு மதனா மேகம்
இறைவனைக் கண்டே
யஞ்சி
விழியிருண் மூடக் கோல
வில்லிட்டு வியர்ப்பின்
வாரி
மழைபட இடியார்ப் பெய்த

மார்புமற் றதுவீழ் கின்ற
தொழின்முறை புதரங்க
காட்டத் துளங்கிவீழ்ந் திட்ட 78
தன்றே.

570 அஞ்சிவீழ் குற்ற மாரன்
அறிவிலா தவச மாகத்
துஞ்சினன் கொல்லோ
வென்னாத் துயருழந்
தெடுத்துத் தேவி
கஞ்சநேர் கரத்திற் றாங்கிக்
கடிவகை யுய்த்துத் தேற்ற
நெஞ்சமே லுணர்ச்சி கூட
இனையவை நினைந்து
நைவான்.

79

571 முறுவலின் எயின்மூன்
றட்ட முதல்வனைப்
பொருதி யென்றே

நறைமலர் அயனு மேனைத்
தேவரும் நாகர் கோனும்
உறுதுய ரகல இங்ஙன்
உய்த்தனர் வினையேற்
கின்னே
இறுதிவந் தணுகிற் றாகும்
இதற்றுமோ ரைய
முண்டோ.

80

572 எண்டகு குணத்தின்
மேலாம் இறையவன்
இருந்த வண்ணங்
கண்டலும் வெருவி யாவி
காண்கிலன் அவனை
யென்கைக்
கொண்டதோர் கணைகள்
வாகை கொள்ளுமோ
இனைய பான்மை

அண்டரும் அயனும் யாரு
மறிகிலர் போலு மன்றே. 81

573 தாக்கினாற் வலிபெற் றுள்ள
மருத்தின்னமுன் தனித்த
தீபம்
போக்கினால் நிற்ப
துண்டோ அனையது
போலத் தேவர்
வாக்கினால் மனத்தா
லெட்டா வள்ளன்மு
னுய்த்தா ரன்னான்
நோக்கினால் இனிச்சில்
போதின் நுண்பொடி
யாவன் போலாம்.

82

574 ஏமுற வுலக மெல்லா
மீறுசெய் முதல்வன்

றன்னைப்

பூமலர் கொண்டி யானே

பொருகின்றேன் நகையீ

தன்றே

ஆமிது விதியின் செய்கை

யதனையார் கடக்க வல்லார்

தாமரை முதல்வற் கோணுந்

தள்ளருந் தகைய தன்றே.

83

575 ஈங்கிவை யமலன் சூழ்ச்சி

யாவதோ முடிவ தோரென்

தூங்கியான் கிடந்த

லொல்லா துண்ணென

வெழுந்து வில்லும்

வாங்கினன் சரமும் பூட்டி

வல்லவா றிழைப்பன் ஐயன்

பாங்குற நின்று மேலே

பட்டவா படுக வென்றான்.

84

576 இனையன பலவு முன்னி
யெழுந்துமா மதவே ளிட்ட
தனுவினை யெடுத்து
வாங்கித் தண்மலர் விசிகம்
பூட்டி
மனைவிதன் எனலாள்
செல்ல மதிக்குறை தவழ்ந்த
சென்னிப்
புனிதன தொருசார் போகிப்
பொருவகை முயன்று
நின்றான்.

85

577 மாரவே ளீண்டு நிற்ப
மனோவதி நகரின் மேய
ஆரண முதல்வன் றன்னை
அமரர்கோன் தொழுது
நோக்கிக்
காருறழ் கண்டன் றன்பாற்

காமனை விடுத்தி யன்னான்
போரிய லுணர்வான்
அங்கட் போதரல் வேண்டு
மென்றான்.

86

578 சதமகன் இனைய கூறத்
தண்மலர்க் கடவு ணேராக்
கதுமென வெழுந்து
வானோர் கணத்துட
னனையன் போற்றப்
பொதிதரு கயிலை யந்தண்
பொருப்பின்மே லொருசார்
போகி
மதனியல் தெரிந்து முக்கண்
வள்ளலை வழுத்தி நின்றார்.

87

579 எறிதரு கணிச்சிச் செங்கை
யீசன்மே லிலக்க நாடுங்

குறியினர் போல நின்ற
கொடுந்தொழில் மாரன்
றுஞ்சு
நெறியினர்க் கச்ச முண்டோ
நினைத்தது முடிப்ப
னென்னா
நறுமலர் வாளி ஐந்து
நாதன்மேற் செல்ல
விட்டான்.

88

580 விட்டவெம் பகழி யைந்தும்
வியத்தகு விமலன் மீது
பட்டலுஞ் சிறிதே வேளைப்
பார்த்தனன் பார்த்த
லோடுங்
கட்டழல் பொதிந்த நெற்றிக்
கண்ணது கடிதே காமற்
கட்டது கயிலை முற்றுஞ்

சூழ்புகை பரவிற் றன்றே. 89

581 ஆலையஞ் சிலைவேள்
ஆகம் அழல்படக் கயிலை
யின்கண்

ஏலவெம் புகையுந் தீயு
மெழுதரு மியற்கை நாடின்
மாலயன் முதலோர் யாரு
மதித்துழி விரைந்து பாலின்
வேலையின் நடுவு தீய 90
விடமெழுந் தனைய தம்மா.

582 செறிந்ததீப் புகையின்
மாலை செல்லலுங்
குணபால் வாய்தல்
உறைந்ததோர் நந்தி தேவன்
ஒல்லையி லதனைப் பாரா
இறந்துபா டாயி
னான்கொல் ஏகிய மதன

னென்னா

அறிந்தரோ உடைந்தார்க்*
கோதி யொருசெய லறைய
லுற்றான்.

(பா-ம் - * அநிதார்க்)

91

583 நுண்ணிய வுணர்வின்
மிக்கீர் நுமக்கிது புகல்வன்
எங்கோன்
கண்ணுத லுமிழ்ந்த செந்தீக்
காமனைப் பொடித்த
தன்றால்
அண்ணலை யெய்வ
னென்னா அனையவன்
றுணிவிற் கூறித்
துண்ணென ஈண்டு வந்த
செயற்கையே சுட்ட
போலும்.

92

584 இன்னினி மகிழ்நன் றுஞ்சு
மியற்கையை யிரதி நாடி
வன்னிபெய் யலங்கல்
போலாய் வயிறலைத்
திரங்கி யெங்கோன்
தன்னைவந் திரப்ப
வேளைத் தருகுவன்
காண்டிர் அந்த
முன்னவன் அணுக்கட் காய
முறைபுரி யருளா
லென்றான்.

93

585 ஐந்தொகை யாற்றின் மாடே
யமலனை நினைந்து
நோற்ற
நந்தியந் தேவன் இன்ன
நவிறலு மவற்சூழ் கின்ற
அந்தமில் கணத்தோர்

கேளா அகிலமுய்
பொருட்டா லெங்கோன்
புந்திகொ ளருளின் செய்கை
போற்றெடுத் தனரா யுற்றார். 94

586 வாவலங் கிள்ளை
மான்றேர் மதன்புரி
வினையா லன்னான்
வேவரப் புணர்த்து நோக்கி
மிகைபடா தவன்சா ரான
தேவியை முடிக்கு மாற்றல்
செய்திலன் இகல்பற் றின்றி
மூவரை விடுத்துத்
தொன்னான முப்புரம்
பொடித்த முன்னோன்.

95

587 கண்ணழல் சுடுத லோடுங்
காமவேள் யாக்கை முற்றுஞ்

சுண்ணம தாகி வீழ்த்
துஞ்சினன் போய பின்னை
அண்ணலம் பகவன்
தொல்லை யமைதியின்
இருந்தா னெல்லாம்
எண்ணிநின் றியற்றும்
எங்கோற் கிளையதோ
அரிது மாதோ.

96

588 பாடுறு கணவன் செய்கை
பார்த்தலு மிரதி யுள்ளங்
கூடின துயரம் வீந்த
கொண்டதொல் லுணர்ச்சி
கண்ணீர்
ஓடின வியர்த்த மெய்முகு
குயிர்த்தன வொடுங்கிற்
றாவி
வீடினள் இவளு மென்ன

விரைந்துகீழ்த் தலத்தின்
வீழ்ந்தாள்.

97

589 சுரிதரு குடிஞை யாற்றிற்
சுழித்தலைப் பட்ட
மான்போல்

வருவரல் வாரி நாப்பட்
படிந்துபற் றின்றிச் சோரும்
இரதிசில் பொழுகிற் பின்ன
றிறந்ததொல் லுணர்வு
தன்பால்

வருதலும் மறித்துச் செங்கை
வயிறலைத் திரங்க
லுற்றாள்.

98

590 செம்பதுமை திருக்குமரா
தமியேனுக் காருயிரே
திருமால் மைந்தா,
சம்பரனுக் கொருபகைவா

கன்னல்வரிச் சிலைபிடித்த
தடக்கை வீரா,
அம்பவளக் குன்றையை
சிவன்விழ்யால் வெந்துடல
மழிவுற் றாயே,
உம்பர்கடம் விழி யெல்லா
முறங்கிற்றோ அயனாரு
முவப்புற் றாரோ.

99

591 முன்னானிற் புரமுன்று
மட்டவன்மேற்
பொரப்போதன் முறையோ
வென்று,
சொன்னாலுங்
கேட்டிலையே அமரர்பணி
புரிவதுவே துணிந்திட்
டாயே,
உன்னாகம் பொடியாகிப்

போயினதே இதுகண்டும்
உய்வா குண்டோ,
என்னவி யாகியநீ
யிறந்தபின்னும்
யான்றனியே யிருப்ப
தேயோ.

100

592 மாறாகப் பரமன்விழி
நின்னாற்ற லிலதாக மற்றுன்
மெய்யும்,
நீறாக விண்டேல்லாம்
நெருப்பாகக்
கவலைவிண்ணோர்
நெஞ்சத் தாக,
ஆறாத பெருந்துயர
மெனக்காக
எங்கொளித்தாய் அருவா
யேனுங்,

கூறாயோ வறிந்திருந்தாய்
என்கணவா யான்செய்த
குறையுண் டோதான்.

101

593 உம்பர்கடம் பாலேயோ
இந்திரனார் பாலேயோ
வுன்னை யுய்த்த,
செம்பதுமத்
திசைமுகத்தோன்
பாலேயோ அரன்செயலைச்
சிதைப்ப னென்னா,
இம்பரிடை வல்விரைந்து
வந்திடுநின் பாலேயோ
ஈசன் கண்ணால்,
வெம்பாடியாய் நீயிறந்த
இப்பழிதான் எவர்பாலின்
மேவிற் றையோ.

102

594 வில்லான்முப் புரமெரித்த
பரம்பொருள்யோ
கந்தவிர்க்க வேண்டில்
விண்ணோர்,
எல்லாரு மறந்தனரோ
எண்கணவா நீயோதான்
இலக்காய் நின்றாய்,
கொல்லாது போலவுனைக்
கொன்றனரே
என்னுயிர்க்குங்
கொலைசூழ்ந் தாரே,
பொல்லாத பேர்க்குநன்றி
செய்வது தம் முயிர்போகும்
பொருட்டே யன்றோ.

103

595 என்னபவஞ் செய்தேனோ
என்போல்வார் தமககென்ன
இடர்செய் தேனோ,

முன்னையுள விதிப்பயனை
யறிவேனோ இப்படியே
முடிந்த தையோ,
கன்னல்வரிச் சிலைபிடித்த
காவலவோ தமியேனைக்
காத்தி டாயோ,
வன்னிவிழி யாவுடைய
பெருமாளை நோவதற்கு
வழக்கொன் றுண்டோ.

104

596 பொன்செய்தார்

முடிகாணேன்
அழகொழுகுந் திருமுகத்துப்
பொலிவு காணேன்,
மின்செய்ப்பு ணணிகுலவும்
புயங்காணேன் அகன்
மார்பின் மேன்மை
காணேன்,

கொன்செய்ப்பூங்
கணைகாணேன்
சிலைகாணேன் ஆடல்புரி
கோலங் காணேன்,
என்செய்வேன் என் கணவா
என்னையொழித்
தெவ்விடத்தே யிருக்கின்
றாயே.

105

597 அந்நாளி லழற்கடவுள்
கரியாக வானவரோ
டயன்மால் காணப்
பொன்னாரு மங்கலநாண்
பூட்டியெனை மணஞ்செய்து
புணர்ந்த காலை,
எந்நாளு மினியுன்னைப்
பிரியலமென் றேவாய்மை
யிசைத்தாய் வேனில்,

மன்னாவோ

எனைத்தனியே விடடேகல்
வழக்கோ சொல்லாய்.

106

598 போவென்று வரவிட்ட
தேரெலாம் பொடியாகிப்
போனவுன்னை,
வாவென்று கடிதெழுப்ப
மாட்டாரோ நின்றாதை
வலியனென்பார்,
ஓவென்று நானிங்கே
யாற்றிடவும் வந்திலனால்
உறங்கினானோ,
வேவென்று நின்சிரத்தில்
விதித்திருந்தால்
அவரையெலாம் வெறுக்க
லாமோ.

107

599 நேயமொடு மறைபயிலுந்

திசைமுகனைப் புரந்தரனை
நின்னைத் தந்த,
மாயவனை முனிவர்களை
யாவரையும்
நின்கணையான் மருட்டி
வென்றாய்,
ஆயதுபோல் மதிமுடித்த
பரமனையும்
நினைந்திவ்வா றழிவுற்
றாயே,
தீயழலின் விளக்கத்திற்
படுகின்ற பதங்கத்தின்
செயலி தன்றோ.

108

600 தண்பனிநீர்ச்

சிவிறிகொண்டு விளையாடி
மலர்கொய்து தண்கா

நண்ணி,
எண்படும்பூம் பள்ளிமிசைச்
சிறுதென்றல் கவரிகளா
யினிது செல்ல,
வெண்பளித நறுஞ்சாந்தச்
சேறாடி இருவருமாய்
விழைந்து கூடிக்,
கண்படைகொண்
டமர்வாழ்வும் பொய்யாகிக்
கனவுகண்ட கதையா
யிற்றே.

109

601 மருகென்றே அவமதித்த
தக்கனார் வேள்விசெற்ற
வள்ள றன்னைப்,
பொருகென்றே
தேவரெலாம் விடுத்தாரே
அவராலே பொடிபட்

டாயே,
எரிகின்றேன் உனைப்போல
ஆறாத பெருந்துயரால்
யானு மங்கே,
வருகின்றேன் வருகின்றேன்
என்னுயிரே யெனப்புலம்பி
வருந்து கின்றாள்.

110

ஆகத் திருவிருத்தம் - 601

5. மோன நீங்கு படலம் (602 - 636)

602 இரதி இன்னணம் வருந்திடத்
தொன்மைபோல்
எங்கோமான்
விரத மோனமோ டிருத்தலும்
முன்னரே விறற்காமன்
கருது முன்பொடி பட்டது
கண்டனர் கலங்குற்றார்

சுருதி நன்றுணர் திசை முகன்
முதலிய சுரரெல்லாம்.

1

603 சிதலை மெய்த்தொகை
வன்மிகத் தெழுந்தெனச்
செலக்கண்ணீர்
பதலை யொத்தன
அல்லல்கூர்ந் தரற்றிடப்
பசுவாய்கள்
விதலை பெற்றுமெய்
வியர்ப்புற வுளநனி
விதிர்ப்பெய்த
மதலை யிற்றுழி
நாய்கர்போல் துயர்க்கடல்
மறிகின்றார்.

2

604 மையு லாவரு கறைமிடற்
றிறையவன் மருங்காக

எய்யும் மாரனை விடுத்தனம்
அவனையு மிறச்செய்தான்
பொய்யி றன்னிலை
தவிர்ந்திலன் தொன்மையே
போலுற்றான்
ஐய கோவினிச் செய்வதேன்
னோவெனா அயர்கின்றார்.

3

605 பூத்த ருங்கணை மாரனை
விழியினாற் பொடிசெய்த
ஆத்த னாற்றலைப்
புணர்ப்பினால் நீக்குவ
தரிதன்னான்
காத்து நந்துயர் அகற்றிட
வேண்டுமேற் கடிதேயாம்
ஏத்தல் செய்வதே கடனென
யாவரு மிசைவுற்றார்.

4

606 எனின மூர்பவன் முதலிய

கடவுள ரெல்லோரும்
அகன மர்ந்திவை
யிசைந்துதொல் கயிலையி
னகநாப்பட்
புகல தாயபொன் னகரிடைக்
கோபுரப் புறனேகித்
தொகுதி யோடெம
திறைவனை ஒல்லெனத்
துதிக்கின்றார்.

5

607 நஞ்ச ருந்தியும் நதியினைச்
சூடியும் நடுநெற்றித்
துஞ்சம் வெங்கணல்
பரித்தும்வெவ் வலியரைத்
தொலைத்திட்டும்
அஞ்ச லென்றுமுற் காத்தனை
இன்றெமக் கருளாயேல்
தஞ்ச மாருளர் தாதையே

யல்லது* தனயர்க்கே.

(பா-ம் * - தாதைய ரல்லது.)⁶

608 கோளில் அன்பர்கள்
இழுக்கிய புரியினுங்
குணனாக்கொண்
டாளு மெம்பிரான் நின்னடி
அரணமென் றடைந்தேங்கண்
நாளும் வெந்திறற் சூரபன்
மாவினால் நலிவெய்தி
மாளு கின்றதோ சிறிதுமெம்
முறுதுயர் மதியாயோ.

7

609 தைய லைப்பிரீஇ யோகியல்
காட்டிடு தனிச்செய்கை
ஐய நிற்கிதோ ரிறைவரை
யாகுமால் அதுகாலை
நையு மெங்களுக் குகம்பல

சென்ற நாமெல்லாம்

உய்வ தெப்படி இன்னுநீ

8

புறக்கணித் துறுவாயேல்.

610 நோற்று மாயவன்

முதலினோர் யாவரும்

நுனதாளைப்

போற்றி யர்ச்சனை புரியவித்

திருவெலாம் புரிந்துற்றாய்

தோற்ற மின்றியே ஐந்தொழி

லியற்றிய தொல்லோய்நீ

ஆற்று கின்றதோர் தவநிலை

எம்பொருட் டளவன்றோ.

9

611 எய்த்தி டுஞ்சிறி யேங்களைத்

தவறுகூ ரிடர்வாளால்

நித்த லுந்துணித் தீருதி

செய்வினை நெறிநேடி

அத்த இங்கினிக் காத்தரு
ளல்லதேல் அடுவல்லே
சித்த மென்னுனக் கன்னவா
றொன்றினைச் செய்வாயே.

10

612 கங்கை வேணியாய்

அம்மையை மணந்தெமைக்
கடிகொள்ளத்
திங்கள் வெண்குடை
மதனனை விடுத்தனந்
தெளவிலேம்
அங்க வன்புரம்
பொடித்தனை முன்புபோ
லமர்ந்துற்றாய்
இங்கி யாந்தளர் கின்றதே
இனிச்சிறி திரங்காயோ.

11

613 ஆரழற்சின வயப்புலி
முதலிய அடன்மாவின்

பேரு ரித்திறந் தாத்தனை
சிறுவிதி பெருவேள்வி
வீரனைக்கொடு தடிந்தனை
அதென மிகவெய்ய
சூர பன்மனைத்
தொலைவுசெய் தெந்துயர்
தொலைக்கென்றார்.

12

614 முரற்கொள் வண்டுசூழ்
சுதளப் பண்ணவன்
முதலோர்கள்
உருக்க ரக்கென மெய்தளர்ந்
திவ்வகை யுளநொந்தே
அரற்றி யேத்தலும் அவர்பவ
முடிவதற் கணித்தாக
இரக்க மாய்அரு ணந்தியை
நினைந்தனன் இறையோனே.

13

615 எந்தை நந்தியை உன்னலு
மவனறிந் திறைவன்முன்
வந்து வந்தனை செய்துகை
தொழுதலும் மறைமேலோன்
கந்த மாமலர்க் கடவுளா
தியர்தமைக் கடிதெம்முன்
தந்தி டென்றனன் நன்றென
முதற்கடை தனில்வந்தான்.

14

616 கணங்கள் காப்புறு
முதற்கடை குறுகலுங்
கண்டேத்தித்
தணங்கொள் பங்கயன்
வாசவன் விண்ணவர்
தாமெல்லாம்
வணங்க எம்பிரான்
உமைத்தரு தென்றனன்
வறிதேனும்

அணங்கு கொள்ளலீர்
வம்மினோ நீவிரென்
றருள்செய்தான்.

15

617 சீர்த்த நந்திவந் திவ்வகை
யுரைத்தசொற் செவிதோறும்
வார்த்த பேரமு தாதலும்
உவகையின் மதர்ப்பாகிப்
பேர்த்தொர் மாற்றமு
முரைத்திலர் பிரமனே
முதற்றேவர்

ஆர்த்து நாதனைப் பாடினர்
ஆடினர் அலமந்தார்.

16

618 பெரிது நோயுழந் தருள்பவர்
இன்றியே பெருங்காலம்
நிரய முற்றுளோர் தங்களை
எடுத்திடும் நிலைத்தன்றோ

அருளின் நீர்மையா
லுமையரன் விளித்தனன்
அனைவீரும்
வருதி ரென்றசொற் பங்கயன் 17
முதலிய வானோர்க்கே.

619 செய்ய லாவதொன்
றின்றியே மகிழ்ச்சியிற்
றிளைத்தொராய்
மைய லாகிய பண்ணவர்
தங்களை வல்லேகொண்
டையன் முன்னுற
வுய்த்தனன் இருவகை
யறத்தொரும்
உய்ய வெஞ்சம னுடைதரப்
புவியினி லுதிக்கின்றோன். 18

620 வேறு
வண்டுளர் கமலமேல் மதலை

வாசவன்

அண்டர்க ளனைவரும்

அன்பொ டேகியே

பண்டுயிர் முழுதருள்

பரனைக் கண்களாற்

கண்டனர் வழுத்தினர்

கரங்கள் கூப்பினார்.

19

621 விண்மதி படர்சடை வேத

கீதனை

அண்மினர் வணங்கினர்

அரிமுன் ஆற்றிய

உண்மகிழ் பூசனை யொப்பப்

போதநீர்

கண்மல ரதனொடு கழல்கள்

சேரவே.

20

622 வணங்கிய பண்ணவர் வல்ல

வல்லவா
பணங்கிளர் அரவரைப்
பரமற் போற்றலும்
உணங்கிய சிந்தையீர் உமது
வேண்டலும்
அணங்குறு நிலைமையும்
அறைமி னென்னவே.

21

623 பேருக மளப்பில பெயர்த
லின்றியே
சூரன தாணையில் துயர்ப்பட்
டாழ்ந்தனங்
காருறழ் கந்தரக் கடவுள்
நீயலா
தாருளர் அடியரேம்
அலக்கண் நீக்குவார்.

22

624 ஆயவெஞ் சூரன தாவி
நீக்கவோர்

சேயினை யருளுவான்
சிமைய மாகிய
மீயுயர் வரையிடை மேவி
நோற்றிடும்
மாயையின் முதல்வியை
மணத்தல் வேண்டுநீ.

23

625 என்றிவை கூறியே யாரு
மெம்பிரான்
மன்றலந் தாள்மலர்
வணங்கிப் போற்றலும்
மின்றிகழ பசங்கதிர்
மிலைச்சும் வேணியான்
நன்றென இசைந்தியை
நவிறல் மேயினான்.

24

626 புங்கவர் யாவரும் பொருமல்
கொள்ளலீர்
உங்கடம் பொருட்டிலவ்

வோங்கல் வைகிய
மங்கையை மணந்துநும்
வருத்தம் நீக்குதும்
இங்கினி யாவரு மேசு
கென்றனன்.

25

627 முழுதுணர் பரனிது
மொழியப் போதனுஞ்
செழுமையில் பொன்னகர்த்
தேவும் யாவருந்
தொழுதனர் விடைகொடு
துயரஞ் சிந்தியே
விழுமிய மேருவின்
மிசைக்கண் ஏகினார்.

26

628 வேறு
அன்னார் விடைகொண்
டேகியபின் அதுகண் டிரதி
யெம்பெருமான்

முன்னா விறைஞ்சிப்*
 போற்றிசெய்து முறையோ
 முறையோ இறையோனே
 பொன்னார் கமலத்
 தயன்முதலோர் புணர்ப்பா
 வெங்கோன் போந்திங்கே
 உன்னால் முடிந்தான்
 அவன்பிழையை உளங்கொ
 ளாமல் அருளென்றாள். 27
 (பா-ம் * -
 முன்னாலிறைஞ்சிப்)

27

629 வேறு

இனைய கூறினள்
 இரதிவேண் டிடுதலும்
 இணைதீர்ந்த
 புனிதன் நல்லரு ளெய்தியே

மங்கைநீ புலம்பாய்கேள்
வனைக ருங்குழற் கவுரியை
மேவியாம் வரைபோ தில்
உனது கேள்வனை
அளிக்குதும் போதியென்
றுரைசெய்தான்.

28

630 தன்னை யேதனக்
கொப்பவன் இர தியைத்
தளரேலென்
றின்ன வாறருள் செய்தலும்
மகிழந்தடி
இறைஞ்சிப்போய்ப்
பொன்னின் மாலிமை யக்கிரி
புகுந்தொரு புடையுற்றான்
வன்ன மாமுகில் வரவுபார்த்
துறைதரு மயிலேபோல்.

29

631 வேறு

தமியளாய் இரதிபோய்த்
தானங் குற்றிட
அமரர்க ளாயுளா ரரந்தை
தீர்க்கவும்
இமையமால் வரைமிசை
யிருந்து நோற்றிடும்
உமைதலை மணப்பவும்
முதல்வன்உன்னினான்.

30

632 மனந்தனி லித்திறம் மதித்து
வானதி

புனைந்தவன் சனகனென்
றுரைக்கும் புங்கவன்
சனந்தனன் சனாதனன்
சனற்கு மாரனாம்

இனந்தரு முனிவரை இனிது
நோக்கினான்.

31

633 நன்னல மைந்தர்காள் ஞான

போதகஞ்
சொன்னடை யன்றது துயர
நீங்கியே
இந்நிலை மோனமோ டிருந்து
நந்தமை
உன்னுத லேயென உணர
வோதினான்.

32

634 கட்படும் இமைத்துணை
காட்சி யோகினை
நுட்பம தாகவே நுதலிக்
காட்டினோன்
ஒட்பமோ டிவ்வகை
உரைப்ப வாற்றவும்
தெட்பம தடைந்தனர்
விதியின் சேயினோர்.

33

635 அந்தநல் வேலையில்
ஆற்றும் நோன்பினோர்

சிந்தைகொ ளன்பொடு
சிவன்பொற் றாள்முறை
வந்தனை செய்துநம்
மருட்கை நீங்கியே
உய்ந்தனம் யாமென
உரைத்துப் போற்றினர்.

34

636 போற்றது மத்துணைப்
புனிதன் இன்னினி
ஏற்றிடு நிட்டையி லிருந்து
வீடுறீஇ
மேற்றிகழ் எம்பத மேவு
வீரெனாச்
சாற்றினன் விடுத்தனன்
தவத்தி னோர்தமை.

35

ஆகத் திருவிருத்தம் - 636

6. தவங்காண் படலம் (637 - 669)

637 தீதறு முனிமைந்தர்
செல்லலும் அதுபோழ்தின்
மாதவ நெறிநிற்கும் மலைமக
டனியன்புங்
காதலு மெனைவோர்க்குங்
காட்டுத லருளாகிச்
சோதனை புரிவாரின்
துண்ணென எழலுற்றான். 1

638 செறிதுவ ருடையாளன்
சிகையினன் அணிநீற்றின்
குறியினன் ஒளர்நூலன்
குண்டிகை யசைகையன்
உறைபனி கதிர்போற்று
மோலையன் உயர்கோலன்
மறையயில் முதியோர்போல்
வடிவிது கொடுபோனான். 2

639 போயினன் இமையத்திற்
புவனமொ டுயிர்நல்குந்
தாய்தளர் வொடுநோற்குஞ்
சாலையி னிடைசாரத்
தூயவ ரிவரென்றே
தோகையர் கடைகாப்போ
ராயவர் பலர்வந்தே
அடிதொழு துரைசெய்வார்.

3

640 தளர்நடை முதியீர்இத்
தடவரை யிடைசேறல்
எளிதல அடிகேள்வந்
தெய்திய தெவனென்ன
வளமலை யரசன்றன்
மகள்புரி தவநாடற்
குளமுட னிவண்வந்தேன்
உவகையி னுடனென்றான்.

4

641 என்றலு மினிதென்றே

இமையவ ளிடைசில்லோர்
சென்றனர் கிழவோன்றன்
செயலினை அறைகாலை
ஒன்றிய முதியோரேல்
உய்க்குதிர் இவணென்ன
நின்றதொர் பெரியோனை
நேரிழை முனமுய்த்தார்.

5

642 உய்த்தலும் இவரெந்தைக்
குறுபரி வினரென்றே
பத்திமை படுபாலாற்
பார்ப்பதி தொழலோடும்
மெய்த்துணை யெனநின்ற
விசையெயார் தவிசிட்டு
நித்தனை உறைவித்தாள்
நிமலையும் அயனின்றாள்.

6

643 அப்பொழு துமைதன்னை
யாதர வொடுபாராச்

செப்புத லரிதாமுன் றிருநலன்
அழிவெய்த
மெய்ப்படு தசையொல்க
மிசுதவ முயல்கின்றாய்
எப்பொருள் விழைவுற்றாய்
எண்ணிய துரையென்றான்.

7

644 வேறு

முடிவி லானிவை
யுரைத்தலும் விசயையை
முகநோக்கிக்
கொடியி னொல்கிய
நுகப்புடை உமையவள்
குறிப்பாலே
கடிதி னீங்கிவர்க்
கெதிர்மொழி யீகெனக்
கண்காட்ட
அடிய னேற்கிது பணித்தன

ளெனஅறிந்

தவள்சொல்வாள்.

8

645 மன்னு யிர்க்குயி ராகிய
கண்ணுதல் மணஞ்செய்து
தன்னி டத்தினி லிருத்தினன்
கொள்வதே தானுன்னிக்
கன்னி மெய்த்தவ மியற்றின
ளென்றுகா தலிகூற
முன்ன வர்க்குமுன்
னானவன் நகைத்திவை
மொழிகின்றான்.

9

646 புவிய ளித்தருள் முதல்வரும்
நாடரும் புனிதன்றான்
இவள்த வத்தினுக்
கெய்துமோ எய்தினு
மினையாளை

அவன்வி ருப்பொடு

வரையுமோ உமையவ

ளறியாமே

தவமி யற்றினள் எளியனோ

சங்கரன் றனக்கம்மா.

10

647 அல்லல் பெற்றிட நோற்றிடு

பகுதியால் ஆம்பாலொன்

றில்லை யித்துணைப்

பெறலரும் பொருளிவட

கௌதாமோ

பல்ப கல்தன தெழில்நலம்

வறிதுபட் டனவன்றோ

ஒல்லை இத்தவம் விடுவதே

கடனினி உமைக்கென்றான்.

11

648 இந்த வாசகங் கேட்டலு

மெம்பிராற் கிவரன்பர்

அந்தண் மாமுது குரவரென்

றுன்னினன் அறியேனால்
வந்து வெம்மொழி கூறுத
லெனச்சின மனங்கொண்டு
நொந்து யிர்த்துநாண்
நீக்கியே பொறாதுமை
நுவல்கின்றாள்.

12

649 முடிவிலாதுறை பகவனென்
வேட்கையை முடியாது
விடுவ நென்னினுந்
தவத்தினை விடுவனோ
மிகவின்னங்
கடிய நோன்பினை யளப்பில
செய்துயிர் கழிப்பேன்நான்
நெடிது மூத்தலின்
மயங்கினை பித்தனோ
நீயென்றாள்.

13

650 ஈட்டு

மாருயிர்த்தொகையெலா
மளித்தவள் இவைகூற
மீட்டு மோர்புணர்ப்
புன்னியே மாதுநீ வெகுற்ற
நாட்ட மூன்றுடைப்
பிஞ்ஞுகன் வளத்தியல்
நன்றாய்ந்து
கேட்டி லாய்கொலா
முணர்த்துவன் அ்தெனக்
கிளக்கின்றான்.

14

651 ஆடை தோல்விடை யேறுவ
தணிகல மரவென்பு
கேடில் வெண்டலை மாலிகை
கேழலின் மருப்பின்ன
ஓடு கொள்கல மூண்பலி
வெய்யநஞ் சுலப்புற்றோர்

காட தேநடம் புரியிடங்
கண்ணுதற் கடவுட்கே.

15

652 வேய்ந்து கொள்வது
வெளடெருக் கறுகுநீர்
வியன்கொன்றை
பாந்தள் நொச்சியே
மத்தமென் றினையன
பலவுண்டால்
சாந்தம் வெண்பொடி
சூலமான் மழுத்துடி
தழலங்கை
ஏந்து கின்றது பாரிடஞ்
சூழ்படை இறையோற்கே.

16

653 அன்னை தாதைகேள்
வடிவொடு குணங்களி
லனையானுக்

கின்ன வாகிய பலவள
னுண்டவை எவையுந்தாம்
நின்ன வாகவோ தவம்புரிந்
தெய்த்தனை நெடுந்தொல்சீர்
மன்னன் மாமகட் கியைவதே 17
இத்துணை வழக்கென்றான்.

654 வேறு

புரங்கண்முன் றினையு மட்ட
புங்கவன் இனைய கூற
வரங்கண்மே தகைய
வெற்பின் மடமயில் கேட்ட
லோடுங்
கரங்களாற் செவிகள்
பொத்திக் கண்ணுதல் நாமம்
போற்றி
இரங்கிவெஞ் சினத்த ளாகி
இடருழந் தினைய

655 கேட்டியால் அந்தணாள
 கேடிலா வெம்பி ரான்றன்
 மாட்டொரு சிறிது மன்பு
 மனத்திடை நிகழந்த தில்லை
 காட்டுறு புள்ளின் சூழல்
 கவருவான் புதன்மேற்
 கொண்ட
 வேட்டுவன் இயல்போல்
 மேலோன் வேடநீ கொண்ட
 தன்மை.

656 நேசமி லாது தக்கன்
 நிமலனை யிழித்து நின்போற்
 பேசிய திறனும் அன்னான்
 பெற்றதுங் கேட்டி லாயோ
 ஈசனை யிங்ஙன் என்முன்

இகழ்ந்தனை இந்நாள் காறும்
ஆசறு மறைக ளேது
மாய்ந்திலை போலு மன்றே. 20

657 முறைபடு சுருதி யெல்லா
மொழியினும் அதுவே
சார்வா

உறுகில ராகிப் பொல்லா
வொழுக்கமே கொண்டு
முக்கண்

இறைவனை யிகழ்ந்து முத்தி
யெய்திடா துழல முன்னாள்
மறையவர் பெற்ற சாபம்
நின்னையும் மயக்கு றாதோ. 21

658 தாதையாய்த் தம்மை நல்கித்
தந்தொழிற் குரிய னாகி
ஆதியாய்த் தங்கட் கின்றி
யமைவுறாச் சிவனை நீங்கி

ஏதிலார் பக்க மாகி
இல்லொழுக் கிறந்தார்
போலும்
வேதியர் முறையே செய்தாய்
வெறுப்பதென் நின்னை
யானே.

22

659 ஆயினும் மறையோர் தம்மி
னருமறை முறையே வேடம்
தூயன தாங்கி யெங்கோன்
தொண்டுசெய் வோரு
முண்டால்
நீயவர் தன்மைத் தாயும்
நித்தனை யிகழந்தா
யென்னில்
தீயவ ருனைப்போ லில்லை
அவுணர்தந் திறத்து மாதோ.

23

660 வேண்டுதல் வேண்டி டாமை

யில்லதோர் விமலன் றன்னை
ஈண்டுநீ யிகழ்ந்த வெல்லாம்
யாரையு மளிக்கு மன்பு
பூண்டிடு குறிகாண் அற்றாற்
புகழ்ச்சியா மன்றி முக்கண்
ஆண்டகை யியற்கை
யெல்லா மார்கொலோ அறிய
கிற்பார்.

24

661 போதனே முதலா வுள்ள
புங்கவர் வழிபட் டேத்த
வேதமி லிறைமை யாற்ற
லியாவையும் புரிந்த நாதன்
காதலும் வெறுப்பு மின்றிக்
கருணைசெய் நிலைமை
யேகாண்
பேதைநீ யிகழ்ச்சி யேபோற்

பேசிய தன்மை யெல்லாம். 25

662 இம்முறை மறைக ளாதி
இசைத்தன இனைய
வெல்லாஞ்
செம்மைகொ ளுணர்வின்
ஆன்றோர் தெள்குவ
ரிறையை யெளகும்
வெம்மைகொள் குணத்தாய்
நிற்கு விளம்பொணா
விளம்பிற் பாவம்
பொய்ம்மறை வேடத்
தோடும் போதிநீ புறத்தி
லென்றாள்.

26

663 அறத்தினைப் புரிவாள்
இவ்வா றறைதலும்
அணங்கே ஈங்குன்

திறத்தினி லார்வஞ் செய்து
சென்றவென் செயல்கே ளாது
புறத்திடைப் போதி யென்றி
புரைவதோ புகுந்த பான்மை
மறைச்சடங் கியற்றி நின்னை 27
வரைந்திடற் காகு மென்றான்.

664 வஞ்சக முதல்வன் சொற்ற
வாசகம் இறைவி கேளா
அஞ்செவி பொத்தி யாற்றா
தழுங்கிமெய் பதைப்ப
விம்மி
எஞ்சலின் முதியோன்
போகான் ஏசுவன் யானே
யென்னாப்
பஞ்சடி சேப்ப ஆண்டோர்
பாங்கரிற் படர்த லுற்றாள். 28

665 படர்ந்தனள் போத லோடும்

பனிபடு மிமையம் வைகும்
மடந்தைதன் னியற்கை
நோக்கி வரம்பிலா அருண்மீ
தூர

அடைந்ததொல்
பனவக்கோல மகன்றுமால்
விடைமேல்கொண்டு
தொடர்ந்துபல் கணங்கள்
போற்றத் தோன்றினன்
றொலைவி லாதோன்.

29

666 தொலைவறு பகவன்
வான்மீத் தோன்றலுந்
துளங்கி நாணி
மலைமகள் கண்டு பல்கால்
வணங்கியஞ் சலியாற்
போற்றி
அலகிலா வுணர்வால் எட்டா

வாதிநின் மாயை தேறேன்
புலனிலாச் சிறியேன்
நின்னை யிகழ்ந்தவா
பொறுத்தி யென்றாள்.

30

667 நற்றவ மடந்தை கேண்மோ
நம்மிடத் தன்பால் நீமுன்
சொற்றன யாவு மீண்டே
துதித்தன போலக்
கொண்டாம்
குற்றமுண் டாயி னன்றே
பொறுப்பது கொடிய
நோன்பால்
மற்றினி வருந்தல் நாளை
மணஞ்செய வருது
மென்றான்.

31

668 சிறந்தநின் வதுவை முற்றச்
செல்லுது மென்று

தொல்லோன்
மறைந்தனன் போத லோடும்
மலைமக ளுள்ளந் தன்னில்
நிறைந்திடு மகிழ்ச்சி
கொண்டு நித்தனை நினைந்து
போற்றி
உறைந்தனள் இதனை
வேந்தற் குரைத்திடச் சிலவர்
போனார்.

32

669 அண்ணல்வந் தருளிச்
செய்கை அரசனுக் குரைத்த
லோடும்
உண்ணிக ழுயர்ச்சி நீங்கி
யொல்லைதன் னில்லி
னோடு
நண்ணினன் உமையைக்
கொண்டுநலங்கொள்தன்

நகரத் துய்த்தான்

கண்ணுத லிறைவன் அங்கட்

செய்தன கழற லுற்றேன்.

33

ஆகத் திருவிருத்தம் - 669

7. மணம் பேசு படலம் (670 - 689)

670 பொருடரு மலைக்கொடி

புரியும் நோன்புகண்

டருடனை நல்கிய வாதி

நாயகன்

தெருடரு கயிலையிற்

சேர்வுற் றேழ்வகை

இருடிகள் தங்களை இதயத்

துன்னினான்,

1

671 நினைதலுங் கண்ணுதல்

நிமல னேழ்பெரு
முனிவரு மன்னதை முன்னி
யுள்வெரீஇப்
பனிவரு மெய்யொடு
படர்ந்து வல்லையில்
அனையனை இறைஞ்சிநின்
றறைதல் மேயினார். 2

673 பங்கயன் மான்முதற் பகரும்
பண்ணவர்
உங்குன தேவலுக் குரிய
ராயுற
எங்களை யுன்னினை
யாங்கள் செய்தவம்
அங்கவர் தவத்தினு மதகம்
போலுமால். 3

673 எந்தையெம் பெருமநீ
யெம்மை வம்மென

முந்துறு கருணையின்
முன்னிற் றாதலின்
உய்ந்தனம் அடியரே முடிய
தீப்பவஞ்
சிந்தினம் இனியொரு தீதுண்
டாகுமோ. 4

674 ஒருதலை யைந்தொழி
லுலப்பு றாவகை
புரிதரு பகவநம் புன்மை
நீக்குவான்
கருணையொ டுன்னினை
கடிதிற் செய்பணி
அருளுதி யென்றனர் ஆற்றும்
நோன்பினோர். 5

675 வேறு
அமலனம் முனிவர் மாற்றங்
கேட்டலு மவரை நோக்கி

அமையமே லிறைவன்
றன்பா லேகியே எமக்கிவ்
வைகல்

உமைதனை வதுவை நீரா
லுதவுவான் வினவி வல்லே
நமதுமுன் வம்மி னென்னா
நன்றருள் புரிந்தா னன்றே.

6

676 நாயக னருளக் கேளா
நன்றென இறைஞ்சி யேகி
ஏயதொன் முனிவர் யாரும்
இமையமே லிறைமுன்
நண்ண

ஆயவன் மனைவி யோடு
மடைந்தெதிர் கொண்டு

தாழ்ந்து

நேயமொ டருச்சித் தேத்தி
நின்றிது புகலு கின்றறான்.

7

677 படியறு நுதீள் ஈண்டுப்
படுதலால் இமைய மேருத்
தடவரை யதனில் தூய்தாய்த்
தலைமையும் பெற்ற தன்றே
நெடியவென் பவமு மினனே
நீங்கின நீவி ரெல்லாம்
அடியனேன் றன்பால் வந்த
நிமித்தமென் னறையு
மென்றான்.

8

678 அங்கது வினவு மெல்லை
அருந்தவ ரகில மீன்ற
மங்கையை வதுவை
செய்வான் மன்னுயிர்க்
குயிராய் நின்ற
சங்கரன் நினைந்துன் னோடு
சாற்றுதற் கெமமை யுய்த்தான்

இங்கிதெம் வரலா நென்ன
இசைவுகொண் டிறைவன்
சொல்வான்.

9

679 துன்னிய வுயிர்கள் யாவுந்
தொல்லுல கனைத்து மீன்ற
கன்னிகை யுமையா
டன்னைக் கடிமண
முறையின் நல்கி
என்னையு மடிமை யாக
ஈசுவன் இறைவற் கென்ன
மன்னவன் அயலே நின்ற
மனைவியீ துரைக்க லுற்றாள். 10

680 மலரயன் புதல்வன்
றன்னோர் மடந்தையை
மணத்தின் நல்க
அலைபுனற் சடிலத் தண்ணல்
அவன்றலை கொண்டான்

என்பர்

நிலைமையங் கதனை யுன்னி

நெஞ்சக மஞ்சு மெங்கள்

குலமகள் தனைய வற்குக்

கொடுத்திட லெவனோ

வென்றாள்.

11

681 என்றலு மவளை நோக்கி

எழுமுனி வோருஞ்

சொல்வார்

ஒன்றுநீ யிரங்கல் வாழி

யொப்பிலா முதல்வன்

செய்கை

நன்றுதேர்ந் திலையால்

தக்கன் நலத்தகும் அவியை

மாற்றி

அன்றுதன் இகழ்த லாலே

அவன்றலை முடிவு

செய்தான்.

12

682 அடைந்துளோர்க்

கருளுமாறும் அல்லவர்

தமக்குத் தண்டம்

படுத்துணை தெரிந்து கூட்டும்

பான்மையும் பரமன் செய்கை

மடந்தையித் தன்மை யாரும்

மனப்படுத் துணர்வ ரீதே

திடம்பட வுணர்தி வேறு

சிந்தனை செய்யே லென்றார்.

13

683 வேறு

இயலுறு முனிவோர்கள்

இவைமொழி தலுமோரா

மயலறு வரையண்ணல்

வாய்மையி தெனலோடும்

அயலுறு மனைமேனை

யஞ்சினள் அமலன்றன்
செயலிது வுணராதே
செப்பினன் இவையென்றே. 14

684 உண்ணலி வொடுமேனை
உவர்மல ரடிதாமுஉப்
பெண்ணறி வெவையேனும்
பேதைமை வழியன்றோ
அண்ணறன் அருணீர்மை
யணுவது மறிகில்லேன்
புண்ணிய முனிவீரென்
புன்மொழி பொறுமென்றாள். 15

685 பணிவுட னிவைமேனை
பகர்தலும் அவடன்பாற்
கணிதமி லருள்செய்யக்
காவல னதுகாணா
இணைதவிர் முனிவீர்காள்
இவளுரை கருதன்மின்

இணமியல் இறையோனை
வரமொழி குதிரென்றான்.

16

686 பனிபடு வரையண்ணல்
பகர்மொழி யதுகேளா
மனமிக மகிழ்வாகி மற்றவர்
தமையங்கண்
இனிமையொ டுறநல்கி
யெழுவரும் அவணீங்கித்
தனைநிகர் பிறிதில்லாத்
தண்கயி லையில்வந்தார்.

17

687 வந்தெழு முனிவோரும்
மாநக ரிடைசாரா
நந்திகண் முறையுய்ப்ப
நாதனை நணுகுற்றே
அந்தமில் அளியோடு
மவனடி தொழுதேத்தி
எந்தையை இதுகேளென்

றியாவது முரைசெய்தார்.

18

688 வரைமிசை யரசாள்வோன்
மணவினை யிசைவெல்லாம்
உரைசெய வருள்செய்தே
யும்பரின் முனிகாள்நீர்
புரிதரு செயலாற்றப் போகுதி
ரெனலோடும்
அரனடி தொழுதேத்தி
அவர்பதம் அணுகுற்றார்.

19

689 வேறு

எங்குறை தீர்ந்ததென் றெழுத
வத்தருந்
தங்கடம் பதத்திடைத்
தணப்பின் றெய்தினார்
இங்கிது நின்றிட இமைய
மேலிறை

அங்கினிச் செய்தவா றறியக்
கூறுவாம்.

20

ஆகத் திருவிருத்தம் - 689

8. வரைபுனை படலம் (690 - 725)

690 8. வரைபுனை படலம்

கண்ணுதல் உமைதவங்
கண்டு நின்னையாம்
மண்ணவர் புகழ்வகை
மணத்து மென்றதும்
விண்ணெழு முனிவரின்
வினவி விட்டதும்
எண்ணினன் மகிழ்ந்தனன்
இமையத் தண்ணலே.

1

691 கணிதமி லுயிரெலாங் கலந்து
மற்றவை

உணர்வுதொ றிருந்தவற்
கொருதன் கன்னியை
மணமுறை புரிதிறம் மதித்துத்
தேவர்தம்
பணிபுரி தச்சனைப் பரிவொ 2
டுன்னினான்.

692 உன்னிய போதினி லும்பர்
கம்மியன்
மன்னவன் எதிருற வந்து
கைதொழு
தென்னைகொல் கருதினை
யாது செய்பணி
அன்னதை மொழிகென
அறைதல் மேயினான்.

3

693 என்னையாள் கண்ணுத
லறைவற் கியான்பெறும்

அன்னையாம் உமைதனை
யளிப்பன் இவ்வரைக்
கன்னிமா நகரெலாங்
கவின்கி றந்திடப்
பொன்னினா டாமெனப்
புனைதி யாலென்றான்.

4

694 அப்பொழு தத்தினில்
அடுக்கன் மேலையோன்
செப்பிய வாசகஞ்
செவிக்கொண் டுள்ளமேன்
மெய்ப்பெரு மகிழ்ச்சியை
மேவி யந்நகர்
ஒப்பனை செய்திட வுன்னி
னானரோ.

5

695 நீடுறு தருநிரை நிமிருங்
கால்களாய்ப்
பாடுறு கழிகளாய்ப் பரம்பும்

பல்பணை
மூடுற அதன்மிசை முகில்க
ளெங்கணும்
பீடுறு பந்தர்போற் பிறங்கும்
வெற்பின்மேல்.

6

696 மலையுறழ் கோபுர மன்றஞ்
சூளிகை
நிலைகெழு செய்யதேர்
நிழற்று மண்டபம்
பலவுடன் நறுமலர்ப் பந்தர்
அன்னவை
தொலைவறும் ஆவணந்
தோறும் நல்கினான்.

7

697 நீக்கமில் கதலிகை நெடிய
கேதனம்
மேக்குயர் காவண மிசைத்தந்

துள்ளிடை

ஆக்குறு கம்பல மணிசெய்

தாயிடைத்

தூக்கினன் கவரியுஞ்

8

சுடர்கொள் மாலையும்.

698 குரகத முகம்புரை குலைகள்

தூங்கிய

மரகத வொளிபடு வாழை

பூகநல்

நிரைகெழு தன்மையின்

நிறுவிப் பூந்துணர்

விரைகெழு தோரணம்

விசும்பின் நாற்றினான்.

9

699 ஒண்ணிதி இயக்கர்கோ

னுறையு ளானதும்

விண்ணவர் தொழுதிட வீற்றி

ருந்திடும்

அண்ணறன் கோயிலு மாக
வீதிகள்
எண்ணருந் திருவுற எழில்ப
டுத்தினான்.

10

700 ஒருபுறத் தினைஇனி
யுமைக்கு நல்குவோன்
இருபுறத் தினும்வெரு
மெண்ணில் தேவருந்
தருபுறப் பொருளெலாஞ்
சாரச் சாலைகள்
திரிபுறத் திரிபுறச் செய்த
மைத்தனன்.

11

701 ஆயிரப் பத்தென அறையும்
யோசனை
போயதோ ரளவையிற்
புரிசை யொன்றினைக்

கோயிலி னொருபுடை
குயிற்றிக் கோபுரம்
வாயில்கள் நான்கினு மரபின்
நல்கினான்.

12

702 அங்கதன் நடுபுற அகன்ப
ரப்பினின்

மங்கல மணஞ்செய

வதுவைச் சாலையைச்

செங்கன கத்தினால் திகழ்ச்

செய்தனன்

கங்கையஞ் சடையினான்

கயிலைக் கோயில்போல்.

13

703 சாலையின் நிலத்திடைச் சந்த
மான்மதம்

மேலுறு நாவிநீர் விரவிப்

பூசியே

கோலமென் மலர்கடூய்க்

குறுகும் வானவர்க்
கேலுறு பலதவி சிருப்பச்
செய்தனன். 14

704 வானவில் மணிமுகில் வசை
மாமலர்
நீநிறம் விரிதரு நெய்தல்
சண்பகம்
ஏனைய நிறங்களால்
எண்ணில் வேதிகை
ஆனவை புரிந்தனன்
அயனும் நாணவே. 15

705 கண்ணடி பூந்தொடை கவரி
பஹுகின்
மண்ணிய செழுமணி மாலை
தூங்குறப்
பண்ணுறு வித்தனன் பரமன்
பால்வரும்

விண்ணவர் விழியெலாம்
விருந்து கொள்ளவே.

16

706 தேவரு முனிவருந் திருவ
னார்களும்
பாவையின் உயிருறு பண்பி
னாக்கியே
மேவரு கவரிதார் வீணை
யேந்தியே
ஏவலர் தொழின்முறை
இயற்ற நல்கினான்.

17

707 பெண்ணிய லாரெனப்
பிறங்கும் பாவைகள்
தண்ணுமை முதலிய தாக்கித்
தண்டியல்
பண்ணொடு களிநடம் பயிலு
வித்தனன்
விண்ணவர் அரம்பையர்

708 நெருங்கிய கிளிமயில் நேமி
தண்புறாப்
பொருங்கரி அரிபரி
பொருநர் வானுளோர்
ஒருங்குடன் மணிகளா
லோவி யப்பட
அருங்கடி யிருக்கையுள்
அமர நல்கினான்.

709 குறைதவிர் நிலைமையாற்
குயிற்றுஞ் சாலையுள்
நிறைதரு மிந்திர நீலத்
தாலொரு
திறலரி யணையினைச்
சிறப்பிற் செய்தனன்
இறைவனு மிறைவியும்
இனிது மேவவே.

710 குண்டமும் வேதிகை
 வகையுங் கோதில்சீர்
 மண்டல மானதும் வகுத்து
 வேள்விசெய்
 பண்டம தானதும் படுத்திப்
 பண்ணவர்
 எண்டொகை மங்கலம்
 இருத்தி னானரோ.

21

711 கண்டெறு கதிர்மதிக் காந்தங்
 காஞ்சனம்
 ஒண்டுகிர் நித்தில மொளிறு
 வச்சிரம்
 முண்டக வெயின்மணி
 முதல்வெ றுக்கையால்
 மண்டப மெண்ணில
 மருங்கின் நல்கினான்.

22

712 காவிக்கண் மலர்தரு கயங்க
ளோர்பல
ஓவறு முற்பல வேடை
யோர்பல
பூவியல் வாரிசப் பொய்கை
யோர்பல
வாவிக ளோர்பல மருங்கில்
ஆக்கினான்.

23

713 பாசடை மரகதம் பளிங்கு
வச்சிரங்
பாசறு நன்மணி ககை
மன்னதால்
தேசறு நளிமலர் செறிந்த
பூந்தடம்
வாசவன் கண்டுள மருளத்
தந்தனன்.

24

714 கற்பகஞ் சந்தகில் கதலி

பூகமே

பொற்புறு வருக்கைமாப்

புன்னை யாதிய

பற்பல மணிகளாற் படுத்தி

அன்னவை

நற்பயன் வழங்கவும் நல்கி

னானரோ.

25

715 இன்னவா றளப்பில இமைய

வர்க்கெலாம்

முன்னுறு கம்மியன் முன்னிச்

செய்தலும்

பொன்னியல் இமகிரிப்

புரத்து மேவிய

மன்னவன் கண்டவை

மகிழ்ச்சி எய்தினான்.

26

716 சீதரன் அயன்முதற் றேவர்

மாத்தொகை
மாதவ முனிவரர் மடந்தை
மாரொடு
காதலின் உமைமணங் காண
வந்திடத்
தூதரை யெங்கணுந் தூண்டி
னானரோ.

27

717 ஒற்றர்தம் முரைதெரிந் தும்பர்
யாவருங்
குற்றமில் முனிவருங் குன்ற
வில்லினால்
பற்றலர் புரமடு பரமற்
போற்றியே
மற்றவன் றன்னொடு வருது
மென்றனர்.

28

718 வெற்றிகொள் வயப்புலி
மிசையு யர்த்திடுங்

கொற்றவை யாமளை
குழீஇய காளிகள்
சுற்றுறும் எழுநதி இமையத்
தொல்கிரி
உற்றனர் தொழுதனர்
உமைமுன் நண்ணினார்.

29

719 செந்திரு நாமகள் சீர்பெ
றுஞ்சசி
பந்தமில் தாபத பன்னி
யாயுளார்
அந்தமில் அணங்கினர் யாரு
மவ்வரை
வந்தனர் அவரவர் மகிழ்நர்
ஏவலால்.

30

720 பங்கய மிசைவரு பாவை
யேமுதல்

நங்கையர் யாவரும் நற்ற
வத்தினால்
அங்கநொந் துறைதரும்
அம்மை தாடொழா
அங்கல வதுவையின்
வனப்புச் செய்தனர்.

31

721 நெறிதரு தவத்துரு நீக்கிக்
காமருக்

குறையுள தாகிய உமைதன்
மெய்யினைக்
குறைதவிர் நிலைமையிற்
கோலஞ் செய்தனர்
இறைவனை வழிபடும்
இயல்பி னாரென.

32

722 மேதகு பொலஞ்சுடர் மேரு
மந்தரம்

ஆதிய வாகிய அலகில்
சுற்றமும்
ஓதருங் கடல்களும் அரக
வேந்தரும்
மாதிர யானையும் பிறவும்
வந்தவே.

33

723 வேறு

ஈங்கிது காலை தன்னில்
இமகிரி புரக்கு மன்னன்
பாங்குறு தமர்க ளோடும்
பரிவொடுஞ் சென்று
வெளடீளி
ஓங்கலில் நந்தி யுய்ப்ப
உயிர்க்குயி ரான அண்ணல்
பூங்கழல் வணங்கி நின்றாங்
கினையன புகல லுற்றான்.

34

724 ஆதியி னுலக மெல்லா

மளித்திடு மன்னை தன்னைக்
காதலின் வதுவை செய்யக்
கருதினை கணித நூலோர்
ஓதுபங் குனியின் திங்கள்
உத்தரம் இன்றே யாரும்
ஈதுநன் முகூர்த்தம் எந்தாய்
இமையமேல் வருதி
யென்றான்.

35

725 அல்லுறுழ் கண்டத் தெந்தை
யரசனை நோக்கி யின்னே
எல்லையில் கணங்கள் சூழ
இமையமேல் வருதும்
முன்னஞ்
செல்லுதி யென்ற லோடுந்
திருவடி வணங்கிப் போற்றி
வல்லையின் மீண்டு
போய்த்தன் வளநகர்

36

இருக்கை புக்கான்.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 725

அடுத்தது : உற்பத்திக் காண்டம் -
பகுதி 2...

This file was last revised on 14
April 2006

Please send your comments and
corrections to the webmaster.